

உ

சிவமயம்

அண்ணாமலையார் துணை

விநாயகமூர்த்தி துணை

நவமணிப் பிரபந்தம்

இஃது கோட்டையூர்

பிரம்மபுரீ மீனாட்சிசுந்தரமையரவர்கள் புத்திரன்

வித்வான் சுப்ரமண்ய ஐயரவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

ஸ்ரீமான் க.வீ. அன. ராம. முத்தையா செட்டியாரவர்கள் குமாரன்

ஸ்ரீமான் இராமனாதன் செட்டியாரவர்கள்

பொருளுதவியுடன் அவர்களே நேரில்

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1940

ACC#34792

67-2

67-2

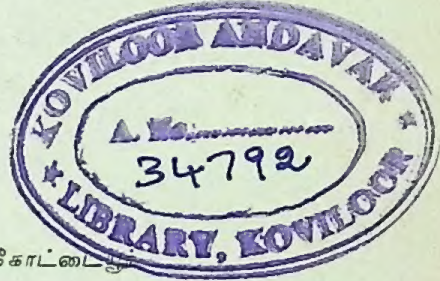
உ

சிவமயம்

அண்ணாமலையார் துணை

விநாயகமூர்த்தி துணை

நவமணிப் பிரபந்தம்

இஃது கோட்டை

பிரம்மபுரீ மீனாட்சிசுந்தரமையரவர்கள் புத்திரன்

வித்வான் சுப்ரமண்ய ஐயரவர்களால்

இயற்றப்பெற்றது

ஸ்ரீமான் க.வீ. அள. ராம. முத்தையா செட்டியாரவர்கள் குமாரன்

ஸ்ரீமான் இராமனாதன் செட்டியாரவர்கள்

பொருளுதவியுடன் அவர்களே நேரில்

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1940

ஹிந்தி பிரசார் பிரஸ்,
தியாகராயநகர்,
சென்னை.

உ-

சிவமயம்.

அண்ணாமலைபார் துணை.

முகவுரை.

மாவளர் மேன்மை மகிழ்தரு சிறப்பின் கோவளர் பான்மை
குணஞ்செறி பெருமைசேர் தேவுலகத்தினும் சிறந்த நல்வளந்
திகழ் பூவுலகத்தினும் புலவர்கள் புலம்புனை மேன்மை பொருந்திய
நவகண்டங்களினும் பரதகண்டம் சிறந்தன வெனப் பல நலம்
பொருந்திய நூல்களாற் புகழ்பெற்றிருக்கு மிப்பரதகண்டத்தின்
கண் அநேக நாடுகளிற் செந்தமிழ்ப் பாண்டிய நாடே எல்லா
நலங்களினும் சிறந்தனவென்று பெரியோர்களாற் புகழ்பெற்றி
ருக்கும் நாட்டின் கண், அநேக நகரங்கட்குள் தகுதிபெற்ற
தன்மபரிபாலன நலத்தினும், மிகுதிபெற்ற கல்விப்பயிற்சியினது
புலத்தினும், ரெத்நமகுடதன வைசிய சிகாமணிகளின் தருமதலத்
தினும் மிக்க பிரதாபசாலிகளின் வலத்தினும் சிறந்து நலம்பெற்று
விளங்குவது கோட்டையூர் எனப் புகழ்பெற்ற நகரம் எந்நலங்
களினும் நன்மை சிறந்ததென்பது தெளிபொருள் விளக்கம்,
அவ்வள நகர்க்கண் இந்நூலாசிரியர் அந்தணர் குலத்திற் சிறந்த
மீனாட்சிசுந்தமையரவர்கள் புத்திரன் சுப்பிரமணியனென்ற திவ்ய
நாம சம்பன்னர், ஸ்ரீ. சாமிக்குட்டிராயரவர்களென்ற சுப்பராயரவர்
களிடத்தினும் அவர்கள் சகோதரர் வீமகவிராயரவர்களிடத்

தினும் தமிழ்துல்களை முறைப்படி பாடங்கேட்டுப் படிப்பின் தேர்ச்சியுள்ளவராகவும் நான்கு வகையான செய்யுள்களும் சிறப்பாகப் பாடும் திறமையுள்ளவராகையாலும் அநேக நூல்களைப் பாடியிருப்பதினும், ஸ்ரீ இராமாயணத்தைக் கம்பகவி வழிப்படி வெண்பாச் செய்யுளால் ஆறு காண்டமும் பாடி ஸ்ரீமான் மகுடதன வைசியசிகாமணி க.வீ.அன.நு. முத்தையா செட்டியாரவர்கள் புத்திரன் ஸ்ரீமான் இராமனாதன் செட்டியாரவர்களுடைய பெரும் பொருளுதவியினால் அச்சியற்றப் பெற்றிருப்பது உலகப் பிரசித்தமான விஷயமே. இன்னும் சில பிரபந்தங்களும் பாட நினைத்து ஒன்பது பிரபந்தம் செய்திருக்கிறார். என்னையெனில், விநாயகர் கலிவெண்பாவும், சுந்தரேசர் மும்மணிமாலையும், வெண்பா மாலையும், ஸ்ரீ மீனாட்சியம்பான் நான்மணிமாலையும் பதிகமும், வெண்பா மாலையும், சுப்பிரமணியக் கடவுள் இரட்டை மணிமாலையும் வெண்பா மாலையும், திருமால் புகழ் வெண்பாமாலையும் ஆகிய பிரபந்தங்களுக்கு நவமணிப் பிரபந்தம் என்ற நாமதேயம் வைத்து ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேசுவரான் சன்னதி முன்னிலையில் அரங்கேத்துப் படி செய்து, மேற்கண்ட பிரபந்தத்தை உத்தமதன்ம பரிபாலனரும் சாந்தகுணசீலரும் சத்வகுண சம்பன்னரும் வித்வான்களை ஆதரிப்பவரும் பிதர்வாக்கியபரிபாலகரும். முதன்மைபெற்ற இல்லற தன்மத்திற் சிறந்தவரும் எக்காலத்தினும் திரிகரணங்களை யும் உத்தமதன்மத்தினிடத்தின் நட்புச் செய்பவரும் மிக்க செல்வச் செழிப்புள்ளவரும் சந்தான விர்த்தி மேன்மைபெற்றவரும் சுமுகவதனருமான இந்நூலாசிரியர் ஸ்ரீசுப்பிரமணிய கவியை எல்லா நன்மைகளினாலும் ஆதரித்துக் காப்பவரும் உலகப் புகழ் பெற்ற திருவண்ணாமலைத் தலத்தின் கண் எல்லாத் தன்மங்களை யும் பரிபாலனஞ் செய்பவரும் ஸ்ரீ மாதூர் பெரியநாயகியம்பான் சமேத ஐஞ்ஞாத்தீசுபார் சரணகோத்திரவுற்பன்னரும் பெரிய வன்னலாகிய முன் புகழ்ந்த ஸ்ரீமான் முத்தையா செட்டியாரவர்கள்

தபோபல திவ்ய குமாரராகிய ஸ்ரீமான் இராமனாதன் செட்டியா
ரவர்கள் நேரில் அச்சிற் பதித்து வந்ததானதாலும் அவர்கள்
பொருளுதவிச் சிறப்பினாலும் நயம்பெற்றதனால் இப்புத்தகம்
முதன்மை பெற்றதென்பதே வித்வான்களுடைய அபிப்பிராயம்.
ஸ்ரீமான் இராமனாதவள்ளல் புகழ் சந்ததம் வாழி.

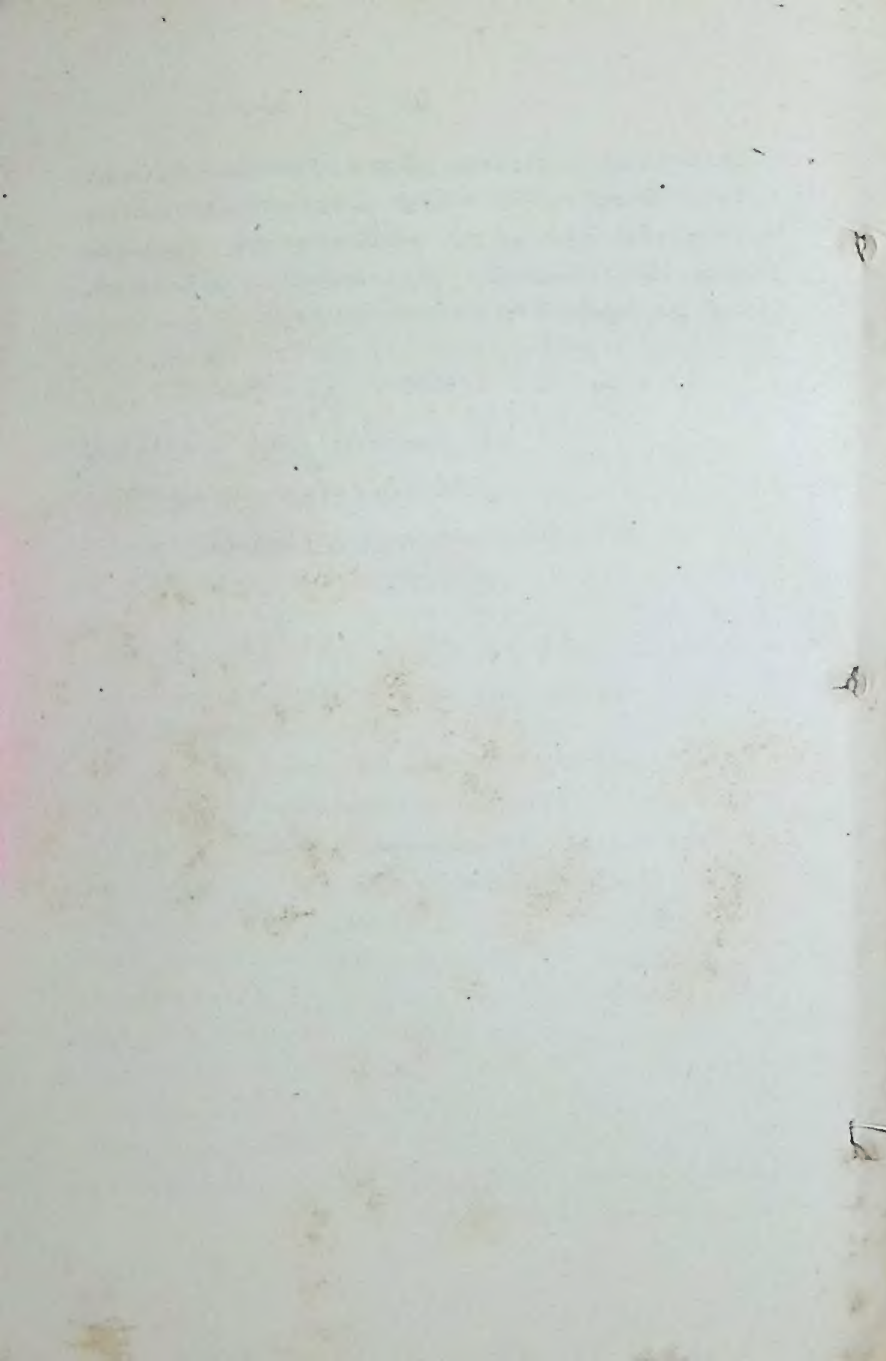
சுபம்.

சுபம்.

சுபம்.

இந் நூலாசிரியர் முதன் மாணக்கனும்,
ஸ்ரீநிவாசய்யரவர்கள் புத்திரனுமாகிய,

வேங்கிட்டராமய்யர்.

உ

சிவமயம்.

அண்ணாமலையார் துணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இந்நூலாசிரியர் முதன் மாணுக்கன்
ஸ்ரீநிவாசய்யரவர்கள் புத்திரன்
வேங்கிட்டராமய்யர் இயற்றிய
நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

சீர்மலி நவமணி திறமுறு கனகமின்
ஏர்மலி கரைநிறை யெழில்புனை திரைதரச்
செழித்த கடற்கலை சேர்ந்தெழில் வாய்ந்துபொன்
செழித்த வசந்தரைத் திருமக ளிதயமா
எந்நாட் டினுமிக வேற்றமாம் பாண்டியன்
நந்நாட் டினமிசு நலந்தரு நகர்தயிற்
செல்வச் செழிப்பினுற் சீர்புனை யளகையாய்க்
கல்விச் செழிப்பினுங் கழகம தெழில்பெறத்
தரம்புனை யறத்திறந் தாங்குபொன் னலத்ததாய்
வரந்தரு பொலன்மணி மாளிகை சூளிகை
அந்தணர் மந்திர மரசர்த மரண்மனை
சுந்தர வைசியர் துதிதரு மாடமும்

மண்மகள் புதல்வர்தம் மதிபுனை வசதியும்
 கண்மலர் கவின்பெறக் காட்டிய நலத்தாய்
 அலைமகள் கலைமகள் அகமகிழ் தரவருள்
 மலைமகள் தலையறம் வளர்தரு கிளர்வுடன்
 மீனாட்சி சுந்தரன் விபுகர்கள் துதிதரத்
 தானாட்சி தந்தருள் தனமலி வரையென
 மந்திர நன்மையாம் வளர்தரு சிகரியின்
 கந்தரம் பொன்மழை கவினுறச் சவிறரு
 கோட்டையூர் குலவுபொன் குவலயம் புகழ்தரு
 நாட்டமா நகர்க்கண் நலம்புனை மறையவன்
 மீனாட்சி சுந்தர வேள்புரி தவப்பயன்
 ஞானாட்சி தந்தறம் நலம்பெற வுதித்தென
 வந்தருள் சுந்தரன் வளர்கலைச் சந்திரன்
 கந்தரஞ் சிந்தைசெய் கவிமழை பொழியினன்
 சுப்ரமணியன் னெனத் துதிதரு பெயர்புனை
 விபரகண் யன்புகழ் மேன்மைகொள் பான்மையான்
 இராமா யணந்தனை யேற்றவெண் பாவளம்
 தராதலம் போற்றுந் தனிக்கவி புரிவரன்
 நவமணிப் பிரபந்தம் நாற்கவித் தேர்ச்சியின்
 சிவபர னருணைந் தேர்ந்து புகழ்ந்தனன்
 அன்னவை யென்னெனில் தன்பொருண் முகந்தரும்
 முன்னவன் சுந்தர மூர்த்திபொற் சரணணி
 மும்மணி மாலை யு முதல்வெண்பா மாலையும்
 செம்மணி மாலையாய்ச் சேர்த்தினன் சீர்த்திகொள்
 அங்கயற் கண்ணியென் னம்மையங் கிரிதனை
 மங்கள நான்மணி மாலையும் பதிகமும்

வெண்பா மாலையும் விசயமாப் புகழ்ந்தனன்
 நண்பா மா தவர் நலம்பெறு பரம்பொருள்
 அநாகதம் விசுத்தி யமர்தரு சுதந்தரன்
 விநாயக மூர்த்தி விரற்கலி வெண்பா
 தனாகுட் கருணையாற் சராசரம் போற்றும்
 மனதிகட் கரிய வரம்புனை பரம்பொருள்
 தோற்படை யாத்திறற் சூரன் புகழ்தனை
 வேற்படை யாற்றலின் வென்றசேய் சரண்புனை
 இரட்டை மணிமாலை யியல்வெண்பா மாலையும்
 அருட்கடல் திருமா லனகன் புகழ்நலம்
 வெண்பா மாலையும் வியப்புறப் புரிந்தனன்
 பண்பார் நவமணி பயன்பெறு பிரபந்தமாம்
 நன்னலச் செய்யுளை நாயக நற்றலம்
 சன்னதி முன்னிலை தனந்தரு கொட்டகை
 தன்னிற பெரியோர் சார்ந்தருள் புரிதர
 மன்னிய மறையவர் மகிழ்ந்து புகழ்ந்திட
 மகுடவர்க் தனரா வளர்புகழ் வைசியர்
 தகுதிகொண் மேலவர் சமநிலை யோகியர்
 அரங்கேக் துப்படிக்கதிக நலம்புனை
 தரந்தேர் புலவர்கள் சார்ந்திடப் புரிந்தனன்
 பொன்னலந் தந்துமின் புகழ்நலஞ் சிந்தைகொள்
 மன்னலம் பெருமையான் வளர்புகழ் கிளத்துதும்
 புகழ்நலத் தாகரம் புனைதன வைசியர்
 மகிழ்தரு குலந்தனில் வந்தருள் சுந்தரன்
 நத்தய்யா வென்ன நலந்தரு சீர்த்தியான்
 முத்தையா வள்ளல் முதன்மைசேர் தவந்தர

வந்தருள் சுதந்தரன் மாண்புடை யிந்திரன்
 சிந்தை நலந்தரு செவ்வி சிறந்தவேள்
 மிக்கசெல் வத்தினான் மேன்மைசெய் யறத்தினான்
 தக்கபொற் புகழ்நலஞ் சார்ந்தபொன் கொடையினான்
 தருவண் ணாந்துபொற் றருக்களி னுருப்புனை
 திருவண் ணாமலைக் தெய்வத் தலந்தமின்
 பொருவிலா நன்மைசேர் புகழ்க்கா கரமென
 மருவுநல் லறம்புனை மங்களச் செவ்வியான்
 விராயகர் கோயிலும் விமலமாங் கங்கையே
 மனாதிசுட் களவிலா வளர்ந்தரு குளந்தாச்
 சிவகங்கை யென்னுந் திருப்பெயர்த் தடந்தனை
 நவகங்கை யென்ன நயந்தரப் புரிந்தும்
 அன்னசத் திரமுத லாகிய பெருவள
 மன்னுசத் தமைதரு வளமலி நயம்புனைந்து
 எஞ்ஞான் றும்புகழேற்றமாக் தூர்த்தலத்
 தைஞ்ஞாத் தீசுரர் அருட்பெறு சத்திபொன்
 பெரிய நாயகியெனப் பெயர்புனை யம்பிகை
 துரிய நாயகப்பதஞ் சூடிய சென்னியான்
 மனத்தளி சிறந்தபொன் மகிழ்செ யில்லறத்தினான்
 கனத்தளி பொருந்திய கனமுடைப் பெருமையான்
 சுப்ரமண் யக்கவி துதிசெய ராமாயணம்
 செப்பிய வெண்பா சீர்பெறப் புரிந்தவேள்
 நற்புகழ்க் காகர னிராம னாதப்பெயர்ச்
 சொற்புகழ் விற்பனன் சுயந்தரு மச்சினில்
 யேற்றிய புத்தக மெல்லோர்க்கு நல்கினன்
 போற்றிய வள்ளல் புகழற மகிழ்தரப்

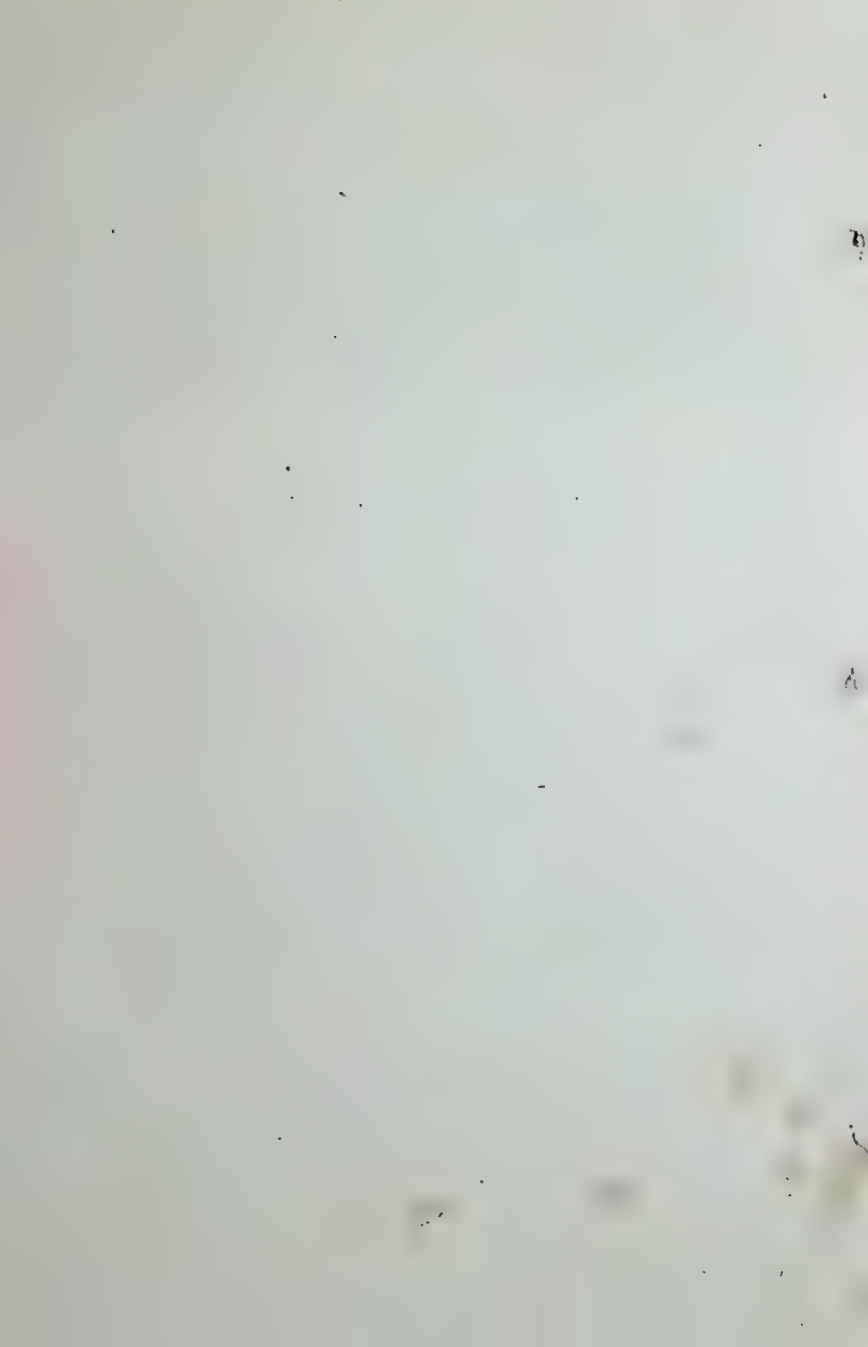

புத்திரர் புத்திரி பொருந்து சந்தானம்
 மித்திரர் போற்றும் விசயப் புகழுடன்
 நீடுழி காலம் நிலைத்தபொன் வாழ்வருள்
 சேடார் பெருமை திகழ்தரு சந்தரன்
 அம்பிகை பாகத் தமர்ந்த பரம்பொருள்
 நம்பியைக் காத்து நலந்தரும் வாழி.

சுறப்புப்பாடிமம் முற்றும்.

அண்ணாமலையார் துணை.

சிவமயம்

அண்ணாமலையார் துணை.

நவமணிப் பிரபந்தம்.

(விநாயகர்)

பொன்மருவும் புகழ்மருவும் பொருண்மருவுங்
கோட்டையூர் புனிதந்தாங்கும்
மன்மருவு மீனாட்சி சுந்தரன்பொன் மந்திரந்தன்
வளங்கொண் முன்னோன்
மின்மருவுந் திருக்கரத்தின் முறுக்கெயிற்றின்
விசையமதை விபுதர்க் காக்குந்
தென்மருவும் விநாயகன்றாண் மலர்த்தளத்தை
யுளத்தமைத்துச் செழித்து வாழ்வாம்.

(அண்ணாமலையார்)

சுந்தரத்தா ரரிவரைப்பொன் னுருவறத்தி
னிலகளிக்குஞ் சோதியாதி
கந்தரத்தார் கருநிறத்தாற் சுரந்தரத்தார்
திருவரச்செய் கடவு ளெம்மான்
செந்திருத்தார் மணிமார்பன் வரனமுதர்
புகழ்வரதஞ் சிறந்த பொற்பின்
வந்தறத்தண் ணாமலையார் செந்தறத்தண்
சேவடிபை வணக்கஞ் செய்வாம்.

(உண்ணமுலையம்பாள்)

கண்டளக்கு மொழியானைக் கனமளக்கு மெழி
 லானைக் கருணை யென்றுங்
 கொண்டளக்கும் விழியானைக் கொடியளக்கு
 மிடையானைக் கோடி கோடி
 வண்டளக்குங் குழலானை வடிவளக்குந் தன
 த்தானை வானோர் போற்றும்
 விண்டளக்குந் திருவண்ணு மலையுண்ணு
 மலையானை வேண்டி வாழ்வாம்.

(விஸ்வநாத மூர்த்தி)

மனப்பொலிவா மதக்களிற்றை வசப்படுத்தற் கிசை
 ப்படுக்க மருளுங் காலை
 சினப்பொலிவாம் வனப்புலியுஞ் சேர்ந்தொருக்கி னேர்ந்
 துரத்தின் செய்கை யென்னும்
 கனப்பொலிவார் தனச்சடிவங் கமழ்கருணை விஸ்வேசன்
 கமலத் தாட் கென்
 இனப்பொலிவார் சேகரமே யாகரமே யாகவரல்
 ஏற்றந் தானே.

(விசாலாட்சியம்பாள்)

மருப்பொலியுந் தருப்பொலியுந் தண்டலையுந் கோட்டையூர்,
 வளர் தளிக்கண்
 திருப்பொலியும் பொருட்பொலிய வீற்றிருந்து
 பொழிலனைத்துஞ் சிறப்பிற் காக்குங்

குருப்பொலியும் அருட்பொலியுங் குமரிதிரு விசாலாட்சி
குலவுந் தானே
உருப்பொலியுஞ் சிரப்பொலிவிற் றுங்கிவினை யேங்க வரு
ளோங்கி வாழ்வாம்.

(சண்முக மூர்த்தி)

மயில்செழிக்குங் குரகத்தாய் மங்கைவள்ளி குஞ்சரி
யார் மகிழ்ந்து போற்ற
அயில் செழிக்குங் கரதலத்தை யமரர்தமக் கபயமளித்
தனகர்க் காக்கப்
புயல்செழிக்குஞ் சடைமுடிக்கும் அரனுதற்கண் வருதாத்
தன் புரிந்தெற் காக்கும்
வயல்செழிக்குங் கயல்செழிக்குங் கோட்டையூர்ச்
சுப்ரமண்ய வரன்றாள் போற்றி.

(வயிரவ மூர்த்தி)

நதிபடைத்த சடிவடல் நாதனருட் கடல்கிளைத்து
நண்ணுந் தேவன்
நிதிபடைத்த கடவுளர்கள் போற்றவருள் கபாலமொடு
நிகர்செய் சூலம்
துதிபடைத்த படையுடைக்கைக் கேத்திரபாலன்
கிருபை துலங்குங் கோவார்
மதிபடைத்த முடியுடைத்தெம் வயிரவமூர்த்தி பொற்சரண
மனத்திற் சேர்ப்பாம்.

(நடராசப் பெருமான்)

அற்புதமாம் பொற்புமிகு பஞ்சகிருத் தியந்தமைநன்

கமைத்துக் காட்டி

வெற்பரசு நற்புநிறை பொற்புதல்வி சிவகாமி

விழைந்து போற்றப்

புற்பலவாம் பொற்சபைக்கண் பரதநடம் புரிபெருமான்

பதத்தைப் போற்றிப்

புற்புதமாம் அற்பிறவி யுரமெலியச் சிவஞானம்

பொருந்தி வாழ்வாம்.

(தேட்சுணுமூர்த்தி)

மாகயிலை மலைத்தென்பால் வடவிருக்கத் தலையன்பார்

வாமந் தாங்கும்

பாகயிலை மலைக்கரசன் தலைச்சுடையாகத் தவத்தணிகொள்

பான்மை தந்து

தேரகையிலை யெனத்தாமாச் சுருதிநிறை பொருளதனைத்

துயோர்க் கீந்து

வாகையிலை தட்சுண மூர்த்திசர ணூர்த்திதரு

மனத்திற் சேர்ப்பாம்.

(சண்டேசன்)

அண்டாருங் கொண்டாரும் அருட்கமல னடிக்கமலம்

அகக்க ணுக்கிக்

கண்டாரு மெண்டேறப் பூசைபுரிந் தீசனருள்

காட்டப் பாட்டார்

வண்டாருந் தண்டாரு மான்சிரத்தாய் வருந்தரத்தாய்
 வணந்த மூர்த்தி
 தொண்டாருஞ் சண்டேசன் அடிக்கமல முடிக்கமலந்
 தொடுக்க வாழ்வாம்.

(சமையாசாரியர்)

கமையாளும் பெருமைதருங் கருணைபொழி விழியெழில்
 செய் கமலத் தாளும்
 யெமையாளு மிசைமடந்தை யிசைக்கவரி யிசைக்க
 வரு மிசைக்கா மென்தாய்
 உமையாளே யிடத்தமைத்த வொருவனைத்த முளத்தமைத்த
 வுயர்வி னோங்கும்
 சமையா சாரியர் அமல சரணமலர் மனமலர்க்கண்
 சாற்றி வாழ்வாம்.

(கோட்டைநாயகியம்பாள்)

பொன்பூத்த மணிசெழிக்கும் தடம்புடைசூழ்
 கோட்டையூர் புகழ்பெற் றோங்க
 மன்பூத்த நலமருவு நிலையமகிற் றலைமைபெறு
 வானோர் போற்றக்
 கொன்பூத்த அசுரர்வலி களைந்துலகைப் பாலனஞ்செய்
 குமரி யென்தாய்
 மின்பூத்த மணிமுடிகொள் கோட்டைநாயகி மலர்த்தாள்
 விழைந்து வாழ்வாம்.

(இது வுமது).

சந்தான முத்தற்றுவார் யெழில்விளைக்கும் பொழில்விளைக்
கும் தகைமை வாய்ந்து
கொந்தான மலர்க்குழலா ரறம்விளைக்கு மாடநிறை
கோட்டை யூர்க்கண்
நந்தானந் தருகவெனுங் கடவுளர்கட் கருள்புரிந்து
நலத்தார்க் கென்றுஞ்
சந்தானந் தருமென்தாய் கோட்டை நாயகிமலர்த்தாள்
சார்ந்து வாழ்வாம்.

(கற்பக விநாயகமூர்த்தி)

பொற்பக விலாசம்தாய்ப் பொருந்துவளம்
சிறந்துபுகழ் புனைமா வாழும்
வெற்பக விலாசம்தாம் மாடமலி கோட்டையூர்
விசயந் தாங்க
அற்பக விலாசம்தாம் அநகர்புகழ் பெருமைதிகழ்
அதுல னெம்மான்
கற்பக விநாயகன்றூட் கமலதளம் நமதுவளங்
கருத்திற் சேர்ப்பாம்.

(கோற்றங் கருப்பணசாமி)

வந்திருக்கு மலர்ப்பொழில்குழ் வளமிருக்குந் தடக்கரை
மேல் மந்தி ரத்தின்
நந்திருக்கும் சுதந்தரக்கை நாயகமால் கலைநலமா
நாட்டுந் தேவன்

தந்திருக்கும் நடுவுடையார் தனமிருக்குங் கொடியனையார்
சரிக்கு மாடம்

தந்திருக்குங் கோட்டையூர்ச் சாமிகொற்றங்
கருப்பணன்பொற் சரணஞ் சார்பே.

சிவமயம்

அண்ணாமலையார் துணை

விநாயகமூர்த்தி கலிவெண்பா

பொன்னு மணிநிறைக்கும் பூமருவு நித்திலமும்
மின்னு மணிகரைக்கண் மேன்மைதர மன்னும்
அலைகுலவு மம்பரம்பொன் னுடையணி யாகும்
நிலைகுலவு பூமடந்தை நெற்றிக் திலகமெனப்
போற்றுவளங் கொண்ட புகழுடைத்தா நாடுகளின்
ஏற்றுவளங் கொண்ட யியல்புடைத்தாய்த் தேற்றுவளம்
பாண்டியநா டென்றே பலகலைநன் கேத்தவருள்
பூண்டியரு நன்று புகலவரும் வேண்டியருள்
அம்பிகைபொன் னம்ப னருண்முருக வேள்குமர
நம்பிகைபொன் னாழி நலந்தரவாய்ப் பம்பும்
பலவளத்தாஞ் செய்யபணிப் பாங்காம் புலவர்
நலவளத்தாஞ் செய்யுளணி நாட்டிற் குலவும்
நகரனந்த நல்வளத்தாம் நன்மை யவற்றுட்
பகரனந்த நல்வளத்தாம் பான்மை தகரநந்தும்
குந்தளக்கும் பத்தனத்தார் கோதையர்கள் போற்றறத்தாய்
வந்தளக்கும் பத்திரத்து மாமாடம் சந்தளக்கும்
பொன்வரையா மென்னப் புகலவரு பொற்புடைத்தாய்
மன்வரையா மின்னை வளத்தளிக்கும் பொன்வரையும்
ஆவணத்தின் பாங்கும் அடுத்துப் புகலவெந்தன்
நாவணத்தி னோங்கும் நலமுடைத்துக் காவணத்த

பாரத் தடத்தாரம் பாங்குநகின் மங்கையர்கள்
 சிரோத் தடர்த்தாடல் செய்பவர்தம் நேரோத்த
 கோலேறு கூர்விழியைக் கோலக் குவளையெனக்
 காலேறு மாறனிசூழ் காணுடைத்தாய் மாலேறும்
 நாறு தரும்பள்ளி நங்கையர்தம் கொங்கைதமிழ்
 சேறு தரும்புள்ளி சேர்ந்தசெம்மை கூறும்
 நளினத் தினமுறைக்கண் நண்ணுமது வுண்ண
 அளினத் தினமுறைக்கு மன்பாம் வளநத்து
 முப்போ கமுநெல்லின் முன்னுன கன்னலெலாம்
 ஒப்போ கமுகென்ன வோங்கிவளர் பொற்பார்
 துழனி வளங்கொண்டு தூய்தாம் நலத்த
 கழனிவளங் கொண்டு கவினும் எழினிவரும்
 மாமறையாள் வள்ளல் மருவகலம் வீற்றிருக்குந்
 தாமரையாள் கொள்ளுஞ் சதனமெனக் கோமருவும்
 தேவர்க் கரசனகந் தேறப் புரிந்தனகர்
 மேவக் கரசதன வேதத்தாம் மாவித்தை
 தந்தறவோ ரங்கயற்கண் தானத் தமரவருள்
 சுந்தரவே ளங்கயற்கண் சோதியுடன் விந்தை
 தரவீற் றிருக்குநிறை தங்கத் தளிக்கண்
 உரவேற் றிருக்குமறை யோங்கும் புரவேற்ற
 பொன்னருளைப் போற்றும் புனிதர் தனவசியர்
 மன்னருளைப் போற்று மனவசிய ரென்னலமு
 மேற்றவளர் செல்வமிக்கார் யென்றுங் கொடைக்கரத்தர்
 போற்றவளர் கோட்டையூர் பூவுலகின் ஏற்றம்
 பொருந்தளிக்கண் மேலோர் புகழ்சேர் நகர்க்கண்
 பெருந்தளிக்கண் மேலாம் பெருமான் அருந்தவத்தர்

கொண்டாடு முன்னோன் குணமருவு மேரம்பன்
 வண்டாடு கொன்றை மலர்மகுடன் தொண்டாரும்
 செய்யும் பெருந்திருவான் சீரார் விராயகனெம்
 மையன் வரந்தருவா னைங்கரத்தே மெய்யனகர்க்
 கற்பகவி லாச மளிக்குங் கருணையினால்
 கற்பகவி நாயகப்பேர் காண்வரதன் பொற்பகலாக்
 குன்றுதோ ராடல் குறிக்குங் குமரவரன்
 நன்றுதோ னங்கைவள்ளி நன்மனத்து ளென்றும்
 ஒருகோட்ட தாங்களப முற்றபெற்றி மாற்றி
 யிருகோட்ட தாங்களிற்றி னேற்றுக் குருகோட்டும்
 பொற்கவணைக் கொண்டளிக்கும் பூங்குழலை யோங்குதலை
 நற்கருணை கொண்டளிக்கு நன்மைதரு பொற்கமல
 பாதத்தை யேற்றும் பரந்தாங்கு மாதவர்க்குச்
 சாதத்தை மாற்றுந் தரந்தாங்கும் போதத்தை
 மன்னுங்கல் யாண மகிழப் புரிதலினால்
 மின்னுங்கல் யாண விராயகப்பேர் துன்னும்
 படிசெழிக்கு முன்னவவுன் பங்கயத்தா ளென்புன்
 முடிசெழிக்கு முன்னமதை முற்றும் வடிசெழிக்கும்
 அங்குசத்தைப் போற்றுமன்றத் தங்கரனே திங்களொடு
 கொங்குசத்தைப் போற்றுகொன்றைக் கோமளத்தார்

[பொங்குசத்தன்

சங்கரன்கை யேற்றகனி சண்முகற்கு முன்னடுக்துத்
 தங்கறங்கை யேற்ற தனிமுதலே பொங்கரவப்
 பூணணியைத் தாங்கும் புராதனனே சம்புசடை
 மாணணியப் பாங்காம் வரநதிசேய் சேணணியும்
 பொற்சிலையை நற்சிலையாப் போற்றிப் புரம்பொடித்த

அற்சிலையை கண்டத் தரன்வரத்தாற் கற்சிலையாம்
 காயவலி யுள்ளான் கடவுட் படையெவையும்
 மாயவலி யுள்ளாம் வரச்செருக்கான் மேய
 கெசமுகனைக் கோடக் கிளைக்கும் படையா
 யிசைமுகனைக் கோடங்கை யேற்றுத் திசைமுகனும்
 போற்றவரந் தந்தாள் புனிதவடி யேன்பிறந்தை
 மாற்றவரந் தந்தாள் வரதனெடு வாற்றல்
 சிறந்தருண்மன் தானாகுந் தேவாதி தேவ
 அறந்தருபொன் னமாகத் தன்ப மறந்தரவாம்
 ஆசார்பொய் யாற்ற லகற்றி யமுதர்கட்குத்
 தேசுரமெய் யேற்றுந் திருவாள பூசார்பொன்
 சித்திக்குத் தக்கவருள் தேங்கும் பலனளிக்கும்
 சத்திக்குத் தக்கவருள் தாங்குமைந்த எத்திக்கும்
 கொண்டாட நன்றாங் குவலயப்பொன் மால்வடிவ
 வண்டாட நன்றா மலர்மகளாங் கண்டாடும்
 மாமொழியான் மாவளர மார்பருள்செய் மான்மருக
 பாமொழிவார் பாவளரும் பண்பதனை நாமொழியி
 லாக்கும் பெருங்கருணை யாமலம்பு சிந்துவெனைக்
 காக்குந் தரங்கருதுங் கார்வண்ண சேக்குஞ்
 சதுர்ப்புயத்தா யைங்கரமுந் தாங்கும் பெரும
 மதுப்புயற்காங் கொன்றையணி வள்ளால் நதிக்கும்
 மதிக்கும் பணிக்கும் வழங்குஞ் சடிவ
 துதிக்கும் பணிக்கும் சுரார்க்கும் விதிக்கும்
 நிதித்திறந்தாம் நல்கும் நிருமலவுன் பாதம்
 மதித்திருந்தாம் மாதவர்க்கு வள்ளால் உதித்துவரு
 மஞ்சகத்துக் கேற்றவண மாதுமையான் மாதகவார்

நெஞ்சுகத்துக் கேற்றகுண நேயமிக்காய் கிஞ்சுகத்தாம்
 மாமொழியாள் வள்ளி மணத்திற் கணித்திறத்தாம்
 பாமொழியாள் வள்ளல் பரம்பொருளாம் சேய்மொழியாற்
 கங்கைபடி கோடரன் கைமலரும் புத்தகத்தை
 அங்கைபடி கோடித் தளக்கரிடை பெரங்கவெறிந்
 தார்க்குந் திருமனத்தா யைங்கரதாட் செங்கமலம்
 சேர்க்குந் திருமனத்தைச் சேர்த்தருளிப் பார்க்குள்வளர்
 செல்வத்தைத் தந்து திளைக்கு மனந்தந்து
 நல்வித்தை தந்து நலந்தந்து கல்வித்
 திறந்தந்து கஞ்சநத்து செல்வியருள் தந்தெற
 கறந்தந்து சஞ்சிதத்தி னாக்கும் மறந்தந்த
 பற்றனுகா தாக்கிப் பரம்பொருளாம் நின்கருணை
 யுற்றனுக வாக்கி யுபயசரண் பற்றனுகக்
 காக்கும் பரம்பொருளே கால னடல்காட்டிச்
 சேக்கும் விழிகாட்டிச் சீற்றமுடன் தாக்கும்
 படிவரும்போ தாக்கமருள் பங்கயத்தா ளென்புன்
 முடிவரும்போ தாக்கவரு முன்பா படிவரும்போர்
 ஆகுதட்ட லேற்கா வபரத் திருந்துலகைக்
 கோகுதட்டிக் காக்குங் குணநிதியே பாசுதட்டா
 மாமொழியா ளன்னையுமை மைந்தா கருணைநலத்
 தாமொழியா லென்னை யமைவாக்கிப் பாமொழியை
 உன் சரணத் தாக்கி யுனதுதளி சூழ்நலத்தை
 யென்சரணத் தாக்கி யியல்பளித்துப் பெரன்கருணை
 தந்தனைத்தாம் வாழ்வருளிச் சாதாக் கியநலந்தந்
 தெந்தனைத்தாங் காக்க விதுசமயம் கந்தநத்துங்
 குந்தளத்தா ளென்தாய் குமரி யருள்புதல்வ

வந்தளித்தாள் தந்தா வளவதன சிந்தளித்தாள்
 ஆபோசனம்புரிந்த அண்ணல் கமண்டலத்தின்
 மீபோதுங் காவிரியை வேந்தன்செய் மாபோதார்
 நந்தவனப் பாற்செழிக்க நாட்டுநலந் தந்தமைந்த
 சிந்தைவனப் பாற்செழிக்குஞ் சீரார்க்குச் சந்தான
 விர்த்திபுத்ர பாக்கியந்தான் வேண்டிப் புரிபரம
 சத்திபுத்ர நோக்கியருள் தற்பரணே நத்திசைக்கும்
 மான்மருக வேன்முருக வள்ளற்கு முன்னவனே
 நான்மருவக் தந்தா னைமதனைத் தேன்மருவும்
 செந்தா மரைப்பதத்தாய் சிந்தா மணிசிவனைத்
 தந்தா மறைப்பதத்தாய் சார்பதனால் யிந்தாளும்
 மாமுடியாய் சிந்தா மணியாம் விநாயகப்பேர்
 தாமுடியாய்த் தந்தாள் தயாநிதியே ஓமுடியாம்
 அக்கரத்தை யேற்றி யலைக்கும் அனுபவத்தாம்
 சக்கரத்தை மாற்றுந் தனிமுதலே உக்கிரத்தாம்
 பாசத்தை யேற்றவத்த பங்கயத்தாள் சிந்தைவைத்தென்
 பாசத்தை மாற்றமெத்து பண்பருளி நேசத்தைக்
 கொண்டணையு மாமுநிவர் கொள்கை யெனதாக்கி
 வண்டணையு மாசூரலார் மாலகற்றித் தொண்டணையும்
 வாக்கியத்தைத் தந்தா மலரடியைச் சிந்தைசெயும்
 பாக்கியத்தைத் தந்தாள் பரம்பொருளே நோக்கியற்றும்
 பாலர்தமை வேண்டிப் பரிந்தன்பை நாட்டினர்க்குப்
 பாலர்தமை வேண்டியருள் பான்மையினுற் கோலமிகும்
 பால கணபதிப்பேர் பண்ணவராற் போற்றுமைந்த
 பாலவிழி யாயருட்கண் பாவித்து ஞாலமிசை
 யின்னும் பிறந்தைகர வேற்றவரு ளாற்றலுயின்

மன்னும் பிறந்தைதொறும் வள்ளலுந்தன் மின்னுலவு
 பொற்சரணப் பூமலரும் பொற்புமனந் தந்துசின்தை
 மற்சரமெ லாமகற்றி மாண்புதந்து-தூர்ச்சனர்தம்
 நேசங் கலவாத நெஞ்சுநலந் தந்தருளிப்
 பாசங் கலவாத பண்சனனம் யீசன் மைந்த
 எத்தனைதந் தாலு மிசையளிக்குங் காப்பதந்தன்
 சித்தநய மெத்துநலஞ் செய்துசெய்யாள் நத்தனைப்பொன்
 மாமனெனப் போற்றி மகிழுங் குணநிதியே
 யேமனெனைப் போற்று மிசையருளிக் கோமனைத்தும்
 போக்கிப் புலமளித்துப் பொன்னடியென் சென்னிமிசை
 ஆக்கிப் புகழ்தந் தருள்.

விநாயகர் கவிவெண்பா முற்றும்.

அண்ணாமலையார் துணை.

சிவமயம்

அண்ணாமலையார் துணை.

சுந்தரேசன் மும்மணிமாலே

(விநாயகன் கலித்துறை)

செம்மணி மாலே செழியற் கருள்செய்து செஞ்சடைக்கண்
கம்மணி மாலே கவின்காட்டு சுந்தரன் காண்சரணின்
மும்மணி மாலேமுதலணி சாத்தற்கு முன்னணியாம்
விம்மணி மாலே விடாணத் துவாமுகன் மெய்ப்பதமே.

(நூல் வேண்பா)

பூம்பொழிலார் கோட்டைநகர்ப் பொற்கோயி னற்கோவாய்
ஆம்பொழிலார் வேட்டவெலா மாக்கருள்செய் வேம்
[பெழிலார்
சுந்தரன்றாள் சிந்தைவந்தாற் றோயாத செல்வமெனை
மந்திரன்றான் மாதே மதி. (1)

(கலித்துறை)

மதிமேவு பொற்பணி கோடர மீது மலர்கமல
நதிமேவு கற்பணி சானவி போற்றரு ணட்டுவள்ளல்
நிதிமேவு வெற்பணி பொன்மாடக் கோட்டையூர் நேர்
[தளிவாழ்
துதிமேவு தற்பரன் சுந்தரன் பாதந் துணைநமக்கே. (2)

(ஆசிரியப்பா)

துணைநமக் காரெனில் சுந்தரன் ருட்டுணை
 யிணைநமக் காரென வேற்றருள் போற்றிடக்
 கருதி லுனக்கிணை கந்தரு முலகினார்
 வருதிரு வைத்துணை மதிக்கினன் மனமே
 அந்தர நாதனை யந்தர மாக்கிய
 வந்தரு பழிவிட வழங்கிய கருணை
 பொழிதிரு விழியருள் புரிவுடை நோக்கின்
 எழில்தரு மொழிவள ரேற்ற மிசைதரக்
 காட்சி யளித்தருள் காட்டி யவன்புரி
 மாட்சி யளித்தபொன் வளமலி விமானம்
 சிந்தர மாற்றல் சிறந்தவெண் தாங்கும்
 மந்திர மேற்று வருடத் தொருதினம்
 பூசை புரிந்துசெம் பொன்னுல காடர
 ஆசை புரிந்துசெய் அமலமா மணியான்
 இத்தரா தலத்தார்க் கேற்ற வரந்தரு
 சித்தரா நலத்தார் தேசிகப் பொருளான்
 செந்திரு வணையவர் திகழறம் பொலிதரு
 மந்திர வரையென மந்திர நிரைதரும்
 அற்புதங் காட்டுபொன் னுவணத் தெழில்புனை
 பொற்புதங் கோட்டையூர்ப் பொன்னு லயந்தனில்
 விற்பனர் போற்ற விழைந்த வரந்தரு
 சிற்பர னுற்றல் சிறந்த பரம்பரன்

காட்சிதந் தருளங் கயற்கண்ணி பாகன்
 மாட்சிதந் தருளெம் மன்னவன் தென்னவன்
 அற்புதன் கிற்பரன் அருளின்
 மெய்ப்பதம் பொற்புடன் வேண்டின் விமலமே. (3)

(வேண்பா)

விமலத்தாஞ் சிந்தைவரர் வேண்டுஞ் சரண
 கமலத்தான் சுந்தரனெற் காக்க—நிமலத்தான்
 ஆனதனாற் சஞ்சிதஞ்செய் யாற்றலென்றும் போற்ற
 [லொன்றும்
 ஞானதனம் நாடும் நயந்து. (4)

(கலித்துறை)

நாடுஞ் செயந்தரு மாமனத் தம்பர நற்புலவர்
 தேடுஞ் சுயந்தரு தெய்வசி காமணி கிற்சபைக்கண்
 ஆடுஞ் சுதந்தரன் மீனாட்சி சுந்தரன் அன்பளித்தான்
 ஒடுஞ் சிதந்தரச் சஞ்சிதத் தொன்று மொருமயக்கே. (5)

(ஆசிரியப்பா)

மயக்கந் தெளிதரு மாதவர் மாமன
 வியக்கந் தளிதரு வேதசி காமணி
 சனக சனந்தன சனற்குமா ரன்னெனும்
 அனக மனந்தன தன்புடை முன்பர்கள்
 வந்து வணங்கினர் வளர்புகழ் வாழ்த்தினர்
 சிந்தை யிணங்கினர் சிறந்தரு ளேத்தினர்

எந்தைமுன் னருளிய வெழின்மிகு சுருதியின்
 மந்திர முறைகளை வளமுற வருள்கென
 எம்பெரு மானன் கிசைந்தருள் வழங்கி
 வம்பருள் சோலை வளந்தரு கயிலை
 மால்வரைக் தென்பால் வரம்புனை கல்லால்
 ஏல்புறக் தன்பா லிருந்ததி யுவனென
 விருத்தியிற் சிறந்த விமலமா முனிவர்க்
 கருத்தியிற் புரிந்த வருளுப தேசம்
 சின்றுக் திரையைக் தெரிதரக் காட்டி
 மன்முத்தி தந்த மலர்கொன்றை மாலையாய்
 மதுரையம் பதியே வளந்தரு தானியாம்
 விதுகுலந் தருமான் விசைய பராக்ரம
 குமாரியை மணந்து குவலயக் தரச்செய்
 உமாபதி யினங்கும் உதாரமாம் பெயருடன்
 ஆலவாய்ப் பதியென அளவில்செய் தனமலி
 மேலவாய்க் துதிபுனை மேலவர் தங்களால்
 போற்றுதல் பொருந்தும் புகழுடை யறம்பொலிந்
 தேற்றுதல் சிறந்த வியல்பருள் திருவளர்
 கோட்டைமா நகரெனக் குவலயக் தெழில்புனை
 நாட்டமா நகரணி நலந்தரு பொலந்தளி
 அங்கயற் கண்ணியெ னம்மையோர் பாகமாங்
 கொங்கயற் கண்ணிய கொன்றையே நிம்பமா
 மங்களக் தண்ணிய வானவர் போற்றிசெய்
 துங்கமார் முடிபுனை துதிதரு வேதிய
 சுந்தர மூர்த்தியாஞ் சோதிமா மணியா
 வந்தருள் சீர்த்தியார் வள்ளலே யுள்ளலா

எந்தனைச் சிந்தனைக் கிணங்கப் புரிதரு
வந்தனைத் திறத்தென் மனப்பணி யேற்றுக்
கருணை புரிதலுன் கடமை
தருண மிதுமுனஞ் சார்ந்தருள் புரிவாய்.

(6)

(வேண்பா)

சார்ந்தருளைச் செய்யவர்க்குத் தந்தறஞ்சேர் சுந்தரன்னுள்
சேர்ந்தருளைச் செய்யுமெந்தன் சேகரத்தே—கூர்ந்த
வினைபுரியுஞ் செய்கையெனை வெய்யோன் முனமாம்
பணிபுரியுஞ் செய்கையெதன் பார்.

(7)

(கலித்துறை)

பாராளுந் தானத்தர் பார்த்திபர் செல்வமென் பண்புமிக்க
சீராளுந் தானத்தர் சீர்த்திகொள் செல்வமென் சேகரத்தே
நீராளு மானத்தன் கற்பூர சுந்தர னேயமிக்கான்
ஏராளு வானத்தன் பாத்தப்பொற் றுமரை யென்மனமே. (8)

(ஆசிரியப்பா)

என்மன மென்றசொல் லேற்றமென் புரிதரும்
மன்மன மென்றபொன் வார்த்தையுஞ் சீர்த்தியில்
அச்சுத முவப்பருள் அறிவையும் விளித்து
நச்சுத லவப்பயன் நாடலை யளித்துக்
கட்டுப் படாவழி காட்டிமேட் டிமையுடன்
மட்டுப் படாவழி மயக்கந் தருவதே

காரிய மானதாற் கலக்கமில் பெரியோர்
 சீரிய மானதச் செய்கை நலத்தினார்
 மனவர தந்தனை வசந்தரப் புரிதரல்
 ஆனவர தந்தமக் கயலென வியல்தரு
 மனமடங் காடுதனின் மாதுயர் விளைக்கும்
 சினமடங் காடுதனத் தேற்றத் தறிந்து
 செய்யுந் திறந்தனைச் சிந்தைசெய் புந்தியின்
 உய்யுந் திறந்தனை பூகித் துனதெழிற்
 சரணபங் கயமனந் தாங்கித் தவம்புரிந்
 தரணபஞ் சரந்தனி லாக்கி யறிவின்
 வழிப்படல் புரியா வளந்தரு செய்கையால்
 பழிப்படல் புரியார் பரம்பொரு ளாயினார்
 அத்தகைப் பெருமை யாற்றவி லடியேன்
 எத்தகைத் திறமை யேற்றவ னாகும்
 திருவுளத் தமைத்திலாச் செயலுள தெவையாம்
 அருணைத் தமைத்தெனை யாண்டருள் கருணை
 பொழிதர லுனக்கொரு புதுமையோ புராதன
 ஒழிவறு நலந்தர லுனதருள் தனதென
 வேறெவை தரவாம் விமலமா மணியே
 ஏறெனுந் தருமக் தெழில்பெறு கோலமே
 செந்திரு வாழ்வு செழித்தருள் கோட்டையூர்
 மந்திர வாழ்வு மகித்தருள் தாட்டிக
 சோமசுந் தரமெனச் சுயந்தரு மூர்த்தியாய்
 வாமசுந் தரவுமை வரந்தரு தாயுடன்
 வீற்றிருந் தருள்புரி விமல
 ஏற்றிருந் தருடர விதுதகி சமையமே.

(வேண்பா)

சமையப் பொருத்தமுடன் றுளின் மனத்தை
 அமையப் பொருத்து மறிவை—யிமையவல்லி
 பாகா பரம்பொருளே பார்க்கரசே சுந்தரப்பேர்
 வாகா சிறந்தருள்செய் வாய்.

(10)

(கலித்துறை)

செய்வாய்ந்த கோட்டையூர் சேருஞ் சினகரஞ் சேர்ந்துபுகழ்
 மெய்வாய்ந்த தாட்டிக மேலோர்க் கருள்புரி வேதியனே
 மைவாய்ந்த கந்தர மாமணி சுந்தர மன்பதமென்
 பொய்வாய்ந்த சிந்தையம் போதணி யாதெனிற் போத
 [மென்னும். (11)]

(ஆசிரியப்பா)

போதந் தருமனம் பொன்னார் கமலமாம்
 பாதந் தருமெனும் பாங்கினை யோங்கிய
 சாத்திர நேயமாஞ் சந்ததந் தெரிந்தும்
 மாத்திய மாயமா மயக்கினில் விரிந்து
 நன்மையை மறந்து நலனிலாப் புலன்வழி
 புன்மையை நினைந்து புகழையுஞ் சினந்து
 பொல்லா வியக்கமே பொருளுனப் புரிதரு
 நல்லார் மயக்கமே நயமெனக் திரிதர
 அன்னவர் மனத்தையே அன்பா கரமென
 மன்னிவர் மனத்தினுள் மதித்தனன் விதித்திறம்
 பயனென் றறியாப் பழிச்சொலை மிடைச்சி

நயனென் றநியா நாயினுங் கடையாய்
 அலைந்தனன் கனம்புனை யருட்பெறுங் கடலே
 உலைந்தனன் மனந்தனை யொருப்படல் புரிந்து
 நலந்தரு சரணபொன் னுண்மல ரேண்டனை
 வலந்தர வெனதெனும் வளம்புனை சிரந்தனின்
 திருவடி தீசையைச் செய்துமெய் தருவழி
 மருபடி தீச்செயல் வருவழி மாற்றலைச்
 செய்தரு னெழிலார் சிறந்த பண்டிகளு
 மெய்தரு வழியின் வினைக்கிடங் கொடாது
 காத்தருள் புரியங் கயற்கண்ணி பாகா
 நாத்தரு புரிவுன் னயப்புகழ் துதிக்கும்
 சீர்த்திகந் தருள்புரி தேசிக மணியே.
 பார்த்திவந் தருநிறை பலவள நிலிய
 எத்தல மும்புகழேற்றமாங் கோட்டையூர்
 மெத்த வளந்தர மேவிய தேவனே
 களந்தனைக் களந்தனிற் கவினுறப் புனைந்துபொன்
 வளந்தனைத் தளந்தரு வானவர்க் கருள்புரி
 சுந்தர நாயக சோதியாம்
 எந்தையே சரண மெனைப்புரந் தருள்வாய்.

(12)

(வேண்பா)

புரந்தருள்வாய் போதமெனப் பொன்னடியைப் போற்றித்
 தாரந்தருவார்த் தாங்குந் தரத்தான்—வரந்தருவார்
 சோதிப் பதாம்புயத்தான் சுந்தரனென் சிந்தைவந்தான்
 வேதிப்ப தாம்பிறவி வேர்.

(13)

(கலித்துறை)

வேதாந்த மான விமலப் பதங்கனின் வீற்றிருக்கும்
 நாதார்த ஞான நலந்தரு சுந்தர நாயகனே
 காதார்த வேல்விழி யம்பிகை பாகங் கவினவந்து
 வாதார்த மேல்வினை மாற்றிப் பரந்தரல் மாண்புடைத்தே
 (14)

(ஆசிரியப்பா)

பரந்தரு மாண்புடைப் பரம கிருபாநிதே
 சிரந்தரு மாலை சிறந்தருண் மார்ப்
 அக்கா டரவம தணியணி யலங்கருத
 செக்கார் சடையிடை சிறுமதி நறுமணக்
 கொன்றைபொன் கூவிளம் கொங்கணி கங்கையும்
 நன்றருள் செஞ்சடை நாயக மணியே
 ஆம்பிகை புரிந்தபொன் னருண்மொழி தாங்கி
 வெம்பிய பசிதனின் மெலிவடைந் தேங்கும்
 குண்டோ தரணைக் குறித்தரு ளளித்துக்
 கண்டோ தரிதாங் கவின்பனி மலையனக்
 கொட்டிய வன்னக் குவியலை மடுத்தும்
 மட்டிலை பண்ட வகையினை நுகங்கும்
 சுடுபசி தணியாக் தோற்றத்த னுக்கிக்
 கடுவணி கந்தரக் கடவுளே சுந்தர
 பசியாம் தணித்தலுன் பாரமென் றோலிட
 யிசையாம் மனத்தரு ளிசைந்துடன் பூவினில்
 ததியி னன்னக்குழி சாரந்தன நான்கு
 ததியினன் கருளிச் சாரந்திட வாங்கு

தாக மதிகமா த் தவித்தலைக் கண்டுடன்
 வேக வதிகமா வியத்தலைக் கங்கையே
 வரவழைத் தார்த்தவன் மயக்கந் தெளித்துக்
 கரவிழைத் தார்க்கருள் கருணையை பொளித்துத்
 தேவர்கட் காக்கமால் திறமொடு தந்தருள்
 மூவர்கட் காக்கமா முக்கனொம் மூர்த்தியே
 பாண்டிய நாட்டைப் பரித்தரு ளரசாய்
 வேண்டிய நாட்டை விசயசுந் தரணே
 சந்தன நந்தனஞ் சந்ததங் கொந்ததின்
 வந்தன வந்துபொன் வளந்தரு கோட்டையூர்
 செல்வச் செழிப்புடன் ற்ருவருள் பெருமைசேர்
 கல்விச் சிறப்பமை கழகம தெழில்பெற
 நாற்குலத் தவத்தரும் நலம்புனை யறம்புகழ்
 ஏற்கு மதிப்புடன் யேற்றமாம் வாழ்வுசெய்
 ஆங்கயற் கண்ணியெ னன்னையென் னவன்பொருள்
 மங்கையர்க் கரசிபொன் வாமத் தெழில்நரப்
 பொன்மணி நிலவிய பொற்புடை வெற்பென
 மின்மணி குலவிய விற்பொலி யற்புகத்
 திருத்தகு மாறன் றிருத்தளி யிருந்து
 விருத்தகு மாரன் வியப்பருள் பாலன
 வந்தனைக் கௌரியை வாழ்வருள் சுந்தர
 சுந்தரக் கௌரிய துணைப்பதந் தந்தென
 சிந்தனை நலந்தரச் செய்தரு ளளித்தெழில்
 விந்தை நலந்தரு றேன்மைதந் தெனையுன
 கருணைத் திறந்தாக் காட்டும்
 தருணத் திதுநலஞ் சார்ந்தருள் தருவாய்.

(வேண்பா)

தருவாய்ந்த ஆலத்தாஞ் சார்ந்துமறை சாற்றுங்
 குருவாய்ந்த கோலத்தாங் கோவே—திருவாய்ந்த
 கோட்டையூர்ச் சுந்தரா கோலச் சரணமுடி
 நாட்டியேர் தந்தா ணலம்.

(16)

(கலித்துறை)

நலந்தந்து தாட்டிக நண்புசெ யன்பர்க்கு நாட்டுகிந்தை
 வலந்தந்து கூட்டிய மாதேவ கீத மறைப்பொருளே
 புலந்தந்து நாட்டிய யோகியர்க் கன்பவெம் போகியைப்

[பொற்

கலந்தந்து காட்டிய கற்பூர சுந்தர காத்தருளே.

(17)

(ஆசிரியப்பா)

காத்தரு ளங்கயற் கண்ணிதன் பாகா
 ஆத்த ருளங்கம ழாலய மாயிருந்
 தருளினு லாமுல கணைத்தையு மளிக்குந்
 பொருளெனா மேலவர் பொற்று நலந்தரும்
 கருணா நிதியே கமல மலர்த்தளி
 வருமா வரதன் வாசவன் வானவர்
 முனிவரர் முதலருண் மொழியருந் தவர்களும்
 துனியறு செயலுளர் துதிபுரி மனமுடன்
 அபையந் தரவா யவர்தமை யளித்திட
 நபயந் தரவாய் நலித்திடுங் களத்தடல்
 கண்டத்தி னுட்டிக் கமலன் முதலிய

அண்டத்தி னாட்டர்க் கருள்புரி பராக்ரம
 சோதியே நீதியே சுயந்தரு சுடரே
 ஆதியே யனாதியே யற்புத வெற்பனே
 நித்தியா னந்தமா நிலவிய வாகா
 சத்தியா னந்தமான் தலைவியம் பாகா
 கொங்கை யரும்பரங் கூர்கொடி நடுவுடை
 மங்கைய மங்கமழ் மங்கள நானம்
 புரிந்துமைக் கொந்தளம் புலந்தர நயந்து
 பரிந்துசெய் யகிற்புகை படர்தர வியந்து
 நலந்தரு மழையென நாகிள மயிற்குலம்
 கலந்தரு கலாபங் கவினுறச் சூழ்தர
 விரித்து நலந்தரு மேடைக ளளவில
 பரித்து நலந்தரு பான்மைகொ ளாவணத்
 தாங்கா வரைத்த வளவில வுளமலி
 பாங்கா நிறைத்த பலநிதிக் குவியல்பொன்
 னாட்டஞ் சிறந்து நலமலி செல்வமார்
 கோட்டையூ ரெனனக் குவலய மின்னனாள்
 இருதய மெனவள ரெழிலுடை நகர்க்கண்
 திருமலி சிகரியிற் சீழு தம்புனை
 பொற்புடைக் கோயிலிற் புரந்தரா தியராம்
 அற்புடை யமரரும் அந்தணர் முனிவரும்
 போற்றுந் துதியொலி புறக்கடல் வகுணிபென்
 நேற்றுந் ததியவ ரிசைத்த வரம்புரிந்
 தாற்ற லளிக்கும் அருட்பெருங் கடலே
 காற்றொடு கனலங் கார்புவி காயமும்
 மதிகதி ரோடிய மானனு மாகி

முதிர்ந்தரு மட்ட மூர்த்தியாம் பரம
சுந்தர மூர்த்திபொன் சோதியே
வந்தற மார்த்தெனை வாழ்வளித் தருள்வாய். (18)

(வேண்பா)

வாழ்வளிக்கும் சுந்தரன்னுள் மாமனம்வந் தாமனந்தந்
தாழ்வளிக்கும் பந்தவினை தந்ததென்னை—ஏழ்வகைத்தாம்
சென்மவினை யின்மைதரும் செங்கமலை பொன்மைதரும்
நன்மையிதன் மேலினியென் னும். (19)

(கலித்துறை)

இனியென்னை செய்வது முன்வினை யென்பத னேற்ற
[மென்முன்
பனியென்ன செய்வது பண்பென் றறிமனப் பங்கயக்கண்
கனியென்ன மாமொழி மீனாட்சி சுந்தரன் காலளித்தான்
தனியென்னை கூற்றனுஞ் சார்ந்தினி நன்மை தருந்தரமே. (20)

(ஆசிரியப்பா)

நன்மை தருந்தரம் நாடிப் புரிந்திடின்
தொன்மை தருந்திறந் தோய்ப்பழ வினையெலாம்
நாட்ட மகன்று நலிந்து மெலிந்துபின்
வாட்ட மிருந்து வழிசெலச் செல்வதே
ஆன செயலென் றறிஞர் விளக்கினார்
ஞான மனத்தினும் நல்லறி வொல்லுனர்

என்போ லியன்மனத் தேழையர்க் கெங்காம்
 பொன்போ லியன்மனப் பூரண ஞானம்
 அப்பெரி யோரு மளவிலாப் பெருமை
 ஒப்பறு ஞானத் துயர்ந்தவை வயந்தரல்
 உன்னரு ளன்றி யுலகினன் னலமெவை
 பொன்னரு ளன்றிப் பொருட்செல்வ மெங்காம்
 அதுவுமுன் பணிநல மன்றிவே நிலவாம்
 விதுவுமுன் பணிதலை மிலைச்சுகோ டர
 எழிலுறு மாசுண மேற்றபொற் பணியெனக்
 கழிதரு மென்பொடு கலந்தணி சுதந்தர
 கங்கையைப் பரித்தமின் கனமணி சடிமும்
 மங்கையைப் பரித்தபொன் வடிவுடை யிடமுடன்
 கிதேந் திரியராய்ச் செழித்தருண் முனிவரர்க்
 கிதேந் தியதர மெனமறைப் பொருளாள்
 சுத்தநன் படிக சுதந்தர மூர்த்தியே
 நித்தநன் மறைதேர் நிகரறு கருணைக்
 கிருப்பிட முறைதே ரிமயமாஞ் சிமயப்
 பொருப்பிடத் தரசன் புகழ்திகழ் தவந்தரு
 விருப்பிடத் தருளிய விமலைதந் தாவள
 மருப்பிணை தனத்தனை மங்கள வல்லியை
 மணம்புரி வண்ணமா மானிலக் தரசன்
 குணம்புரி கௌரியன் கோமளக் கொடியென
 வந்தாள் சுதந்தர வல்லியாம் சுயற்கண்
 எந்தா யிதந்தர யேற்றாள் வல்லனா
 வந்து தென்னவன்பொன் வளந்தரு நாட்டைச்
 சொந்தமென் றளித்த சுதந்தர சுந்தர

நாயக மணியே நலந்தரு கோட்டையூர்ச்
 கோயிலி னணியாய்க் குவலய மனைத்தையும்
 செழித்திட வருள்புரி தேவாதி தேவநின்
 மொழித்திற மறிதலின் மூடனே னியானும்
 உன்னடி யன்னென வொருபெய ருடையனாற்
 பொன்னடி யென்மனப் பூந்தவி சேற்றிக்
 கன்னலும் பாகுங் கனிந்தமென் மொழியென
 தன்னையும் பாகத் தமர்ந்தரு ணலந்தரக்
 காத்தருள் புரியுங் கருணைக்
 காத்தனா மென்னை யருள்புரி வாழி.

(21)

(வேண்பா)

அருள்புரிந்து தன்சரணத் தன்புநிறைப் பார்க்குத்
 தெருள்புரிந்து காத்தருள்செய் தேவன்—பொருள்புரிந்த
 பொன்வளத்தாங் கோட்டையூர்ப் பொற்கோயி னற்கோவா
 மன்வளத்தாஞ் சுந்தரநா மன்.

(22)

(கலித்துறை)

நாமந் தருவினை நாடாது சுந்தர நாயகன்றாள்
 ஏமந் தருமென வெண்ணிப்பன னாளினு மேத்துநெஞ்சே
 காமந் தருகன மித்தனைகாலமுங் கண்டதென்னை
 வாமந் தருமனை பாகனை வாழ்த்துதல் மாண்புடைக்கே. (23)

(ஆசிரியப்பா)

மாண்பருண் மேலவர் மாமனப் பங்கய
 நாண்மல ராலய நனந்தலை புனைந்தருள்
 செந்தா மரைப்பதச் சீருடை மேலவ
 வந்தாண் மறைப்பொருண் வரந்தரு சேவல
 கனவிர தம்புனை காமர் கோடர
 அனவர தம்புக முாகர வாகனே
 கந்தரங் காட்டிக் கடுவடல் வீட்டி
 அந்தர நாட்டுறை யண்டர்கட் கீட்டிய
 அமுத மளித்தகண் ணருட்பெருங் கடலே
 குமுத மளிக்கருள் கொண்டு நறுத்தர
 மலர்தர நிலவிய மலர்த்தடஞ் சுவையும்
 மலர்மகட் காகர மாகி வளந்தரு
 மலையெனச் செழித்தபொன் மாடமார் வரிசையார்
 கலையெனச் செழித்தபொன் காமரு பீடமா
 வளஞ்செழித் தோங்கிய வளம்புனை கோட்டையூர்
 உளஞ்செழித் தோங்கிய வுவமைமயில் புலவர்கள்
 தேரத்திரப் பண்ணவர் சுயந்தரு மமுதென
 வேத்திய பண்ணவர்க் கின்பந் தரவளம்
 நிரம்பிய சீர்த்தளி நிறைந்தருண் முர்த்தியாய்
 பரம்பொரு ளாய்த்தரு பாமினி வாமமா
 வீற்றிருந் தருள்பொழி விசய சுந்தரனே
 கூற்றிருந் தருள்பெறு கோமளப் பதத்தாய்
 வன்றலை மாலை வலத்தாய்
 பென்றலை மீதரு ளிணைப்பதந் தணியே.

(வேண்பா)

பதத்தைப் பெறமதிக்கும் பண்ணைவர்க ளெண்ணும்
முதத்தைப் பெறமதிக்கு முன்னோன்—சித்தத்தையொளி
சேரவைக்கண் சீர்நடஞ்செய் தேவன் சடிவமிசை
நாரம்வைத்த சுந்தரமன் னன். (25)

(கலித்துறை)

மன்னன்பு நாட்டிய மாமகிழ் போற்றிய மாரனுக்காப்
பன்னன்பு நாட்டிய பாதத்தை மாற்றிப் பாதநடம்
இன்னன்பு நாட்டிய பொன்னன்ப ரீட்டங்கண் டேற்றமிக்க
தன்னன்பு நாட்டிய சுந்தரன் றுளென் றலைக்கணியே. (26)

(ஆசிரியப்பா)

தலைக்கணி யாகலாஞ் சடைமறைத் ததன்மேல்
விலைக்கணி யாகலா மேன்மணி மகுடம்
தரித்துமன் கொன்றை தணந்து நிம்பத்தொடை
பரித்தபின் பணிப்பணி பாங்கிலை யென்றுபொன்
மணிப்பணி யணிந்து மன் டலையக் துவசவேள்
கணிப்பணி தவத்தணி கன்னியை மணந்து
பாண்டி நாடதிகம் பண்புற நண்புடன்
ஆண்ட நாயகனே யருட்பெறுங் கடலே
உலகமென் றவையிறை யுன்னருள் முன்னிலை
யிலகுமென் றவைமறை யேத்திய போற்றியும்
ஒருநகர் தானியா யொருவள நாட்டைப்
பொருளென வளிப்பதும் புதியநன் னிலையமே

பொன்பொலி தருசைப் புரிநட னத்தினும்
 மன்பொலி யிரசித மன்றிற் புரிதரல்
 கனகத் திரசிதங் கால்மாக் ததிகமாப்
 புனிதக் திறமுடன் புரிநட னந்தனிற்
 சேர்ந்தருண் முன்ப சிறந்தரு ணம்ப
 சார்ந்தரு ளன்பர் தமைப்புரந் தளிக்கும்
 சிந்தா மணியே சிறந்தவர்க் கணியே
 நந்தாப் பதந்தரும் நான்மறை மணியே
 பொற்பா பரணமாப் புகழ்தரு திருவுடைச்
 சற்பா பரணமெய் தாங்கிய கருணையே
 கங்கையி லாக்கிய கந்தரக் கடவுளே .
 பங்கையி லாக்கிய பனிமலை மகளுடன்
 வீற்றிருப் பதுபோல் விசைய மணிந்தருள்
 போற்றிய கயற்கண் பொன்னுடை மாடுதோடும்
 மதுரைப் பதியென வளம்புனை கோட்டையூர்
 சதுரப் பதியெனச் சார்ந்தருண் மூர்த்தியே
 சோம சுந்தரமெனக் துதிக்கும்
 நாம சுந்தரவேணை நாட்டருள் புரியே.

(27)

(வேண்பா)

அருள்புரிந்து காத்தளிக்கு மாதிக் கடவுள்
 தெருள்புரிந்தோர் தேத்தளிக்குந் தேவன்—பொருள்புரிந்த
 சுந்தரன்று னென்றுசந்தந் தேராய் மறைநிறையு
 மந்திரன்றுன் சிந்தை மதிப்பு.

(28)

(கலித்துறை)

சிந்தைக் கனுகுண மாகித் தெறிந்து தெளிபெரியோர்
 விந்தைக் கனுகுண மாகிப்பொன் வாழ்வினின் வீற்றிருப்
 [பார்
 நிந்தைக் கனுகுண மாகிச்செய் நேச நிறைந்தநெஞ்சே
 தந்தைக் கனுகுணன் சுந்தரன் பாதத்தைச் சார்குவையே
 (29)

(ஆசிரியப்பா)

பாதத்தைத் தந்து பலன்றரு மேலவன்
 வேதத்தைத் தந்து விமலமா முலகினில்
 சிந்தை நலந்தரு சீரியர்க் கன்னவை
 சந்த நலந்தரச் சாற்றியு மாற்றிய
 யெழுவதைத் தோற்றமா யேற்றிய சீவர்கள்
 தழுவுமிப் பூச்செளி சராசர மனைத்தையும்
 காத்தரு ளத்தன் கருணைகொ ணீதியான்
 ஆத்த ருளத்தி னருட்பெறு மாதியா
 யெங்கு நிறைந்த வெழிலுடைச் சோதியா
 மங்கள் ஞானியர் மனத்தரு ளோதியா
 யிருந்தருள் புரியு மெழிலுடைக் கடவுள்
 அருந்தவர் செறியு மாலவாய் நகர்க்கண்
 பாண்டியன் தவத்தருள் பாவ்குடைக் குமரியா
 வேண்டியன் பளித்தருள் விமலையாந் திருவுரு
 வாகிவந் துலக மனைத்தையு மொருகுடை
 வாகுறு நீழல் வனைந்து புனைந்தருள்

அங்கயற் கண்ணியென் னன்னையை மணந்து
 சுங்கர னாகித் தனியர சாட்சிசெய்
 சுந்தரன் றானெனத் துதிக்குமெம் மறைகளும்
 அந்தர நாத னரும்பழி போக்கியும்
 அயிரா வதத்தினை யமலம தாக்கியும்
 செயிராவ தெத்தனை தீர்த்தருண் மூர்த்தியாய்
 இன்னம் பலநல மேற்றருள் போற்றியும்
 பொன்னம் பலநடம் புரிந்தது போலவென்
 பொன்னம் பலநடம் புரிந்தருள் கோலமா
 மன்னும் பெருந்தகை வளமலி கோட்டையூர்த்
 தெய்வால யந்தனிற் சிறந்தருள் பரம்பொருள்
 மெய்வாய்ந்த மேலவர் விரும்பிய தரும்பரன்
 சிந்தா மணியெனத் திருவரு டருசிவை
 கொந்தார் குழலுமை கோற்றொடி பாகன்
 நந்தாப் பெருந்தவர் நட்பணி பெட்பினின்
 வந்தார்த்தி தந்த வரம்புனை பரம்பொருள்
 ஆகிய தேவனே அகில மனைத்தையும்
 பாகியல் மொழியுடன் பரிந்தருள் சோதியே
 அரணமா யடியே னகத்தருள்
 சாண சுந்தரமார் தாமரைப் பூவே.

(30)

சுந்தரேசர் மும்மணிமாலை

முற்றும்

அண்ணாமலையார்துணை -

ஸ்ரீசுந்தரோசன் வெண்பாமாலை

(அண்ணாமலையார்துணை)

(விநாயகர்)

மாமணக்குங் கோட்டையூர் வள்ளலரன் சுந்தரன்சீர்
பாமணக்கும் வெண்பா பகரவே—நாமணக்கும்
சொற்பதமுன் தந்தருள் சோதி விநாயகவேள்
பொற்பதமென் சிந்தை புகும்.

(நூல்)

சேதனர்க னாடுஞ் சிவமே பரம்பொருளே
போதனக னாதிசுரர் போற்றுவர—மாதனதாங்
கோட்டையூர்ச் சுந்தரபொற் கோலவடி யேன்பிறவிக்
காட்டையூர் பந்தமின்றிக் கா. (1)

காமாரி யாங்கேட்ட காதலிர திக்கருள்செய்
மாமாரி யாங்கோட்டை மாநகரான்—நாமாறும்
பேதையர்கட் கோதரிய பிஞ்ஞகனாஞ் சுந்தரன் பொற்
பாதமலர் போதமெனப் பற்று. (2)

பற்றுடைய பேர்களெலாம் பாச கரனடுக்கி
னெற்றுடைய ராவாரென் றெண்மனமே—கற்றுடையோர்
போற்றவரு சுந்தரன்றான் புந்திவைத்தாற் புன்பிறவி
மாற்றவரு மென்றே மதி. (3)

மதியிரவி.வன்னிவிழி மாதேவன் மாதா
சதிவிரவு சுந்தரன்ரு டன்னைப்—பதிமனமே
வேண்டியநாட் டந்தருவான் மேற்பதமு மேற்பவரும்
பாண்டியநாட் டார்கைப் பரன். (4)

பரனமலன் பஞ்சமுகன் பண்ணவர்கள் போற்றும்
அரனமனை மாற்றுகுதி யாளன்—வரநமசி
வாயவெனு மக்கரத்தான் வள்ளலணி சுந்தரன்ருள்
நேயமன மேரீ நினை. (5)

நினைவாய்நம் சுந்தரனை நெஞ்சகமே வஞ்ச
வினைவாய்ந்த வின்பிறவி வேண்டாய்—மனைவாய்ந்த
மக்கணன்ருஞ் செல்வமெலாம் வாராது பார்மனமே
முக்கணன்ருட் பத்தி முயல். (6)

முயலகனைத் தாண்டவத்தின் முன்னமுக்குந் தாளான்
கயல்விழிமான் காந்தன் கருனைப்—புயலெழிலான்
சுந்தரன்ருள் சிந்தைசெய்வாய் தூய்மனமே யாய்மையிதின்
மந்திரன்ருன் வேறே மதி. (7)

மதிகெட் டலைதூரும்பா மாதிரின்பந் தேடி
நிதிகெட் டலைத்தரலென் னெஞ்சே—நதிகிட்டும்
பொற்சடையான் சுந்தரவேள் பொன்னடியை மன்முடியி
னற்புடனே யென்று மணி. (8)

அணிமா முதலான அட்டசித்தி யெல்லாம்
பிணிமாப் பிறவிவினை பேர்க்கா—மணிமேவும்
பாம்பணிவான் சுந்தரன்ருள் பத்தியொடு மாமனமே
தாம்பணிவாய் சாராதே தம். (9)

தாமோ தரன்புகழுஞ் சங்கரனுஞ் சுந்தரனார்
 மாமோத கக்கரத்தார் வள்ளல்தந்தை—மாமோதும்
 பங்கயத்தாள் போற்றிசெய்தாற் பார்மனமே சீர்மருவும்
 சங்கையற்றும் வாழ்வு தரும். (10)

வாழ்வுதரும் சுந்தரனாராள் வானவரும் போற்றியுய்ந்தார்
 தாழ்வுதரும் பேதமையைச் சார்ந்தலைந்தாய்—பாழ்மனமே
 ஏதாகும் போதமென வெண்ணுமற் சோதிகொண்ட
 பாதார விந்தம் பணி. (11)

பணிகொண்ட பேர்களுய்யப் பாசவினை போக்கி
 அணிகொண்ட பாதந்தந் தாளும்—துணிகொண்ட
 பொற்பிறையும் விற்பணியும் போற்றுசடைச் சுந்தரனார்
 ளிற்பிறியா தேற்றுமன தே. (12)

தேகாதி மெய்யெனவே சிந்தைவைத்து மந்தமதி
 யாகாது போற்றுநெஞ்சே யன்புடனே—மோகாதி
 துன்பமெல்லா மென்பொருந்துஞ் சுந்தரனாராள் சிந்தை
 இன்பமெல்லாம் வந்திசையு மே. [வந்தால்

ஏதேதுஞ் செய்யவல்ல ஏமனடல் வீமமடும்
 போதேது செய்யவல்லாய் புன்மனமே—தீதேதும்
 செய்யாமற் சுந்தரனாராள் சிந்தைவைத்தாற் புந்திரத்தும்
 மெய்யா மறிவுநல்கு மே. (14)

மேதினியின் வந்தசெல்வம் வெல்லாது சுந்தரனாருட்
 போதினிய புந்திவைத்துப் போற்றுநெஞ்சே—யோதி
 [கொண்டாற்
 பின்னெஞ்சும் வல்வினைதாம் பேரான்மை கூறிவரும்
 கன்னெஞ்சன் காலனனு கான். (15)

காண்டா வனமரிக்கா கண்டலனை வென்றுதரு
காண்டபற் கேயளித்த கண்ணுதலான்—மாண்டாதா
வாஞ்சுந் தரனடியை யர்ச்சனைசெய் போற்றுநெஞ்சே
வாஞ்சைதருஞ் சீர்மையடை வாய். (16)

அடைவாய்ந்த பற்றலரை யங்கமடு சூலப்
படைவாய்ந்த செங்கைப் பரமன்—நடைவாய்ந்த
அஞ்சத்தா னுதியண்டர் அஞ்சலிசெய் சுந்தரவேள்
கஞ்சத்தாள் நெஞ்சே கருது. (17)

கருதுதிறத் தன்பறியாய் கார்மனமே காலன்
பொருதுதிறத் தென்புரிவாய் போற்றும்—பரிதிமதி
பாவகனை யம்பகமாப் பாவித்த சுந்தரன்னுள்
நாவகமா நாட்டி நவில். (18)

நவிலும் பிறவி நரலையிடைப் பட்டுக்
கவலும் மனமேயென் கண்டாய்—பவபயத்தை
மாற்றிப் பதமளிக்கும் வள்ளலான் சுந்தரன்னுள்
ஏற்றிப் பணிகொண் டிரு. (19)

இரும்பாகும் வன்னெஞ்சே யெத்தொழிலு மேற்றுப்
பெரும்பாகு வன்மையென்ன பெற்றாய்—சுரும்பாகும்
வேம்பணியுந் தண்டார் விமலனருட் சுந்தரன்னுள்
தாம்பணிய நன்மை தரும். (20)

தருவுடையான் தாக்கணங்கு சார்புடையான் தாங்கும்
திருவுடையா னுனவரி தேவர்—புரிவுடைய
மாதவத்தார் போற்று மறைப்பொருளாஞ் சுந்தரன்னுட்
போதகத்தார் பூசை புரி. (21)

பூசைபுரி நேசநெஞ்சே பூந்திருவார் கோட்டையூர்
தேசபுரி சுந்தரவேள் சேவடியை—ஆசுபுரி
வல்வினைக ளோடுமொன்றோ மாயப் பிறவியறும்
நல்வினைக ணுடுமிந்த நான். (22)

நானைக் கணித்தடுத்து நாடி யடைநடுவன்
கோனைக் கணித்தடுத்தாட் கொள்ளுகற்குக்—காளமணி
மஞ்சார் பொழிற்கோட்டை மாநகரான் சுந்தரமால்
அஞ்சா ரடிநினைந்தா லாம். (23)

ஆமரவுங் கோமதியும் ஆரலங்கல் கூவிளமும்
தாமுரவு சாருஞ் சடையுடையான்—கோமருவும்
வெள்ளிக் கயிலைமலை மேவுபரன் சுந்தரன்றான்
உள்ளிற் கரிசகலா தோ. (24)

ஓதா துணர்பெரியோ ரோதுசிவ ஞானவொளி
நாதா துணர்மலர்த்தாள் நாட்டுளத்தே—தீதாய
வெல்லாம் பொருத்தாளு மிந்துமுடிச் சுந்தரனீ
யல்லா தருள்புரிவா ரார். (25)

ஆர்மதியோர் பேர்ந்தியு மண்டுசடை கொண்டபரன்
ஞர்மதியோர் போற்றறிய சுந்தரன்றான்—சேர்மதியே
நீலவிட மேறுகளன் நேயமது தோயவிற்
காலனட லோலமிடுங் காண். (26)

காணும் பொருளெவையுங் காலனடு வேலையிடை
நாணுந் தரமலது நாட்டமுண்டோ—பேணுநெஞ்சே
கற்பகநாட் டார்பணியுங் கல்யாண சுந்தரன்றான்
அற்பகலா தென்று மணி. (27)

என்றுமதி வன்னிவிழி யேற்றுவர னிந்திரனைத்
துன்றுபழி பொன்றவருள் சுந்தரன்றாள்—நன்றுமுடி
நாட்டுவாய் பொன்மனமே நன்னுந் வினைக்குவிடை
காட்டுவான் காமர்குழ கன். (28)

குழகன் கயற்கண்ணி கொண்கன் புழைக்கை
மழவன் கயப்பழியை மாற்றும்—அழகனண்டர்
கொண்டாடுஞ் சுந்தரன்றாட் கோகனகஞ் சார்மனமே
பண்டாடும் வல்வினைபோம் பார். (29)

பார்மன்னாற் பேர்மதுரைப் பட்டணமுண் டாகவருள்
சீர்மன்னும் சுந்தரன்றாள் சேர்மனமே—ஏர்மன்னும்
பாதத்தை யேற்றபின்னும் பன்னுவினை துன்னவரு
சாதத்தை மாற்றலரி தா. (30)

தானமுற்ற யானையெனச் சார்ந்தமலை யத்துவச
மீனமுற்ற கேதனர்க்கு மீனவனைத்—தானளித்துக்
கன்னிநா டாளக் கருணைபுரி சுந்தரன்றாள்
மன்னிநா டாதென் மதி. (31)

மதிமரபார் போற்றவரு மாதரசை யோதும்
விதிமரபால் வேட்டரசு மேவும்—துதிமருவும்
கோனாகுஞ் சுந்தரன்றாட் கோகனகந் தாங்கிநெஞ்சே
தானாகு மேனிலையைச் சார். (32)

சார்ந்த பணியுந் தரக்கும் பணியவருள்
கூர்ந்த நடம்புரிந்த கோமாரா—நேர்ந்தவரன்
கல்பாண சுந்தரன்றாள் காதலிப்பாய் பேதைநெஞ்சே
செல்லாது காலன் றிறல். (33)

ஃதிரலுடைய குண்டகடு சேர்ஃத மூண்ன
ஃதிறவுடைய வன்னமலை நேரும்—கறைமருவு
கந்தரஞ்சேர் சுந்தரன்றூட் கஞ்சநெஞ்சே சிந்தைவந்தாற்
பந்தமுந்தும் நிந்தையென்னும் பார். (34)

பாராரும் போனகமும் பாணியுமே வேணிவரு
சீராரங் கூளியுண்ணச் செய்பரமன்—ஆராரஞ்
செஞ்சடையான் சுந்தரன்றூள் சிந்தையிடை வந்தடையுந்
தஞ்சமடை யெல்லாந் தரும். (35)

தருமன்பிற் சார்காஞ் சனமாலை யாட
வருமன்பி னேழ்கடலும் வந்து—பொரும
வரவழைத்த சுந்தரனை வந்தனைசெய் நெஞ்சே
கரவிழைத்த வல்வினைமல் கா. (36)

காணுமலை யத்துவசக் காதலனைக் கைப்பிடித்து
வாணுதலை யாட வரமருளும்—காணுதலைச்
சுந்தரனை நாயடியேன் தோகையர்கண் மோகவலை
யந்தரமீ தேயலையா தாள். (37)

ஆளநய மாயுலகை யம்பிகைபா னம்பியயில்
வேளனைய வுக்கிரனா மேதகையை—நாளுதவு
கங்கையணி சுந்தரா கார்மேவு தந்தரா
மங்களமாம் வாழ்வுதரு வாய். (38)

வாசமணி மாலையணி வள்ளலுக்கி ரன்றனக்குத்
தேசமலி வேலைவளை செண்டளித்த—விசனணி
மன்றாடுஞ் சுந்தரன்றூள் வாழ்த்துநெஞ்சே காழ்த்துமிஞ்சி
வன்றாளன் காலன்வரு மா. (39)

மாமதுரை மாநகர்மேல் வந்தகடற் கொந்தளிப்பை
மாமதுரை யார்வேம்பன் வாரயிலால்—ஆமதறப்
போக்கவல்லான் சுந்தரமன் பொன்னடியை நன்மனமே
நீக்கவல்லா தென்றும் நினை. (40)

நினைபா தெகிர்மகவான் நேர முடியிற்
துணையா வனையெறிந்த சூரன்—றனையாளும்
கங்கையணி சுந்தரன்றாள் காதலிப்பாய் பேதைநெஞ்சே
சங்கையகல் வாழ்வு தரும். (41)

வாழ்வுதரும் பொன்மலையை மன்னுஞ்சென் டாலடித்துக்
தாழ்வுதராப் பொன்னெடுக்குஞ் சாமிதனக்—காழ்கருணை
நாடுபரன் சுந்தரன்றாள் நாட்டுமனத் தீட்டுவினை
கூடுபிற விப்பிணிபோ கும். (42)

போகும் பழவினைகள் புங்கவர்க்குத் துங்கமறை
யாகும் பழம்பொருளை யான்றருளி—மோகமெலாம்
பாற்றுபரன் சுந்தரன்றாட் பங்கயத்தைப் பண்மனமே
யேற்றுபணிந் தெப்போது மே. (43)

ஏந்தளிக்கண் வேந்துமுடிக் கேயந்தபுகழ் வாய்ந்தமணி
போந்தளித்த சுந்தரவேள் பொன்னடியை—ஆய்ந்துநெஞ்சே
மாமுடிமேற் சூட்டு மகிழ்வரு மெந்நலமுந்
தாமுடியா யென்றும் தரும். (44)

தருணந் தனிநகரைச் சாரவரத் தேறா
வருணன் றருகடலை வற்ற—வருணல்கும்
தாளாமன் சுந்தரா சாமியடி யேன்வினையால்
மாளாமுன் வந்தருள்செய் வாய். (45)

வான்மாடக் கூட மதுரை நகரமென்றும்
நான்மாடக் கூடலென நாட்டவைத்த—தேன்பாடும்
வேம்பணிதோட் சுந்தரா மேலைவினை யாலடியேன்
தேம்பலிலா தோம்பியருள் செய். (46)

செய்யா ளுறைமதுரைச் சித்தரென வந்துதித்த
ஐயா அழகா அருட்கடலே—மெய்யடியார்க்
கேற்றமருள் சுந்தரா யேழையடி யேன்பிறப்பை
மாற்றவரு ளென்று வரும். (47)

வருமாரன் முன்சிலையாய் மன்னனை தின்னத்
தருமா கரும்பளித்த சாமி—பெருமானே
சுந்தரா நாயடியேன் தோன்றும் பவக்கடலில்
வந்திரா தென்றருள்செய் வாய். (48)

வாதா யமணர்விட்ட வாரணத்தை மாரணஞ்செய்
நாதா நடுவன் நடுங்கவடு—பாதார
விந்தந்தா சுந்தரா வேண்டடியேன் பூண்டபினே
பந்தந்தா மென்மைப் பா. (49)

பாசமுறாக் கன்னி பரவவிருத் தன்றருணன்
நேசமுறு பாலனென நேர்ந்தளித்த—வீசவெந்தன்
தஞ்சுத்தை யாள்சுந்தரகாலன் சாரவரும்
வஞ்சுத்தை மாற்றமுன்னே வா. (50)

வானளக்கும் வெள்ளிமன்றின் மானடத்தான் மாற்றுநடம்
மீனளக்கும் கேதனர்க்கு வேண்டிநல்கும்—தேனளக்கும்
கொன்றைக்கு மேற்றநிம்பங் கொண்டமுடிச் சுந்தரநெஞ்
சென்றைக்கும் வீற்றிருக்க வெண். (51)

எண்ணங்கொள் மாரனுளத் தேயந்தபழி தீர்ந்தனையும்
வண்ணங்கொள் மாகருணை வள்ளலே—கண்ணங்கி
யானதுதற் சுந்தரா அன்பனுளத் துன்னடியை
ஞானமுதல் நான்கருளி நாட்டு. (52)

நாட்டுமறை கேட்டறியா நான்மறையோன் பாதுகத்தை
வாட்டுமரு ணுட்டிவரு வள்ளலே—சேட்டார்
கடம்பவன சுந்தரா காமர் சரணம்
மடம்படுமென் வன்னெஞ்சின் வை. (53)

வைவாட் படையிண்டு வாணைமதி யானையங்கம்
கைமாட் படையிண்டுங் காரணனே—மைவாழும்
கண்ண ளிடமருவுங் கற்பூர சுந்தரா
அண்ண லடியேனை யாள். (54)

ஆளண்டா வஞ்ச ரமணர்விடு மங்கதத்தின்
கோளண்டா தெஞ்சவட்டுக் கோநகரை—நாளண்டிக்
காத்தளித்த சுந்தரா கங்கா தராபுகழென்
னாத்தளிர்க்கப் பாடவர நல்கு. (55)

நல்குநடை யில்லமணர் நாடிச்செய் வேள்வியிடை
பல்குநடை மாயப் பசுவதனைச்—சொல்விடையால்
மாய்த்தவரன் சுந்தரன்றான் மட்டிமன மேநினைவாய்
வாய்த்தவரன் றந்தருள்செய் வான். (56)

வானவர்க்கும் போற்றறிய வான்சே வகனாகி
மீனவர்க்கு மெய்க்காட்டும் வித்தகனே—ஞானவர்க்கர்
கொண்டாடுஞ் சுந்தரா கோலவடி யேன்பவத்திற்
நண்டாடா தின்றருள்செய் தி. (57)

செழியனுள மாலகலச் செய்து முலவாக்
கிழியருளும் நால்வேத கீதன்—மொழிகயற்கண்
மாதுவரா சுந்தரா மைந்தனெந்தன் சிந்தைவந்து
கோதுவரா தாண்டருளிக் கொள்.

(58)

கொள்ள வணிகர்குலக் கோதையர்க்குக் காதலொடு
விள்ள வளைபகர்ந்த மெய்ப்பொருளே—வள்ளலணி
சுந்தரா வந்தடியேன் தூயசிந்தை தோயவுந்தன்
செந்தரமார் சேவடியைச் சேர்.

(59)

சேரவரு மட்டமா சித்திதந்து மங்கையர்க்குப்
பாரவரு னேரவரு பண்ணவனே—ஆரணியும்
செஞ்சடைய சுந்தரா தேவாவன் சேவடியென்
நெஞ்சடையத் தஞ்சம்வர னேர்.

(60)

நேர்வளவன் சேர்வளமார் நீடுவட வாயிலிற்சே
சீர்வளவி லச்சிணையைத் தீட்டுமுன்னோன்—பார்வளமார்
மன்னாபொற் சுந்தரா வள்ளலடி யேனுளத்தே
மின்னார் திருவடியை வேய்.

(61)

வேயீன்ற சேய்விமலா மேலாந்தண் ணீர்ச்சாலை
தூயான் படைக்களித்த சுந்தரா—மாயாத
சிந்துவெனக் கொந்தளிக்கும் சிந்தையன்னை பண்டிதனில்
வந்துசெனிக் காமலருள் வாய்.

(62)

அரதனுச்செய் பொன்னையாட் கன்பருளி மின்பொன்
இரதவிச்சை வாதுபுரி யீசா—வரதவத்த
சோமசுந்த ராமகிழ்ந்து தூயபதந் தந்தடியேன்
காமசிந்து வீழாது கா.

(63)

காமரங்கள் ஞண்ணுர்க் கயவன் றனைமடுவிற்
தாமரங்கத் தள்ளிநிம்பத் தாரணையாள்—மாமருந்தாம்
சந்தரன்றான் சூழிக் துயரந் தவிர்மனமே
அந்தரன்றான் கால னடல். (64)

காலனுல ரப்பொடித்த காலனுல வாக்கோட்டை
யேலவருள் சந்தரன்றா னேத்துநெஞ்சே—கோலவருள்
நேயமுடன் செய்வான் நிகரில் பிறவிதரு
மாயவினை தேயவரு மா. (65)

மாற்றறிய மாமனா வந்து வழக்குரைத்துச்
சாற்றறிய செல்வநலந் தந்தருளிப்—போற்றலொடு
சொந்தமரு கற்கருள்செய் சந்தரா வெந்தனைக்கா
சிந்தைமருள் தீரத் தெளித்து. (66)

தெருள்வாய் வரகுணற்குச் சேயசிவ லோகம்
அருள்வாய் வரமதுரை யண்ணால்—பொருள்வாய்ந்த
கொன்றைத்தார்ச் சந்தரவுன் கோலப் பதஞ்சார
வென்றைக்குஞ் சொந்தமடி யேன். (67)

ஏற்றவிசைப் பாணனுக்கா யிந்தனத்தைச் சந்தமுடி
யேற்றியிசை பாடிவென்ற ஏகாந்தா—போற்றுமன்பர்
சன்மப் பிணிதணிக்கச் சார்மருந்தே சந்தரவென்
கன்மப் பிணிதணித்துக் கா. (68)

காமரஞ்செய் பத்திரற்குக் காமர் திருமுகத்தைக்
கோமருவு சேரனெதிர் கொள்ளல்கும்—பூமருவு
சோலைமிடை கோட்டையூர்ச் சந்தரணைச் சிந்தைசெயிற்
காலனிடை யேதுநடுக் கம். (69)

காண்டற் கரும்பலகை காமரஞ்செய் பத்திரற்குத்
தாண்டற் கருமிருளிற் றந்தபரன்—மாண்டவரர்
போற்றனகன் சுந்தரன்னுள் போற்றுநெஞ்சே புன்பிறவிக்
கேற்றமினி யென்றுமலையே. (70)

ஏதிவிசை மாதுவசை யேற்ற விறவியுடன்
திதிவிசை வாதுபுரி தேத்தருள்செய்—பாதிமதி
குடுமுடிச் சுந்தரா தோன்றும் பவப்பிணியால்
வாடுமடி யேற்கருள்செய் வாய். (71)

வார்கோலக் குட்டிகட்கு மாதாவாய் வந்தனைத்து
நேர்கோலத் தார்தனப்பால் நேர்த்தளித்த—கார்கோலக்
கண்டாமன் சுந்தரா காலனடு மோலவடல்
அண்டாம லாற்ற வருள். (72)

அருளைவினை சிந்தைநலத் தன்பருளி ஏனக்
குருளைகளை மங்கிரியாக் கொள்ளத்—கெருளரசன்
முன்னுதலை சுந்தரா மூடனடி யேன்பவத்திற்
றுன்னுதலை மாற்றலரி தேர். (73)

தோன்றுங் கரிக்குருவி தூயவுப தேசமொழி
ஏன்றுங் கரிசகல வீந்தபரன்—ஆன்றோர்கள்
போற்றுபுகழ்ச் சுந்தரா பொன்னடிதந் தந்நடுவன்
ஆற்றுசெய லண்டா தருள். (74)

ஆரைக் கருநிநின்ற தண்ணலே தண்ணளிதான்
நாரைக்கு முத்தியரு ணையகனே—சீரைக்கொள்
மாமதுரைச் சுந்தரா மட்டியடி யேன்தெளிய
நீமதுர வாக்கருள நேர். (75)

நேரால மாமதுரை நின்னுகங்க ணப்பணியால்
சீரால வாயாகச் செப்பரம்—பாராளும்
மாமுடிய சுந்தரா வந்தடியேன் பந்தவினை
தாமுடியச் சிந்திரலந் தா.

(76)

தார்மன்னன் பாண்டியற்குச் சந்தமலி சுந்தரப்பேர்
சீர்மன்னு மம்புவிட்டுச் சீர்வளவன்—போர்வென்ற
சாமியாம் சுந்தரா சாருமடி யேன்வினையாற்
சேமியா தின்றருளைச் செய்.

(77)

செய்யசங்கத் தார்க்கருளைச் செய்து பலகைதந்து
மெய்யசங்கா தாக்கியருள் மேலவனே—தையலணி
பாகாபொற் சுந்தரா பண்டடியேன் கொண்டவினைக்
காகாமற் காத்தருள்செய் தாள்.

(78)

ஆண்ட தருமஞ்செய் யந்தணர்கட் கேற்றவரம்
பூண்ட தருமிக்குப் பொற்கிழியை—வேண்டியருள்
மேலோனாஞ் சுந்தரவுன் மெய்யடியேன் காலனிடு
மாலோலங் கேளா தருள்.

(79)

அருளளித்து நற்கீரன் அன்னமலி பொய்கைக்
கரைமருவக் காத்த கருணைத்—நிருவுருவாம்
ஆரணிசார் சுந்தரவு னன்பன் பிறந்தைகொண்டு
தாரணிசா ரானுவரந் தா.

(80)

வந்தபொற்பன் கீரனுக்கு மன்னு மிலக்கணத்தைச்
சந்தவெற்ப னுளளித்த தாதாவே—பந்தவெற்பைப்
போக்கியருள் சுந்தரவுன் பொன்னடியேன் சென்னிமிசை
தேக்கியருள் ஞானம்வரச் செய்.

(81)

செய்யசங்கத் தார்கலகம் தீரவரு னுமனிட
மெய்யசங்கா மற்றெளித்த வித்தகா—வையமின்றி
ஆன்றோர்கள் போற்றுசுந்த ராவடியேன் மாமயலின்
மான்ருது காத்தருள்செய் வாய். (82)

வாக்கியிடைக் காடனுக்கு வந்த பிணக்கதனைப்
போக்கியிடைக் காத்தளித்த புங்கவனே—பூக்கமழும்
சோலைநிகழ் கோட்டையூர்ச் சுந்தரா வெந்தனுள
மாலையிக ழாதகற்ற வா. (83)

வார்வலையை வீசிநந்தி வான்மகர மீன்படுத்துக்
கார்வலைய நேர்குழலைக் காதலொடு—சீர்மணஞ்செய்
கண்ணுதலை சுந்தரனின் கஞ்சமலர்ச் செஞ்சரணை
பெண்ணுதலை பெந்நாளு மீ. (84)

மீவாத வூரருக்கு மேலுபதே சம்புரிந்து
தாவாத சீரளித்த தற்பரனே—கோவாகும்
கோட்டையூர்ச் சுந்தரனின் கோல்வடி யேலுமுடி
நாட்டிவா நாடியிந்த நாள். (85)

நாளிலரி மர்த்தனற்கு நாட்டும் அருளுடனே
கோளில் பரிநரியாக் கொண்டுவந்த—காளகண்டா
சங்கரா சுந்தரா சாமிபடி யேன்வினையால்
மங்கலா காத்தருள்செய் வாய். (86)

வாய்க்கும் பரியெவையும் வாதைபுரிந் தன்றிரவில்
யேய்க்கும் நரியவையா யேற்றவற்குத்—தாய்க்குமிலாச்
சொந்தவரு டந்தபரன் சுந்தரன்னுள் வந்தனையால்
வந்தவருள் வாழ்வே மதி. (87)

மதியணையும் வார்சடைமேல் மண்சுமந்து வைகை
 நதியணையும் சுந்தரன்னுள் நண்ணி—விதியணையும்
 சென்மத்தால் நன்மைசெய்தால் சேறும் பிறவியறும்
 கன்மத்தா லெந்நாகுங் காண். (88)

காவலனும் பாண்டியற்குக் கண்டசுரஞ் சம்பந்த
 நாவலனாற் தீர்த்தருள்செய் நாயகனே—பூவலயம்
 போற்றுபுகழ்ச் சுந்தரா பொற்சரணந் தந்தடியேன்
 ஏற்றுபுகழேற்றருளற் கெண். (89)

ஏதமுறு வாதுபுரி யீனச் சமணரெனும்
 பாதகரை யோதுகமூப் பற்றச்செய்—யாதிபரன்
 சோதியாம் சுந்தரன்னுள் தூய்மனமே போற்றிசெயின்
 போதியா ஞானம் புகும். (90)

புகுதரிய வன்னிகணர் போற்றுகுந் மூன்றும்
 தகுதியுடன் சார்கரியாய்ச் சாற்றும்—வகையருளும்
 நாதனையெம் சுந்தரா நாயேற் கினியேனும்
 வாதனைசெய் வல்வினைபோ மா. (91)

மாற்றுயர்ந்த மேற்றவத்தர் மாமுனிவ ரர்ச்சனையாற்
 போற்றுயர்ந்த சுந்தரன்னுள் போற்றிசெய்தே—யேற்ற
 [முடன்
 நல்வழியி லெந்நாளுந் நாடுநெஞ்சே நன்மையுண்டாம்
 பல்வழியி லெந்நாம் பலன். (92)

பலவரக்கர் தங்களொடு பன்னுங் கொடிய
 கொலையர்பஞ்ச ராவணரைக் கோறும்—மலைவளைத்த
 கோதண்டா சுந்தரா கோமானே நாயேனைத்
 திதண்டா வாறுகலஞ் செய். (93)

செய்யா தளப்பில்பவஞ் செய்தவரு முய்யவரம்
நையா தனித்தருள்செய் நாயகனே—தையலணி
பாகாபொற் சுந்தரா பாங்காங் கயற்கண்ணி
மோகாவந் தாள்வாயென் முன்.

(94)

முன்னே யொருவரிலா மூல முதற்பொருளே
தன்னேரில் லாத தனிச்சுடரே—மன்னேயாம்
மாமணியே சுந்தரா மன்னுமடி யேன்முடிமேற்
ஈமணிவாய் சந்தமலர்த் தாள்.

(95)

தாளத் தனத்தணிசேர் தையலர்கள் மையலிலே
நாளத் தனையும் நலித்தடியேன்—கோளொத்தேதன்
வந்துசர னைத்தருவாய் வள்ளலே சுந்தரவென்
சிந்தைமயல் சிந்தத் தெளித்து.

(96)

தெளிபொருளாம் வேதத் திருமுடிமே னின்ற
மிளிர்பொருளே சுந்தரமன் மேலாங்—களிமருவுஞ்
சிந்தைவல னுனாலுஞ் சேவடியைத் தந்தெனத்
கந்தைவலஞ் சிந்தவந்து கா.

(97)

காதார் குழையங் கயற்கண்ணி பாங்குவளர்
நாதா விழைபாண்டி நாட்டரசே—வேதாவும்
போற்றுபுகழ்ச் சுந்தரா பொன்னடியென் சென்னிமிசை
யேற்றுபுகழ்க் கென்னவழக் கே.

(98)

ஏமாந் திருந்தா லிசையோ வசையடையும்
காமாந்த காரங் கழியநினை—மாமனமே
சும்மா விருந்தாற் றுகளறுமோ சுந்தரனும்
ஆம்மான் றிருத்தா ளணி.

(99)

அணியாகு மங்கதங்கொ ளண்ணலங்க யற்கண்
 மணியாகும் சுந்தரன்றாள் தாழ்த்திப்—பிணியாகும்
 சென்மவினை போக்கிச் செழிப்பாய் திருமனமே
 நன்மையிது வேசேத னம்.

(100)

(சுந்தரேசர் வேண்பாமாலை)

முற்றும்

அண்ணாமலையார் துணை.

சிவமயம்

ஸ்ரீமீனாட்சியம்பாள் நான்மணிமலை.

(அண்ணாமலையார்துணை)

(விநாயகன்)

மாமணக்குங் கோட்டையூர் மாகயற்கண் னாள்பதத்தென்
னாமணக்கும் பாமணக்கும் நன்மைநல்கும்—மீமணக்கும்
கந்தரப்பொற் பாகக் கடவுள் விநாயகவேள்
சுந்தரப்பொற் பாதத் துணை.

(நூல்) (வேண்பா)

சீர்வளருங் கார்வளர்கைத் தென்னன் புரிதவத்தை
ஏர்வளரும் பேர்மகளென் றேற்றருளிப்—பார்வளரும்
செல்விநலம் போற்றற்றமே செய்கயற்க னன்னைபதம்
கல்விநலம் போற்றூரமே காண்.

(1)

(கலித்துறை)

காண்பார்க்குப் பொன்வளங் காட்டுங் கயற்கண்ணி காமர்

[பதம்]

பூண்பார்க்கு மன்வளம் போதந் தரற்கென்னை—பொற்

[கொடியே]

மாண்பார்க்கு மேலவர் மாமறை யோர்கள் வழத்து
[மென்தாய்
ஏண்பார்க்குங் கோல விணைச்சர னென்சிரத் தேற்று
[வனே. (2)

(விருத்தம்)

ஏற்றிவிழை புரந்தரனுக் கியல்புடைத்தாம் பொருளளித்து
மினிதாம் ஞானம்
சாற்றிவிழை யுவுணையர சுவனியருள் சுந்தரனைத்
தவனாமன்றம்
போற்றியிழை முடிபுணையங் கயற்கண்ணி சரணிதயம்
போற்று மேலோர்
மாற்றியெழும் பிறவியென வழங்குவது முழங்குபழ
மறைச் சிரத்தே. (3)

(ஆசிரியப்பா)

சிரந்தரு மாலை சிறந்தருண் மார்பன்
பரந்தரு கோலன் பரமனென் டோளன்
அறம்பொரு ளின்பம் அருளிமேல் வீடும்
சிறந்தவர்க் கன்பு சிறந்தரு னம்பன்
கரந்தையு மடந்தையுங் கமழ்சடை விமலன்
தரந்தரு மிடந்தனைத் தனதிடம் புனைந்து
பாதியா யிருந்து பகர்முழு துலகருள்
சோதியா நிறைந்து சுயந்தரு தூரியமே
பாண்டியன் களிக்கும் பான்மைகொள் மனநலம்
வேண்டியன் பளிக்கு மேன்மைகொள் தனையையாய்
வந்தருள் புரிந்த மரகத மணியே

தந்தருந் தவத்தாற் றுங்கிய நடுவென
 மந்தரம் பாங்கா வளர்திரி பயோதரக்
 கந்துகந் தாங்கக் கருணைசெய் திருவே
 செல்வஞ் செழித்துத் திருவருண் மருவிய
 நல்வளஞ் சிறந்து நறுமணம் புரிந்து
 மலர்ப்பொழில் சுவலி வளர்தரு மந்திரம்
 பொலப்பொலி வரையெனப் பொருந்தி யறந்தரும்
 கல்விக் கழகம் கவினுறச் சலிபெறு
 நல்வித் தகர்க னைம்பெற வளம்பொழி
 கோட்டையூ ரென்னக் குவலய வனிதைபொன்
 நாட்டமா மன்னும் நலவளங் குலவிய
 வளந்தரு பதியதாய் வலந்தரு சிகரிக
 ளளந்தற் வரியதா யகல்விசும் புரியதாய்ப்
 பொன்மணி சிறந்தமின் பொற்புடைக் கோயிலின்
 மின்மணி சிறந்தபொன் மேருவில் லாளியைப்
 பாகத்த னாக்கிப் பரந்தரு சிறந்தபொன்
 ஆகத்தை நோக்கி யறந்தருந் திருந்திழை
 பங்கயற் கெண்ணும் பரம்பொரு ளாகிய
 அங்கயற் கண்ணியு னருள்பெறு திருவளர்
 சரணபங் கயமெனைத் தாங்கும்
 அரணபஞ் சரமா மன்பருண் மன்னே.

(4)

(வேண்பா)

மன்பொருந்துங் கோட்டைநகர் மாதளிவாழ் மீனாட்சி
 பொன்பொருந்துந் தாட்டுணையைப் போற்றிபுரி—தென்
 [பொருந்தும்
 செல்வவளஞ் சேருநலம் சேர்ந்தபுகழ் சேரவரும்
 கல்விவளஞ் சேருநலங் காண.

(5)

(கலித்துறை)

காண்பார்க்குச் சிந்தை கவலா தருள்செய் கயற்கண்ணிதாள்
பூண்பார்க்குத் தந்த புகழையெந் நாநலம் போற்றுவதென்
விண்பார்க்கும் வேலையை மேலாக்கி யென்றும் வியந்த

[நெஞ்சன்

மாண்பார்த்த லென்னை மலர்ப்பதந் தந்தருள் வந்

[தன்னையே. (6)

(விருத்தம்)

அன்னையே சரண மென்னவே பணியும் அடியவர்க்

ககமகிழ் வளிக்கும்

தன்னையே யனைய சரணபங் கயத்தைத் தந்தவர்

சஞ்சிதத்—தனையும்

மின்னையே யனைய பவக்கடல் சுவற்றி விழைந்தரு

ளங்கயற் கண்ணி

என்னையே புனையும் பொன்னையேய் சரணம் ஏற்றினே

னென்கநாட் டுவையே.

(7)

(ஆசிரியப்பா)

நாட்டுபொற் கதலி நடுக்கரும் பகல்நறா

வேட்டுநற் றேமா விழைகனி வருக்கையும்

கண்டலை பாகுங் கவர்மொழி யென்றும்

கொண்டலை வாகங் குந்தள மென்றும்

முத்தணி தனத்தினை முகபடா மணிதரு

குத்தணி சினத்தனை குஞ்சரக் கோடெனப்

படர்தரு மல்குலைப் பணிமணிப் படமென
 அடர்தரு மரம்பைபை அணைதரு குரங்கெனக்
 கந்தர மதிக்குங் கம்பென வம்பரச்
 சுந்தர மதிக்குஞ் சுமுகம திணையெனப்
 பரத்தைப ரெழிலைப் பரமெனத் திறமலீ
 கருத்தை யருத்தியாங் காட்டிடை யோட்டியப்
 பந்தப் பாவையிற் பாடுறச் சுழலுமென்
 சிந்தைப் பறவையைத் தேற்றியுன் சேவடிப்
 பங்கய வம்பிகை பாரத் தணைதர
 மங்கள் வம்பிகை மகிழ்ந்தருள் புரிந்து
 நாயினுங் கடையனா நாட்டிய வடியனைத்
 தாயினுங் கருணைசேர் தரமளித் தருள்தரு
 சிந்தனை புரிந்தருள் செழியன் தவந்தனில்
 வந்தனை புரிந்திட வந்தருள் செல்வியே
 செம்மலர்ச் சுகனத் திருமக ளிருளையாய்த்
 தம்மருங் கருள்பெறு தனிமுதற் புனிதமே
 அவநிலை மாற்றி யருள்பெரி யோர்க்குத்
 தவநிலை யேற்றித் தறம்பெறு பரம்பொருள்
 கொங்கவிழ் சோலைசூழ் கோட்டையூர்
 அங்கயற் கண்ணியெ னன்னைகாத் தருள்செய்.

(8)

(வேண்பா)

காத்தருள்செ யென்றாய் கயற்கண்ணி பொற்சரணம்
 யேத்தருள்செய் யென்றாய் யெழின்மனமே—ஆத்தருளம்
 நின்றாளுஞ் செல்வி நினைத்தவரந் தந்துணையும்
 நன்றாளுங் கல்வி நயந்து.

(9)

(கலித்துறை)

பயந்தெந்த நாளுமுன் னுட்டத் தருள்வழி நண்ணமுதர்
 பயந்தெந்த நாளுமுன் பாரா தசுரர்—பயந்தவிர்த்து
 வியந்தெந்த நாளுமன் மேலாங் கயற்கண்ணி மென்மலர்த்
 [தாள்
 வயந்தந்தெந் நாளுமென் சிந்தைக்கு வேண்டுவன்
 வாழிசையே. (10)

(விருத்தம்)

வாழிபுரிந் தினமளித்துத் தனஞ்சயனைப் புரப்பதற்கு
 வலங்கொண் டோங்கும்
 ஆழிபுரிந் தினனொளிக்க வருள்புரிமாற் கொருபெருமை
 யமைந்த பின்னை
 கோழிபுரிந் தருண்மொழிக்கண் மலைக்குறவர்
 மகட்டுறவாங் குழகன் றுயாய்ப்
 பாழிபுரிந் துலகளிக்கு மீனாட்சி சரணமனம்
 பதித்தல் வேண்டும். (11)

(ஆசிரியப்பா)

வேண்டுநற் றுறவறம் மேலோர்க் கருள்புரிந்
 தாண்டுநற் றுலகறம் அளித்தரு ளன்னையாய்
 அப்பொடு மாசுண மமுதந் தருபிறை
 பொற்பொடு கூவினம் பொன்மல ரிதழியும்
 போற்றிய வேணிவார் புனல்கவரந் தருள்புரிந்
 தேற்றிய பாணிமா லேற்றிய சுந்தரன்

வாமத் தருள்புரி வள்ளலாய்க் கற்பகக்
 காமெத் தமரரைக் காத்தருண் மூர்த்தியாய்
 வஞ்சகம் புரிதரு மனத்தவர் சினத்தினும்
 நெஞ்சகம் புரிதர நினைத்தவி லினத்தனை
 கலையத் துவமாங் கமழ்தரு நாவுடை
 மலையத் துவச வழுதியை மதித்து
 வேண்டிய நாட்டும் விசைய குமாரியாய்ப்
 பாண்டிய நாட்டைப் பலவற நிலவிய
 கன்னிநா டாக்கங் கயற்கண்ணி தாயே
 என்னினு டாக்க மெழிலார் மலர்ச்சரன்
 ஏத்தருள் பொன்மன மெனக்கருள் புரிந்து
 காத்தரு ளன்னையே கனக மணித்தடம்
 போல்வளர் புரிசையார் பொன்வளர் கோட்டையூர்
 மால்வளர் வரிசையேர் மாமணிக் கோயிலின்
 அம்போ ருகத்தனு மனகரா தித்தரும்
 செம்போத முற்றவர் சேர்ந்து புகழ்ந்திட
 அகிலம் புரிதரும் அருள்பொழி கருணையால்
 நிகிலம் புரிதரும் நிமலமா வல்லியாய்
 வீற்றிருந் தருள்பொழி விமலையே
 போற்றினேன் வாழி புரிந்தருள் பொற்பதம்.

(12)

(வேண்பா)

பொற்பதத்தைத் தாங்கும் புனிதந் தருபெரியோர்
 நற்பதத்தைத் தாங்கு நலந்தருந்தாய்—அற்புதத்தை
 பங்கிருக்கு மீனாட்சி பாங்காதற் கென்மனந்தான்
 கொங்கிருக்குந் தானைமதிக் கும்.

(13)

(கலித்துறை)

· மதிக்குந் துறவர் சிவயோக ரம்புய மாமனக்கண்
 · உதிக்குந் துரியந் தருசத னந்தனி லோங்கியறம்
 · விதிக்கும் பரம்பொருள் குண்டல சத்தியுன் மெய்ப்

[புத்தகைத்]

துதிக்குந் தரம்புரி மீனாட்சி மாண்பொலி சுந்தரியே. (14)

(விருத்தம்)

மாண்பொலிந்த கனகமலி வரைக்கரசன் புதல்வியென
 வாய்ந்து பார்த்து

பூண்பொலிந்த கனகமலி சடிலவரன் றிருவருளைப்
 புனைந்து போற்றி

· ஏண்பொலிந்த தரைக்கரசன் கருட்சுதையாய்க் கோட்
 டையூர்க் கிசைந் தேற்றும்

நாண்பொலிந்த தனுக்கரத்தெம் மீனாட்சி சரணிகயம்
 நாட்டி வாழ்வாம்.

(15)

(ஆசிரியப்பா)

· வாழ்கினை வானவர் மதிக்குந் திருவளர்
 கேழ்கிளர் நீன்மணி கினைக்கும் வடிவுடைச்
 · சுத்தந்தரி கலாநிதி சுயந்தரு செளந்தரி
 சித்தந்தரு சிலோச்சயச் சேவுடை நேயனைப்
 புரந்தனைச் சிரித்துப் புகழ்தனைப் பரித்துச்
 சிரந்தரு கபாலஞ் செங்கையிற் றரித்துப்
 பிச்சைக் கிசைந்த பெருமையா மனத்தாம்

இச்சைக் கிசைந்த வியல்பினு மினத்தாம்
 பெண்களை மயக்கிப் பேரற மாக்கிப்
 பண்களை யிபக்கிப் பலர்மனந் தேக்கிப்
 பொன்னம் பலமுதற் புலமலி பலநல
 மன்னுஞ் சபைதயின் மாநடம் புரிந்து
 பித்தனென் றுலகர் பெருமைகொள் திறமையார்
 மத்தனென் றுலவு மகாதேவ மூர்த்திதன்
 பரந்தரு மிடந்தனைப் பாமினி காட்டி
 யிருந்தருள் வடம்புனை யெம்பெரு மாட்டி
 கொண்டலைத் தாங்கிய கோமளக் கிளைமிசை
 வண்டலைத் தோங்கிய மாமலர்ப் பொழிலிசை
 கோட்டையூ ரென்னுங் குணந்தரு திருநகர்
 நாட்டமா மன்னும் நலந்தரு பொலந்தரு
 திருவுறு வரமிகு செழுஞ்சுடர் மணியே
 குருவருள் புரிதரு கோமளக் கொடியே
 மண்டல சித்தர்கண் மதிக்குந் திருவருள்
 குண்டல சத்தியாய்க் குலவிய தலைவியே
 அங்கயற் கண்ணியென் றருள்பொழி
 மங்கையர்க் கரசியுன் மலர்ப்பதம் வாழி.

(16)

(வேண்பா)

வாழ்வளிக்கும் பொற்பதத்தை வார்மனத்தி னேர்தரத்தார்
 தாழ்வளிக்கும் புற்பதத்தைச் சாராதார்—கேழ்க்கினைக்கும்
 அங்கயற்கண் ணாட்டி யருள்சேர் பதமனப்பொற்
 பங்கயக்க ணாட்டு பரிந்து.

(17)

(கலித்துறை)

காட்டந் தரத்தரு தேவர்க் கரசனை நாட்டுபழி
 வாட்டந் தரத்தரு சொக்கற்குத் தன்னெழின் மாமகுடம்
 சூட்டந் தரத்தருள் மீனாட்சி சோதி துதிக்குமெனை
 யாட்டந் தரப்பவ மோட்டந் தரப்பரி யம்பதமே. (18)

(விருத்தம்)

பதம்போற்றும் பெரும்புலவர்க் குவணையர சருள்
 புரிந்து படிக்கண் மேவி
 நிதம்போற்றும ரும்புலவர்க் குவணையறஞ் செல்வமென
 நிரந்து காட்டிக்
 கதம்போற்றுஞ் செருக்கர்கட்குக் கணிப்பிலவாம்
 பவக்கடலைக் காட்டு மென்தாய்
 சிதம்போற்றுஞ் சபைநடன்பாற் சிறந்தருள்செய்கயற்
 கண்ணி செல்வி தானே. (19)

(ஆசிரியப்பா)

செல்வி நயந்தரு தேவர்க் கரசியென்
 வல்வினை யுந்தி வரந்தரு நிரந்தரி
 அற்புதப் பொற்பணி யம்பிகை சுந்தரி
 வெற்பர சன்றரு மேன்மைத் தவந்தனைத்
 தற்பர னன்கருள் தாங்கிக் தரந்தரச்
 சிற்பர னெந்தை திருந்தருள் புனைந்துபொற்
 பங்கயக் திருவும் பகர்தரு மெழிலுடன்
 பங்கயத் தவிசின் பாங்கு பந்தனையென

வந்தவ தரித்தவன் வந்தனம் பரித்துமன்
 சிந்தை சிறந்துபொன் திருவருள் புரிந்துமின்
 சந்திர மௌலியே தவனென நவநனி
 வந்தன வன்பால் வளந்தரு முளந்தரு
 தவம்புரி தருமனம் சங்கர னறிந்தருள்
 நவம்புரி திருமணி நலந்தரப் புரிந்துடன்
 மாகயி லாய வரைத்தளி சிறந்தடற்
 றோகையி லாய சுந்தர சுதன்றும்
 தோற்ற முடைத்தாய்ச் சுரர்க்கருள் புரிந்தும்
 ஆற்ற லுடைக்கண மவனியி னிவர்தர
 யேற்ற முடைத்தா மிகலுடைச் சூர்குலம்
 மாற்றியெவ் வுலகமும் வாழ்தர ச்செய்தருள்
 முருகவேள் பின்னு முழங்குத திப்புவி
 பெருகவாழ் மன்னும் பெரும்பொரு ளெனவரச்
 சிந்தை யறந்தரு செழியன் தவந்தனில்
 வந்தரு ளந்தரி மங்கள சுந்தரி
 சுந்தர மூர்த்தியைத் துணையென விணையிலாக்
 கந்தர மூர்ச்சிகைக் கந்தர சிலோச்சயத்
 தந்தர மாடல்செய் யருட்பெறுங் கடவுள்
 கந்தர மாறுடைக் கந்தரு மெந்தையே
 உக்கிர வழுதியென் றொருபெயர் புனைந்து
 செக்கரஞ் சடையவன் திருவரு ணினைந்து
 வசந்தரை புரிந்திட வரந்தரு திருந்திழை
 பசும்பொனே மணியே பங்கயத் திருவளர்
 திருவால வாயெனத் திறந்தரு நகர்க்கண்
 னொருவால வாழ்வா முயர்தரு பெருமையைக்

கிரீவத்திற் காட்டியங் கெழுமல்செ யமரரை
 இரீவுற்ற லோட்டிய வெம்பரன் கம்பெறு
 சொக்கலிங் கந்தனைத் துணைத்தரத் தனைத்தருள்
 பொற்கலிங் கம்புனை பொருப்பினைத் தனத்தனை
 மாதன மிசைதரு மதுரைமா நகரென
 மாதன வைசியர் மரபுநல் லறமலி
 செல்வமெய்ச் செழிப்பாற் செகம்புக ழுகையாய்
 நல்வளத் தென்றும் நயந்தர வியந்தரு
 கோட்டையூர் குலவுங் குணஞ்செறி நகர்க்கண்
 கோட்டையேய் நிலையங் கூர்ந்தருள் சார்ந்தபொன்
 அம்ப மலர்த்தளி யருடரு மலைமகள்
 நிம்ப மலர்த்தளி நிலவிய தொடையணி
 மீனாட்சி யென்று விசயம்
 தானாட்சி கொண்டவென் றாய்பரஞ் செல்விகா.

(20)

(வேண்பா)

செல்விகயற் கண்ணியெந்தன் சேகரத்திற் கோகனத்தாள்
 வெல்விகலம் போக்கி வியந்தளித்தாள்—கல்விநலம்
 சேருமெனை நல்வளத்தாற் சேரவரு பேரவையோர்
 வாருமெனக் கொண்டாடு வார்.

(21)

(கலித்துறை)

கொண்டாடு வார்புனை கோமள மாடிக் குறையிரந்தோர்
 பண்டாடு வார்வினை பாறப் பரிந்தருள்—பார்க்கரசு
 வண்டாடு வார்பொழில் சூழ்கோட்டை மாநகர்

[வார்தளிவாழ்

கண்டாடு வார்மொழி மீனாட்சி தான்றருங் காண்

[சரணே. (22)

(விருத்தம்)

சரணமலர் மனத்தமைத்துத் தந்நிலையை நன்னிலைசெய்
 தரத்தார்க் கென்றுங்
 கருணைமல ரினத்தமைத்த விழியருளாற் றவநிலைமை
 காட்டி மேலாம்
 அரணமலர் தரத்தருள்செய் யங்கயற்க ணன்னைதன்பால்
 அன்பை நாட்டித்
 தருணமலர் அருணமலர் கருணைமலர் சரணமலர்
 தரிப்பாம் நெஞ்சே.

(23)

(ஆசிரியப்பா)

நெஞ்சத் துறவு நினைவினிற் காட்டி
 வஞ்சப் பிறவி வரும்வழி வாட்டி
 முன்புவாழ் சஞ்சித முறட்டர மோட்டி
 அன்புவாழ். நெஞ்சினு னருட்சரண் சூட்டி
 மாதவன் கலையை மனக்களி சிறந்து
 ஆதவன் கலையை யருள்வழி யறிந்து
 இந்துவின் கலையை யெழிலில தாக்கிச்
 சுந்தரப் பொற்பதச் சோதியி னிலைத்து
 வீற்றிருந் தருள்புரி விமலரை யமலமாங்
 கூற்றிருந் தருள்பெறு கொள்கையைத் தந்து
 காத்தருள் புரிதரு கயற்கண்ணி தாயே
 நாத்தரு புகழ்பெற நற்பதம் போற்றி
 நயந்தரு சிந்தையை நாட்டி
 வியந்தருள் புரிதர விரும்பினேன் மன்னே.

(24)

(வேண்பா)

மன்னன்பு நாட்டு மலையத் துவசனெனுந்
 தென்னன் புகழ்சிறக்கச் சேர்சுதையாங்—கன்னி
 யரசுபுரி யங்கயற்க னன்னைபதம் போற்றிற்
 பரிசுபுரி யங்கருணை பார்.

(25)

(கலித்துறை)

பாராள் சுவர்க்கத்துப் பாக்கியந் தானென்னை
 பண்பு மிக்க
 சீராள் சுவர்க்கத்துச் செல்வமுந் தானென்னை
 சேர்ந்த கங்கை

நீராள் சுகத்துற்ற கோடரன் வாம நிலவுமென்தாய்
 ஆராள் சுகத்துற்ற வஞ்சொற் கயற்கண்ணி யான்

[டருளே. (26)

(விருத்தம்)

ஆண்டருள்செய் தறமளித்தல் கோட்டையூ ரங்கயற்க
 ண்மலைக் கென்று

மாண்டவரர் தரமளித்தல் வனப்பன்றோ மாதேவன்
 மதிக்குஞ் சோதி

காண்டருதின் சரணமலர் தனிலெனது மனமெனுங்கோ
 கனதஞ் சாத்த

ஏண்டருபொற் கருணைதரற் கிதுசமைய மெனப்பதத்தை
 யேற்றி னேனே.

(27)

(ஆசிரியப்பா)

ஏற்றம் பொருந்தி யிசைந்த தரத்துடன்
 மாற்றஞ் சிறந்து மகிழ்ச்சியி னோங்கும்
 மனந்தாங்கு செம்மையும் வளந்தரும் பாங்காம்
 கனந்தாங்கு மம்மனம் கடவுள ரடலினும்
 வசந்தர லின்றியும் வளர்புகழ்க் கேதுவா
 யிசைந்தன வென்றையு மீந்திட லிலாது
 அறிவையும் அவசம தாக்கி யலைத்துப்
 பொற்புல னியாவையும் போற்றுகன் மாற்றி
 யிகல்புரி செய்கையே பேற்றவை தானென
 நகல்புரி செய்கையை நாடிநாம் கேட்பவை
 எனைத்தா மிவையென வியல்புரி பெரியோர்
 மனத்தா மவைசெலன் மாற்றிச் சிறந்தவை
 இனைத்தாம் வழியெனு மேற்றந் தெரிந்து
 சினத்தாம் பழிதரு செருக்கினை யுருக்கி
 உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
 வரனென்னும் வைப்பிற்கு வளர்தரு வித்தென
 நாயனா ருரைத்தரு னன்மொழி நயந்து
 மாயமாஞ் செருக்குடை மனத்தையின் றுக்கிப்
 போதம் விடாது பொருத்தினு லன்றி
 ஏதம் விடாதென வெண்ணியச் செய்கையும்
 தங்கையி னிலதெனத் தாயுன் சரணபொற்
 பங்கய மலரிடை பதித்த மதித்திரர்
 நான்கெனும் பதந்தமை நண்ணின ரெண்ணிய
 தான்பெற்ற கென்னுற் றரமலை யுரமலி
 அறிவுற்ற அன்பர்கட் கருள்பெற்ற பொன்புகழ்

செறிவுற்ற நின்பதச் சேக்கையி னென்மனம்
 வீற்றிருந் தருடரு விசைய மளித்திடப்
 போற்றினேன் தாயே புரிந்தருள் பொற்பதம்
 வசந்தனை யளவிய வளமலி தளமலர்
 இசைந்தன கிளைகளி னெழிலிக டழுவிய
 கண்டரு மயிற்குலங் கலாபம் விரித்துடன்
 வண்டரு நடந்தர வளர்பொழில் சுலவியும்
 பங்கயக் களைகளை பாங்குடைப் பள்ளியர்
 ஆங்கயற் கண்களை யழகுடைக் குவலய
 மலரென வளிக்குலம் வளந்தர வளைந்தெழு
 நலமலி புலமலி நன்மை சிறந்தருள்
 கோட்டைமா நகர்க்கண் குணஞ்செறி கோயிலி
 னாட்டமா நயக்கும் நலம்பொழி திருவருள்
 கயற்கண்ணி தாயே கருத்தின்
 இயற்கெண்ணு முன்பத மேற்றுதல் தரமே.

(28)

(வேண்பா)

யேற்றுந் தரமறியா ஏழையடி யேன்வினையை
 மாற்றுந் தரமறிதோ மாதாவே—போற்றுங்
 கருணைபொழி யங்கயற்கண் கண்மணியே காக்குந்
 தருணமிது வந்துநலந் தா.

(29)

(கலித்துறை)

தாதாளு மன்பதஞ் சந்ததந் தாங்குந் தவமுடையோர்
 போதாளு மன்பொதுத் தந்தைக்கு மேலெனப் போற்ற

[நின்றார்]

காதாளு மங்கயற் கண்ணியெந் நாளுங் கருத்திலெனை
மேதாவி யென்றாள் அற்புகம் நட்பின் விசையமதே. (30)

(விருத்தம்)

விசைகொண்ட பம்பரம்போற் சழன்றலையார் பிறவி
யெனும் வேலை தன்னில்
நசைகொண்ட தென்றார்தான் செழுங்கருணை
நாட்டியினி நாடா தாக்கித்
திசைகொண்ட புகழ்க்கமலச் செல்விகயற் கண்ணி
யருள் திருத்தா னெந்தன்
மிசைகொண்ட மனக்கமல மிசைகொண்டு விதித்த
நலம் விபப்பா மன்றோ. (31)

(ஆசிரியப்பா)

வியப்பைத் தருவது மேலவர் செய்கை
நயப்பைத் தருதிற னாட்டந் தருவதும்
உன்னரு ளன்றி யுலகினி லுளவெனப்
பன்னருஞ் செயலோ பரம்பொருண் மங்கையே
கங்காள னாகுங் கடவு டனக்கொரு
பங்காள னாகும் பாடியருள் கொடியிடை
கூடற் கோமான் குணஞ்செறி தவத்தாற்
தேடற் காமாஞ் சிகாமணி யெனத்தாம்
வந்தவ தரித்து வரம்பெறு வசந்தரை
நந்தவ முறித்து நலம்பெறு மரசியாய்க்
காத்துவந் தன்புசெய் கருணைக் கடலே

ஏத்துவந் தன்பர்க் கிசைப்பத மளிக்கும்
 கொந்தளக் குயிலே கோட்டையூர்க் கோயில்
 வந்தளப் பரிதாம் வளந்தரு தாயே
 அங்கயற் கண்ணியென் றகிலம் புகழ்தரு
 மங்கையர்க் கரசியென் மனத்தளி மகிழ்தர
 அங்கிரி நாட்டியு னருட்கட லாட்டியென்
 புங்கமில் சிந்தைசெம் போதத்தை யாடரச்
 செய்தருள் புரிகல் சிறந்தவுன்
 மெய்தரு கருணை விசையம தாமே.

(32)

(வேண்பா)

விசையந் தருகருணை வேண்டிப் புரிவோர்க்
 கிசையந் தருபரமா மென்தாய்—வசையிலனென்
 றென்னைக் குறித்தவரு னேற்றிலையே லங்கயற்கண்
 அன்னைக் குறித்துமினி யார்.

(33)

(கலித்துறை)

இனியார் கருணை புரிதரற் கேற்றவ ரேற்றமிக்க
 பனியார் மலர்ப்பொழிற் கோட்டையூர் நாட்டு பயன்

[பெறுசீர்

தனியார் வளநகர் தன்னிற் பெருந்தளி சார்ந்தருள் செய்
 கனியார் வளமொழி மீனாட்சி வாழ்வருள் காரணியே. (34)

(விருத்தம்)

வாழ்வளிக்கும் பெருங்கருணை வடிவுடையா டுடியிடை
யாள் வாணோர்க் கென்றுந்
தாழ்வளிக்கும் பெருஞ்செருக்கார் அசுரர்தமைத் தடிந்
துலகந் தாங்குந் தாயாம்
கேழ்கினைக்கும் பங்கயப்பொற் சதனமுறை யரிப்
பிரியை கினைக்குந் துங்க
யாழ்கினைக்குந் கலைமகளும் போற்றுகயற் கண்ணிதரம்
யார்க்காம் நெஞ்சே. (35)

(ஆசிரியப்பா)

நெஞ்சணி தந்தறம் நினைப்பவர்க் கருள்புரி
மஞ்சணி கொந்தள மாடுகனைக் காப்பவண்
மங்கைப் பருவம் வருந்தரம் பொருந்திய
கொங்கைப் பருவங் குறித்தழிவன் றொன்றை
நெற்றித் திருக்கா னிகரறு திட்டியாற்
பற்றித் திரோபவம் பண்ணிப் பரணையே
நலந்தரு தலைவனா நன்மைசெய் பான்மை
கலந்தரு ணலந்தரக் கருதித் தனதுடை
வெற்றிச் சமநிலை விசயத் தடுத்தாடன்
பற்றிச் சமர்புரி பான்மையின் மேன்மைய
பிணைக்கமை பிணைப்படை பெரும்புகழ்த் துதிசெய்த்
துணைக்கமை மந்திரி சமதிவந் தனந்தரத்
திக்குவி சையச் செயக்கொடி வயப்பட
மிக்கு விசையுடன் வெள்ளிமால் வரையுறை

நந்தி கணந்தமை நடந்தரப் புரிந்து
 சிந்தையி லன்பன் றிருவருள் பரிந்து
 நின்றிடுந் துணையை நிகரிலா னறிந்து
 வென்றிடுந் துணையை வியந்தருள் புரிந்து
 அந்தணர்க் காக்க மளித்தருள் சுந்தரன்
 மந்தணத் தாக்கி மதித்தருட் டிறம்பெற
 வந்தனன் றன்பொன் வடிவுடைக் குழகனா
 அந்தநல் லன்பற் ககத்தளி யாக்கி
 அங்கனா னெங்க ளாடுபெருங் கடவுள்
 மங்கையைக் குறிக்க மறைந்ததோர் சுவர்க்கம்
 மனத்தினா னாக்கி மலைத்தநாண் டேக்கித்
 தனத்திநாண் நோக்கிற் றலைகுனி வாக்கிக்
 கண்டுள மெழில்சேர் கருணைத் திருவான்
 வண்டுள பொழில்சேர் மதுரைத் திருநகர்
 வந்து மணந்தரு வாழ்வுதந் தனுப்பச்
 சுந்தர மந்திரி சமதிநன் னலம்பெறக்
 கூடலம் பதியிற் குணஞ்செறி மணத்தினால்
 ஆடலம் பரமற் கருண்முடி சூட்டிப்
 பாண்டிய நாட்டைப் பரிவுடன் காக்க
 வேண்டிய நாட்டும் விசையம் புரிந்து
 பணிவம் பொழிதரு பலநல மணிகளை
 அணிதரு கொய்யடி யரும்பிய சிணையென
 அம்புய மென்றளத் தடையிருந் தனந்தரன்
 நம்பிய சிந்தையி னாண்டை காத்திட
 மங்குலி னுந்தல்செய் வளம்புனை தடங்களும்
 கொங்கணி கொந்தலர் கோமளப் பொழில்களும்

கன்னலுஞ் செந்நெலுங் கலந்து நலந்தரும்
 பன்னல மன்னிய பழனக் துழனியும்
 பொலம்புனை சுராலயம் போன்றொளிர் மானிகை
 நலம்புனை கலைமகள் நயந்தர வியந்தருள்
 கோட்டையூ ரென்னக் குவலய மடந்தைபொன்
 நாட்டமா நகர்க்க ணலந்தரு பொலந்தளி
 வீற்றிருந் தருள்பொழி வேத சிகாமணி
 யேற்றிருந் தருடரு வெழிலுடை மழவிடைச்
 சுந்தரன் றந்தருள் சுதந்தர வாமமார்
 கந்தரந் தந்தொளி கனந்தரு மண்ணையே
 கருணை களித்தருள் கயற்கண்ணி
 சரண மளித்தெனைத் தாங்கலுன் றரமே.

(36)

(வேண்பா)

தரமளிக்குஞ் சிந்தைவருஞ் சான்றோர் மதிக்கும்
 வரமளிக்கும் எந்தைவரன் வாழ்வே—திரமளிக்கும்
 போதத்தைச் சாருதலே போற்றுகயற் கண்ணியினிச்
 சாதத்தைச் சாருதலே தம்.

(37)

(கலித்துறை)

ஏதந் தரும்பிறப் பெத்தனை கோடி யெடுத்துழல்வேன்
 பாதந் தரும்பரன் பாராது நான்புரி பாக்கியமோ
 வேதந் தரும்பரை யங்கயற் கண்ணி விமலையினுஞ்
 சாதந் தரும்பரி செண்ணு தருணின் சரணத்தையே.

(38)

(விருத்தம்)

சுரணத்தைப் பரிந்துமனந் தரநத்திப் புரிந்துபவந்
 தடுத்த யோகர்க்கு
 சுரணத்தைப் பரிந்தருள்செய் அரனத்துந் தரந்தரு
 மென்னன்னை யெற்காந்
 தருணத்தை யறிந்தருள்செய் தவரந்ததுங் கயற்கணம்மை
 தடுத்தாட் கொள்ளும்
 பொருணத்தி யிருந்துழலும் அறிவுற்ற புதல்வனெனைப்
 புரத்தல் சார்பே. (39)

(ஆசிரியப்பா)

சார்பவர்க் கேற்குந் தவநிலை காட்டி
 நேர்பவம் போக்கி நினைத்தவை யருள்புரி
 சுந்தர நாயகன் சுருதிப் பொருணாலம்
 தந்தருள் வேதியன் சார்பினி லேர்பெறு
 பரம்பொருள் தரம்பெறு பாமினி யாகி
 வரந்தரும் அறந்தரு வாழ்வுசெய் மணியே
 அற்புதப் பொற்கொடி யருட்பெருங் கடலே
 விற்பனர்க் கற்புடன் விசய மளித்தருள்
 சிற்பரை வெற்பருள் செப்பணி தனத்தனை
 கற்பெனக் கருளியுன் கமலப் பதமலர்
 சிந்தைக் களித்தருள் சேர்பெரி யாருடன்
 விற்தைக் களிப்பொடு மேன்மைதந் தருடரும்
 சுந்தர வல்லியே சோதிமா மணியே
 சுந்திர வதனமார் தாயே தயாநிதி

வேட்டவர்க் களிக்கும் மேதா வியர்வளர்
கோட்டையூர் களிக்குங் குலமலி பொலம்புனை
சிகர நலந்தரு சிகரி புனைந்தெழில்
குகர நலந்தரு குணஞ்செறி வரையெனப்
போற்றிய வாயிலாற் பொற்பணி பொற்பணி
ஏற்றிய கோயிலி னெழிலி வளந்தரும்
சுடில மறைத்தருள் சனிமணி முடிபுனை
குடில மறைப்பொருள் கோமள சுந்தரன்
வாமப் பொருளாய் வளம்புனை யுலகெலாம்
சேமப் பொருளாய்க் திறம்பெற வளந்தரும்
அங்கயற் கண்ணியு னடைக்கலம்
பொங்கயெற் காத்தருள் புனிதமுன் சீரே.

(40)

ஸ்ரீமீனாட்சியம்பாள் நான்மணிமாலே

முற்றும்.

அண்ணாமலையார் துணை.

சிவமயம்

அண்ணாமலையார்துணை

ஸ்ரீமீனாட்சியம்பாள் பதிகம்

(விநாயகன்)

(வேண்பா)

சீராருங் கோட்டையூர்ச் சேய்கயற்கண் ணுள்பதத்தென்
தாராரும் பொற்பதிகஞ் சாத்தவே—யேராரும்
சிந்தைநிறை முன்னஞ் செழிக்குந் திருவளிகுமும்
தந்தைமறை முன்னோன் சரண்.

(நூல்)

சீர்கொண்ட வார்கொண்ட வரதனச் சேக்கைபுனை
சிந்துவுடை தந்த புவனித்
திருமங்கை யருள்பொங்கு வதனம்பொ னெழில்பம்பு
தென்பாண்டி நாடு புரியும்
பேர்கொண்ட தவமகிமை பேர்கொண்ட நிதிமருவு
பேர்கொண்ட வயர்நிலை முதற்
பெருமைதரு முலகநிறை திருமருவ நடனமிடு
பெருமனருள் தருகருணையால்
ஆர்கொண்ட வம்புமுடி பேர்கொண்ட நிம்பமணி
அமலமலி செழியன் மகிழ்சேர்

அன்புட னவன்புரி தவந்தர வுவந்தருள்செய்
 அங்கிநிறை குண்ட வொளியே
 கூர்கொண்ட கருணைதர நேர்கொண்ட தருணமலர்
 கோமங்கை சிறிய னெனையாள்
 கோமளக் குயில்குலவு மாமலர்ப் பொழில்சலவு
 கோட்டையூர் மீனாட்சியே.

(1)

பண்டான வார்வினைப் பகுதிதர வெனத்திய
 பங்கய மலர்ச்சி யிலதாய்ப்
 பண்ணற்கு நண்ணுதலில் வண்ணமதை யெண்ணிப்
 பரிந்தன்பை நாட்டி பொன்றுங்
 கண்டான தில்லையினி யொண்டவம் புரியவரு
 காலநிலை யலைய மேலாங்
 கருவிகர னாங்களொடு செறிவுதரு மூப்பினுற்
 காயசித் தியையடைந்த
 வண்டாடு குழலுடையர் கொண்டாட விளமையவர்
 வசமாகி யிசைபோயதே
 வாராது செய்யும்வகை யோராத பொய்யுவகை
 மதியுடைய னமரர் முனிவர்
 கொண்டாடு வங்கையனை விண்டாடு கொங்கைபுனை
 கொங்கார்செ யோதியெனையாள்
 கோமளக் குயில்குலவு மாமலர்ப் பொழில்சலவு
 கோட்டையூர் மீனாட்சியே.

(2)

அண்டபகி ரண்டமுத லென்டிசைய கண்டநிலை
 அவனிதமை யருள்கருணையால்

ஆக்கிப் புரந்தளித் தரனருட் பெருமைபுனை
 அன்பையும் தன்பினமையக்
 கண்டதொழின் முன்பெனக் காட்டிவினை யாட்டிவரு
 காரணி பராசத்தியே
 கமலா சனத்தினுறை திருமாதா பொற்புமிகு
 கலைமாதா மெத்த மகிழ்வாய்
 வண்டணி கரத்தின்மிசை கொண்ட கவரிக்கிசைப
 வந்திரு புரத்து நசையா
 வங்கணந் தரவாம சங்கரன் புகழ்மேவ
 வந்தறந் தருமாதராய்
 கொண்டபுகழ் மேலவர்கள் சிந்தைமகிழ் சேரவருள்
 கொண்டலெனை யாளவருவாய்
 கோமளக் குயில்குலவு மாமலர்ப் பொழில்சுலவு
 கோட்டையூர் மீனாட்சியே.

(3)

மதுரா நகர்க்கதிபன் விதுமா குலத்தரசன்
 மகளா யுதித்தரணையே
 வரனா மதித்துவரு தவமா தரிக்குகிலை
 வழிமாற வைத்து மகிமான்
 அதிரா வலத்தபடை யொடுமேவி யுத்தலை
 யதனா லருட்கடவுளை
 அகமேவு பொற்பணிசெய் மணவாள் மெய்க்கருணை
 அவைநாட வைத்துமிகவும்
 புதிதான பொற்பணியை முடியோ டளித்தரசர்
 புனைகோ ளளித்த திருவே
 புகழ்மேவு நற்கருணை யுனதா யிருக்கவருள்
 புரியாத தெற்கருமையே

கொதியா மனத்தசுரர் தமையேவி னட்டடல்செய்

குகவேந்த வன்னையேனையாள்

கோமளக் குயில்குலவு மாமலர்ப் பொழில்சுலவு

கோட்டையூர் மீனாட்சியே.

(4)

வாடாத பொற்புமலி மலர்நிறைந் தெழில்குலவு

மந்தார பாரிசாதம்

வளமருவு கற்பகம் அரிசந்தனம் முதல வளர்தருவி

னிழலி னெழிலார்

மாடைமலி மேடைதனில் மகிழ்சுரர்கள் புகழ்முனிவர்

வரமருவு பெருமைபுனைவோர்

வந்துசந் ததமுனது மைந்துறும் பதமலரை

வந்தனம் புரிபெருமையால்

தேடாது வருசெல்வ நீடான நிலைமல்கு

தெய்வீக வாழ்வின் மகிழ்வார்

திருமருவு மன்னையே யுனமகிமை தன்னையே

தெரியவர லென்னை சிற்பேன்

கோடாத வாய்மைநிலை மேலோர்க ளாய்மைவளர்

கொடியிடையெ னடிமை புனைவாய்

கோமளக் குயில்குலவு மாமலர்ப் பொழில் சுலவு

கோட்டையூர் மீனாட்சியே.

(5)

வந்தளப் பரியமனம் கொந்தளக் குழலுடையர்

மதுரமொழி யமுத மெனவும்

வாசமணி வெற்பணைசெய் தேசுறு தனத்திணையை

வம்பணை சவர்க்க மெனவும்

தந்தளப் பரியவிடை தந்துறு நிதம்பமது
 தனிமதன பீடமெனவும்
 சந்தமலி யவயவத் தெழிலகனை விழிமனது
 தன்னில்வைத் தின்னல் புரியும்
 பந்தனை மனத்தினே னுன்பதம் நினைத்திலேன்
 பண்ணவர்க ளெண்ணின் மலரும்
 பங்கய மலர்ப்பதத் தன்பருள் புலத்தியல்
 பகரிலுன் கருணை யலவோ
 குந்தளத் தெழின்மருவு சுந்தரத் திருவுடைய
 கோதையே பேதையெனையாள்
 கோமளக் குயில்குலவு மாமலர்ப் பொழில்சுலவு
 கோட்டையூர் மீனாட்சியே.

(6)

சங்குதிகழ் சக்கரந் தண்டுதனு கட்கமாந்
 தரமருவு படைகொ ளத்தன்
 சராசரம் நிறைந்துறு தராதல முரந்தரு
 தவாநிலைய வுலக மெவையும்
 பொங்கு கருணைக்கடற் கண்ணளியி னண்ணருள்
 புரிந்து காத்தருள் வினோதன்
 புத்தமுத மொத்தமொழி சித்திர மெனத்திகழ்செய்
 பொற்புறு தனத்தி னெழிலார்
 கொங்கு புனை பங்கயத் திருவளர்செ யுரமருவு
 கொண்டறனை முன்னவனெனக்
 கொண்டருள்செய் மங்கையே யண்டர்புகழ் நங்கையே
 குஞ்சர முகன்றன்னையே
 குங்கும பயோதரி சங்கரி மனோகரி
 குழகனிட மயிலென்னையாள்

கோமளக் குயில்குலவு மாமலர்ப் பொழில்சுலவு
கோட்டையூர் மீனாட்சியே.

(7)

சங்கரி தயாநிதி சடாக்கரப் பொருளான
சண்முகற்கன்னை முன்னாள்
சச்சிதா னந்தவொளி யச்சுதா நந்தனளி
சார்ந்திடு கடுக்கை வேணிப்
புங்கவன ராவிழை கராசலப் போர்வையான்
பொற்பணி கபால வரதன்
புன்னகையின் மன்னிய புரம்பொடித் தருள்கருணை
புரியர னிடத்தமர்ந்த
நங்கையா யண்டகோ டிகளெலாம் கருணைபொழி
நாட்டமதை நாட்டி யருள்செய்
நாதார்த சோதியே வேதார்த னாதியாம்
நாதனை மதித்த மாதா
கொங்கணி குழற்பரா சத்தி நிக்தியைகடைக்
கோநாட்டி யன்பருள்செய்வாய்
கோமளக் குயில்குலவு மாமலர்ப் பொழில்சுலவு
கோட்டையூர் மீனாட்சியே.

(8)

அமரர் திருமுனிவர்பணி தருதவரை யருளியடல்
அசுரர்முடி தகரவாக்கி
அந்தணர்கள் சிந்தைமல ரந்தளி யிருந்தருளி
அகிலவுல கநிலை யெவையும்
தமரொருவ றிலரரிய முத்தொழிலை நிக்தமாய்த்
தந்தருள் தயாநிலையமே

வலிகொண்ட பண்டாசுரனை வென்ற
 தாயே பராசத்தியே
 நமரினொரு வருரிய தனியரனை யினிதுதுணை
 நாட்டிமுடி சூட்டியுலக
 நாதனாக் கியகருணை வேதவாக் கியமலவோ
 நாதாந்த சோதி நிலையாம்
 குமரியருள் பொழிபவரு கொண்டலே யண்டினேன்
 கோதையே யருள்செயம்மா
 கோமளக் குயில்குலவு மாமலர்ப் பொழில்சுலவு
 கோட்டையூர் மீனாட்சியே. (9)

சந்தமறை யந்தமுறை சந்தரி சுந்தரி
 சதாசிவன் கருணை யேற்ற
 சத்திசிவ வுணிகளர் நித்தியகல் யாணிவளர்
 தற்பலாபொன் வாணி யொளியே
 வந்தனைசெ யந்தணர்கள் சிந்தையெனு மந்தனியின்
 வந்தருள்செய் தந்திவதனன்
 மைந்துடைய மைந்தனென வந்தருள்செய்
 விந்தையுரி மங்கையருள் பொங்குதிருவே
 அந்தகனை யுந்தியருள் தந்தபர னெந்தைதனை
 அன்பருளி நன்ப னெனவே
 அங்கவணி சிங்கவணி தங்கவணி பொங்கவருள்
 அம்பிகைபொ னன்பை யருள்வாய்
 கொந்தணி மலர்க்குமணம் தந்தருள் கனத்தணிகொள்
 கொந்தள மணத்த மயிலே
 கோமளக் குயில்குலவு மாமலர்ப் பொழில்சுலவு
 கோட்டையூர் மீனாட்சியே. (10)

தருவாய்ந்த பொற்புவனை தனினைய்ந்த பொற்புலவர்

தமையாய்ந்து மெய்க்கருணைசெய்

தர்மேய்ந்த வெற்பரசன் மகளாய்ந் துதித்தரன்மெய்

தனையேய்ந்த தளித்து மதுவார்

மருவாய்ந்த நிம்பமணி மாலைமலை யத்துவச

மன்னன் மகளென்ன வந்து

மணவாள னானவருள் சுந்தரக் கடவுள்தர

மதுரையைத் தானியாக்கித்

திருவாய்ந்த பான்டி நாட்டரசியாம் செல்வியே

செந்தமிழ்க் கவிவாணரைச்

செந்தா மரைப்பதந் தந்தாண் மறைப்பொருள்

சிந்தா சூலத்த னெனையாள்

சூருவா பெனக்கருள்செய் அருண்மேவு பொற்பமலை

சூகவேள் மதித்த மாதா

கோமளக் குயில்குலவு மாமலர்ப் பொழிச்சுலவு

கோட்டையூர் மீனாட்சியே.

(11)

மீனாட்சியம்பாள் பதிகம்

முற்றும்

அண்ணாமலையார்துணை.

சிவமயம்

அண்ணாமலையார் துணை

ஸ்ரீ மீனாட்சியம்பாள்

வெண்பாமாலை.

(விநாயகன்)

பொன்மருவுங் கோட்டையூர்ப் பூரணிமீ னும்பிகைபொன்
தென்மருவும் வெண்பா செழிக்கச்செய்—மன்மருவும்
மாதங்க வாசனைப்பொன் மாமனெனு மோருலவை
மாதங்க மாமுகத்த வா.

(நூல்)

போற்றி மகிழ்மனமே பொன்றார் கயற்கண்ணி
ஏற்று திருவடிபை யெந்நாளும்—சீற்றமிக்க
வன்றா னெனுநடுவன் வந்து கருணைசெய்வான்
குன்றா னெனுமகிழ்வு கொண்டு.

(1)

கொண்டலெட்டுந் தண்டலைப்பூக் கொள்தேன் பராகமுடன்
வண்டலிட்டுப் பாயும் வயல்சலவும்—கொண்டபுகழ்க்
கோட்டையூர் மீனாட்சி கோகனக மாமலர்த்தாள்
பூட்டுமன தேபுன்மை போம்.

(2)

போதந்தந் தாளும் புராதனியா மங்கபற்கண்
மாதங்கி பாதங்கொண் மாமனமே—சாதங்கொள்

சஞ்சலத்தை யெஞ்சவைக்கும் சந்ததந்தஞ் சிந்தைவந்த
அஞ்சலித்துப் போற்றநய மாம். (3)

ஆமேகங் கொண்டவைம்பால் அஞ்சனக்கண் வஞ்சியர்கள்
மாமோகங் கொண்டவன்பால் வாடிநைந்தேன்—தாமோ
தரன்றங்கை யங்கயற்கண் சங்கரியே துங்க
வரன்றந்து காத்தருளம் மா. (4)

மாதேவன் காதலணி மங்கையங்க யற்கணங்கை
போதேயாம் பாதவினை போற்றுநெஞ்சே—கோதேயாம்
வல்வினைகள் சொல்லாமல் மாறும் வரமருவு
கல்விநலஞ் சேரவருங் காண். (5)

காண்டற் கினியவெலாங் காலனடு வேலையிடை
தாண்டற் கரியபயந் தந்தகலும்—வேண்டுநெஞ்சே
அங்கையற்கண் ணம்மை அகலங்கப் பாதமலர்ப்
பங்கயத்தைச் சிந்தையில்வைப் பாய். (6)

பாயுடைய வாரமணப் பாதகரை வாதுவென்ற
சேயுடைய வாரணமாஞ் செந்தமிழை—ஆயும்
கயற்கண்ணி சீரடியைக் காதலித்து நெஞ்சே
மயக்கந் தெளிந்து மகிழ். (7)

மகிழுமலை யத்துவச மன்னனுளந் தேறப்
புகழுமலை யத்திலம் போற்றுந்—திகழரசாம்
ஆண்டபரை யங்கயற்கண் அன்னை பதமனமே
பூண்டவரைப் போற்று புகழ்ந்து. (8)

போம்போதென் செய்யுநலம் புற்புதமாம் பொற்பிளமை
ஆம்போதென் செய்யநினைந் தாய்மனமே—தேம்போதார்
அங்கயற்க னம்மை யடிமுடியிற் சூட்டுதற்குச்
சங்கைநிற்குச் சார்ந்ததென்னை தான். (9)

தானந் தவமுயர்ச்சி சற்கருமஞ் செய்வவெலாம்
ஞானந் தருகயற்க னங்கையிடு—தேனுந்தும்
செங்கமலச் சேவடியைச் சிந்தைவைத்துச் செய் மனமே
பங்கமல கோடி பலன். (10)

பலவறங்கள் பண்ணிநிற்றல் பண்ணவர்கட் கேற்ற
நிலவரங்க ளாம்பூசை நேர்தல்—சுலவறங்கொள்
கோட்டையூர் மீனாட்சி கோதகனதத் தாண்மலரி
னாட்டமுடன் செய்ய நலம். (11)

நலமான சிந்தைகொண்ட நல்லோர்கள் போற்றும்
மலைமா மகள்கயற்கண் மங்கை—நிலவுபொழி
சேவடியைப் போற்றுகெஞ்சே தென்றசைக்கோன் வென்
கோவடியை மாற்றிமலைக் கும். [ற்சைக்குங் (12)

மலைபொத் தலைபயிலும் வன்பிறவி வேலா
வலைபத் தலைபடியேன் வாழேன்—கலைபொத்த
அங்கயற்க னம்மே அருளளித்துன் பாதமலர்ப்
பங்கயத்தைச் சாரப் பணி. (13)

பணியணையும் சுந்தரன்மெய் ப்பாதி வடிவான்
மணியணையும் மேனிகொண்ட மானே—அணிகயற்கண்
அம்பிகையுன் செஞ்சரண வம்புயமென் சிந்தைதந்தால்
கம்பமுண்டோ காலனடுங் கால். (14)

காலா யுதத்துவசன் கந்தன் கடம்பணியுந்
வேலா யுதத்தனன்னை மெய்ப்பொருளே—கோலாயும்
அங்கயற்க னைம்மே அடியேன் பவப்பணியாந்
சிங்கவின் றி யங்கருணை செய். (15)

செய்ய கமலமலர்ச் சேவடியா ளங்கயற்கண்
ஐயை யருளை யணிமனமே—வைபமெலாம்
போற்று புகழடைவாய் புன்பிறவித் துன்பமீலை
ஏற்றமிதின் மேலென்னு மென். (16)

எண்ணு க வெண்ணமெலா மெண்ணிக் கவலைகொண்டு
புண்ணு க னெஞ்சே புகலுண்டோ—வண்ணக்
கயற்கண்ணி யந்தாட் கமலமலர் சிந்தை
செயற்கெண்ணி யென்றுமனஞ் செய். (17)

மனஞ்செய் யடியவரை மட்டில்லா வாழ்விற
கனஞ்செய் தருளங் கயற்கண் தனஞ்செயருள்
அத்தியிடை வாழ்மனமே அஞ்சாதே தஞ்சமருள்
முத்தியிதின் வேறாகு மோ. (18)

மோகவலைப் பட்டு முயங்குந் துயரமெலாம்
போகவலை வேணுமென்றாற் பொன்மனமே—மாகமலை
போற்றங் கயற்கண்ணி பொன்னடியை மன்முடியி
னேற்றங் கயற்கண்ண வென். (19)

எண்ணமெலா நின்பொ னிதழ்க்கமலச் சேவடியை
நண்ணயஞ் செய்கயற்க னுயகியே—பண்ணவர்கள்
போற்றலையாள் பொற்கொடியே புன்பிறப்பை நாயடியே
னேற்றலையா தெற்கருள வென். (20)

எண்ண லீயையா விழிபிறப்பை யேற்றடியேன்
பண்ணுத பாவமெலாம் பண்ணிநைந்தேன்—மண்ணுளும்
தாயே கயற்கண்ணி தஞ்சமடி யேற்குஞ்செய்
வாயேற் பிறந்தைவரு மா. (21)

மாதங்கத் தானையணி மாயன் சகோதரியே
ஆதங்கத் தானை யடியேற்குப்—போதங்கொள்
புந்திதந்துன் பாதமலர் போற்றவரு ளங்கயற்கண்
சுந்தரியே செயதலரி தோ. (22)

தோதகஞ்செய் மாப்பிறந்தை தோயா தடியவர்க்குச்
சாதகஞ்செய் தாளுந் தனிமுதலே—பேதகஞ்செய்
வல்வினையை மாற்றி வரந்தருவா யங்கயற்கண்
செல்வியடி யேன்சின்றை சேர். (23)

சேயாகும் நாயடியேன் சின்றைகொண்ட பந்தவினை
நோயாகும் தெரந்தமதை நூறியருள்—தாயாகும்
ஆங்கயற்க ணம்மே யடியேன் பிழைபொருத்துச்
சங்கையற்ற வாழ்வருளச் சார். (24)

சாரங்கத் தோடுமழுத் தாங்குசெங்கை யோங்குமரன்
சீரங்கத் தோர்கூறுஞ் சேயிழையே—காரங்கங்
கொண்டகயற் கண்ணியெனுங் கோமளையே நாயடியேன்
கண்டகரை யண்டாது கா. (25)

காதலெல்லாம் நிற்பொற் கடிக்கமலத் தாட்காக்கி
யோதலெல்லாம் நிற்புகழ்ச்சொலொன்றாக்கி—ஏதமெல்லாம்
போக்கியரு ளங்கயற்கண் பொன்னே யடியேனை
விக்கியடும் பாசம் விடும். (26)

விடுமாங் கொடியவினை வேதப் பொருளின்
முடியாங் கயற்கண்ணி மூல—வடியாகும்
பங்கயத்தைச் சிந்தைவைத்துப் பார்மனமே சீர்மருவும்
சங்கையற்ற வாழ்வடுத்துச் சார். (27)

சாரங்க பாணியரன் றந்தனுவிற் கூரணியும்
சாரங்க பாணியரி தன்பிணையே ஆரங்கொள்
கொங்கையிடை யங்கயற்கண் கோமளையே நாயடியேன்
அங்கமலச் சேவடிதந் தாள். (28)

தந்தாள்வாய் செங்கமலத் தாளங் கயற்கணம்மே
வந்தாள்வாய் நீயே வலுவிலென்முன்—யிந்தாளும்
மாழுகத்தாய் நாயடியேன் வஞ்சமிகு வல்வினையாந்
தீழுகத்தா காத்தருள்செய்தி. (29)

அருள்செய்து காப்பவரா ரங்கயற்க னாம்மே
மருள்செய்து வஞ்சமிஞ்சி வாட்டும்—பொருள்செய்யாப்
பந்தத்தில் நாயடியேன் பட்டுவிழித் தேனெனது
சிந்தைக்குள் வந்தருளைச் செய். (30)

அருளைச்செ யங்கயற்க னன்னே யகத்தை
மருளச்செய் வல்வினையை மாற்றிக்—தெருளைச்செய்
கஞ்சமலர்த் தாளருளிக் காலனண்டும் வேலையண்டி
அஞ்சலெனக் காத்தருள்செய் தாள். (31)

ஆளக் கருணைசெய்வா யங்கயற்க னாதிபுந்தன்
தானாக் கருநிநிற்குந் தஞ்சந்தா—கோளைக்கொள்
வஞ்சியரைக் கெஞ்சினின்று வாழ்நானே யெஞ்சினின்றேன்
வஞ்சமிலை யுன்பதங்கம் வை. (32)

வைவேலை யுந்துகரன் மாதாவே போதடியேன்
 வைவேலை யுந்துசரன் நாட்டுளத்தே—செய்வேலை
 யெல்லாமுன் றுளைமறந் தேபுரிந்தே னங்கயற்கண்
 நல்லாய்தந் தாள்வாய் நலம். (33)

வாய்நலத்தா லங்கயற்கண் மாதர் பதம் வழுத்து
 வாய்நலத்தா ரெல்லாம் வருமனமே—போய்நிலத்தின்
 மாதர்புரி வாகையிலே வாழ்ந்து மகிழ்ந்தவெலாம்
 போதுமினிச் சானம் புரி. (34)

சானம் புரிபெரியோர் தாய்கயற்கண் ணுளருளால்
 ஞானம் புரிமனத்தாம் நன்மையுற்றார்—தானமில்லாப்
 பேய்மனமே யின்னும் பிறந்தை பொருந்தாமற்
 றுய்ப்தமே சார்வாய் சரன். (35)

சரணமலி சேதனரைக் தாங்கி யவர்கட்
 கரணமலி செய்கயற்க ணன்னை—கிரணமலி
 கோகனகப் பாதுமதைக் கொண்டு சரணடைந்தால்
 மாகனக வாழ்வு வரும். (36)

வருமே பெருஞ்செல்வம் வாழ்வுதய மெல்லாந்
 தருமே கயற்கணைந்தாய் தாங்கும்—திருவடியைச்
 சிந்தைநலஞ் சேருந் திருத்தளியைச் சேர வைத்தால்
 விந்தைநலஞ் சாரும் விழைந்து. (37)

விழைந்து கருணைபொழி வேதப் பொருளாய்த்
 தழைந்த கயற்கண்ணி தாயாம்—குழைந்தமலர்ச்
 சேவடியைப் போற்றிசெய்தாற் றென்றிசைக்கோன் வென்
 கோவடிவை மாற்றிமலைக்கும். [ற்சைக்குங் (38)

மலையொத் தலைதரும்பா வன்பிறவி வேலா
வலையத் தலைதரும்பா வாழ்ந்தேன்—மலையத்
துவசன் றவத்துவரு தோன்றல்கயற் கண்ணென்
அவசன் றவத்தீர்த் தருள். (39)

அருளளித்துக் காப்பவரா ரங்கயற்க ணன்னே
தெருளளித்த லில்லாச் சிதடன்—கருணைபொழி
தாயாகும் நின்சரணைத் தாங்குமனம் தந்திடிற்போம்
மாயாப் பிறவி மயக்கு. (40)

மாயாப் பிறவி மயக்கத்தை வாட்டியுந்தன்
சேயாய்ப் பிறந்தவெற்குச் செய்யருளை—நேயாகும்
பாண்டியன்றன் மாதவத்தாம் பாவைகயற் கண்ணியெனை
வேண்டியருள் நின்சரண வி. (41)

வீசலைப்பொன் போற்றும் விடலைகயற் கண்ணியுந்தன்
தேசலைக்குஞ் செங்கமலச் சேவடியென்—மாசலைக்கும்
சிந்தைத்தண் கோத்தனியிற் சேர்த்துத் தரமிலதாம்
பந்தத்தைத் தீர்த்தாள் பரிந்து. (42)

பரியாய் நரியமையப் பாண்டியற்குச் சேர்த்த
பெரியான் அரியயனும் பேசும்—துரியானும்
சுந்தரனைப் போற்றியருள் தூயைகயற் கண்ணியுன்றான்
சிந்தைதனிற் சேர்த்தியருள் செய். (43)

செய்வாய்ந்த கோட்டையூர்ச் சீர்மேவுங் கோயிலிடை
மெய்வாய்ந்த சுந்தரன்பால் வீற்றிருக்கும்—மைவாய்ந்த
அங்கயற்க ணன்னே அடியேன் பவமகலச்
செங்கமலத் தான்மனத்திற் சேர். (44)

மனத்திற்சேர் மாசுகற்றி மாண்பருளிக் காத்துன்
 னினத்திற்சேர் சிந்தையெனக் கீவாய்—கனத்திற்சேர்
 மஞ்சளத்தா மேனி வரதை கயற் கண்ணியுன்றான்
 நெஞ்சுளத்தாய்ச் சேர்க்க நினை. (45)

நினையாம லுன்பதத்தை நேரும் பிறவி
 வினையாமல் வேலையிடை வீழ்ந்தேன்—அனையாகும்
 அங்கயற்கண் மாணே அருளளித்துக் காப்பதற்குச்
 சங்கையுற்கென் பொன்னடியைத் தா. (46)

தாதா கருணைபொழி சாமிசந்த ரன்வாம
 மாதா கருணைபொழி மால்வடிவே—கூதாங்கும்
 மாரன் புகழ்த்தவத்தா மங்கையங்க யற்கணம்மே
 சீரன்பு வைப்பாய் சிறந்து. (47)

சிறந்தருளை யென்றுந் திருந்தினர்க்குச் செய்யும்
 ஆறந்தருபொன் அங்கயற்க ணன்னை—கறங்கெனத்தாம்
 நின்னுஞ் சுழல்மனத்தை நேராக்கி யன்மலர்த்தாட்
 கென்றுந் தனிமருவற் கெண். (48)

எண்ணமெலாம் நின்பொன் னினைச்சரணத் தேற்றலின்றிப்
 பெண்ணாங்கார்க் கியந்தே பெருமையற்றேன்—வண்ண
 [மணி
 மாதுகயற் கண்ணியுந்தன் மாமலர்த்தா னென்சிரத்தின்
 மீதுவைத்தான் வேடை விடும். (49)

விடுமோ கொடியிடையார் வேட்கை மனது
 படுமோ கொடும்பாசப் பற்றுக்—கடுமோதும்

கண்டத்தான் சுந்தரன்பொற் காதல்கயற் கண்ணியுன்றான்
எண்டத்து மெற்காக்க வெண். (50)

எண்ணுக் கடங்கா விருட்டிறவி யேற்றலைந்திம்
மண்ணுக் கடங்கா வகையடுத்தேன்—கண்ணுக்குக்
கண்ணான வங்கயற்கண் காரணியே காத்தருளற்
கெண்ணான தில்லாத தென். (51)

என்னாகும் நாயடியேன் பேதமெலாஞ் செய்தலுத்தேன்
பொன்னாகும் நின்சரணப் பூங்கமலத்—தெந்நாளும்
வீற்றிருக்கச் செய்வாய் விமலையற் கண்ணியினிக்
கூற்றிருக்கைக் கேகல்விடுக் கும். (52)

கும்பத் தனங்கொடுத்த கோதையர்கள் காதலவர்
நம்பத் தனங்கொடுத்த நாயடியேன்—வம்பொத்த
கொந்தளத்தா யங்கயற்கண் கோமளையே யேமன்வரின்
சிந்துளத்தா காதருளைச் செய். (53)

செய்யாத வேலையெலாஞ் செய்தலுத்து நாயடியேன்
பொய்யாக வாழ்நாளைப் போக்கினேன்—மெய்யாகும்
வாழ்வளிக்கு மங்கயற்கண் வள்ளலே யுன்னடியேன்
தாழ்வளிக்கா தானபதற் தா. (54)

தாமோ தரன்புகழ்செய் தங்கையங்க யற்கணம்மா
சீமூதம் போற்றுமைம்பாற் சேயிழையே—தோமாதும்
பந்தமலர் கொந்தளிப்பைப் பாற்றிவைப்பா யேற்றபொன்
சந்தமலர்த் தாளென் றலை. [அம் (55)]

என்றலைக்கண் வேதா யெழுத்தின் படியறிந்தால்
புன்றலைக்க னேதும் பொருத்தந்தான்—தென்றலைக்கொள்
தண்டலைப்பொன் கோட்டையூர்த் தாய்கயற்கண் ணாளனித்
[தான்
வண்டலைக்குந் தாட்டா மரை. (56)

தாட்டா மரையளித்துச் சஞ்சிதத்தை மிஞ்சுரத்தின்
வாட்டாம லோட்டி வரந்தருவாய்—கோட்டையூர்ப்
பொன்றளிக்கண் மேவும் புராணிகயற் கண்ணியுன்றாள்
யென்றலைக்கண் வைத்தா ளிசைந்து. (57)

இசையளிக்கும் பொற்பதத்தை யென்முடிக்க னேற்றி
நசையளிக்கு மற்பதத்தை நாட்டித்—திசையளிக்கும்
கோத்தரத்தா மங்கயற்கண் கோமனையே நாயடியேன்
காத்தளித்தற் கெண்ணுமனக் கண். (58)

மனமென்னு மாசகலா மத்தகசந் தன்னைக்
கனமென்னு நின்கருணைக் காம்பா—லினமன்னக்
காத்தளித்துத் தந்தான் கயற்கண்ணி பொற்பதத்தை
நாத்தளிர்க்கப் பாடு நலம். (59)

நலந் தந்து காத்தருள்செய் நாயகியே மாரன்
வலந்தந்த பெண்ணரசா வந்து—பொலந்தந்த
நற்றனத்தா யங்கயற்கண் னாயகியே நாயடியேன்
சுற்றினத்தேன் காத்துநலஞ் செய். (60)

செய்யா ளுறையுந் திருநகராங் கோட்டையூர்க்
கையாகுஞ் சுந்தரன் ி ராளுமெழின்—மெய்யாகம்

பாதிக்கொண்ட வங்கயற்கண் பார்ப்பதியே யெற்கருள்வாய்
சோதிக்கொண்ட பாதக் துணை. (61)

பாதக் துணையருளிப் பந்தமெலாஞ் சிந்தவருள்
சோதித் துணையாகுஞ் சுந்தரற்குக்—தாதளிக்கும்
மாழுடியைச் சூட்டியருள் மாதுகயற் கண்ணியுன்றாட்
பூழுடியெற் காக்கும் பொருள். (62)

பொருள ளிக்குஞ் செல்வமெலாம் போற்றாது தாயுன்
அருள ளிக்குஞ் செல்வமெனை யாக்கும்—தெருள ளிக்கும்
சீராய் கயற்கணியுன் செந்திருத்தாள் நெஞ்சதிக்கின்
நேராகான் காலன் நினைந்து. (63)

காலன் னினைந்தடுத்துக் கட்டவரும் போதுசின்றை
மாலென் னினைந்தடுத்து மாழ்குமலை னான்—மேலென்னை
செய்வேன் கயற்கணியென் சேகரத்துன் ருள ளிக்கின்
உய்வேன் செயற்கெண் னுவந்து. (64)

வந்தளிக்கும் சோலைவளம் வாய்ந்தளிக்குங் கோட்டையூர்
அந்தளிக்குண் வீற்றிருக்கு மங்கயற்கண்—தந்தளிக்கும்
மாநடுவாள் பாதமலர் வந்தனஞ்செய் சிந்தைவந்தால்
மாநடுவன் போற்று மகிழ்ந்து. (65)

மகிழ்ந்து சுதையாய் மலையத் துவசன்
புகழ்ந்து நிதம்போற்றும் பொன்னே—யிகழ்ந்துவரும்
சஞ்சித்ததை மாற்றவெந்தன் தாயே கயற்கண்ணி
வஞ்சித்ததை மாற்றமருள் வாய். (66)

அருள்வாய்ந்த சுந்தரியே யங்கயற்க ணன்னே
தெருள்வாய்ந்த சிந்தையென்பாற் சேர்த்துப்—பொருள்
பாதத்தைப் போற்றும் பதமருளிப் பந்தமுற்ற [வாய்ந்த
சாதத்தை மாற்றியருள் தா. (67)

தாதா வெனவுனையே சார்ந்துபதத் தாசை கொண்டேன்
மாதாவெற் காக்க வழக்குளது—காதாரும்
அங்கயற்க ணன்னே அருளளித்து நாயேற்குச்
சங்கையற்ற வாழ்வகளைத் தா. (68)

தாமரைக்காம் பொன்னுஞ் சகலகலை வல்லியுந்தான்
காமரத்தாற் போற்றுங் கலாநிதியே—மாமறைவாழ்
மாகே கயற்கணம்மா மட்டியென்ற லுன்னடியேன்
தாதேயும் பாதமலர் தா. (69)

பாதமலர் சிந்தைகொண்ட பாங்குடைய மேலோர்க்குச்
சாதமலர் விர்தையின்றித் தாங்குமென்றாய்—மாதமலை
அங்கயற்க ணம்மா அரவிந்தத் தாளருளி
மங்களத்தைச் செய்வாய் மதித்து. (70)

மதித்துணியார் கோடரன் வள்ளல்சந்த ரற்கோர்
நிதித்துணையாய் நேர்கயற்கண் ணித்தாய்—விதித்துணியை
மாற்றுதற்குள் றுளென் மனத்தளிக்கண் சேர்த்தருளிப்
போற்றுதற்கு நாவருளிப் போது. (71)

நாவருளிப் போற்றுதற்கு நாட்டுகயற் கண்ணியுன்றாட்
பூவருளிப் போற்றும் புலமருளித்—தாவரவைப்
போக்கிலந் தந்துனது பொன்னடியென் சென்னிமிசை
ஆக்கிலந் தந்தருள்செய் தாள். (72)

ஆளக் கருணையுன க்கார்தருவா ரங்கயற்கண்
தாளேக் கருதுமனந் தந்தருளிக்—காளத்தாம்
மேதிப் பரியின்வரும் மேலாம் நடுவனடல்
வேதிப் பதையாள் விழைந்து. (73)

விழைவடுக்கா மேலவர்க்கு வேண்டுநலந் தந்து
தழைவடுக்கும் பந்தமதைத் தாக்கி—குழைவடுக்கும்
சிந்தைநலந் தந்தருள்செய் சீரார் கயற்கணன்னே
பெந்தனைக்கண் பார்த்தருளற் கெண். (74)

எண்ணமெலாம் நின்னடிப்போ தேற்றுமனந் தந்தருள்
[செய்
பண்ணவர்கள் போற்றும் பரம்பொருளே—வண்ணமணி
மேனியுடை யங்கயற்கண் மேதகையே நாயடியேன்
மேனிலையைத் தந்தாள் விழைந்து. (75)

மேனிலையிற் சேர்ப்பாய் விழைந்தென்று போற்றுமனம்
தானிலையாச் சாருஞ் சழக்கனம்மா—பூநிலயம்
போற்றுமர சேகயற்கண் பொன்னே யுனசரணை
யேற்றுமனந் தந்தா ளெனை. (76)

எனையா தரிப்பவரா ரேழை யடியேன்
மனையா தரித்தசுற்ற மக்கள்—புனையிலமும்
போக்கினேன் வாழ்நானைப் பொன்னே கயற்கணியுள்
தாக்கணங்கார் தாமரைத்தா டா. (77)

தாயே கயற்கணம்மா சந்ததமு நின்கருணை
நாயேற் கருளி நலம்பெறச்செய்—மாயாப்

பிறவிப் பெருங்கடலிற் பேராது நைந்தேன்
அறமுற்ற நற்றவந்தந் தான். (78)

ஆயோ தனத்தி னருணந்திக் கன்பருளி
மீயோதுஞ் சுந்தரனை மேன்மணந்து—சேயாக
வுக்கிரனைத் தந்த வுமையே கயற்கணம்மா
மிக்கருளைத் தந்தாள் விழைந்து (79)

விழைவெனக்கு வந்தவெலாம் வீணும்பிறவி
தழைதலுக்குச் சார்ந்தநலந் தந்த—மழையாய்க்
கருணைபொழி யங்கயற்கண் கண்மணியே காக்குந்
தருணமிது வந்தறத்தைச் சாற்று. (80)

சாற்றுவதார் நல்லறத்தைத் தாயே கயற்கணம்மா
போற்றுவதார் நின்சரணப் பொற்கமலம்—யேற்றுவதாம்
நற்கருணை நிற்கிலேயேல் நாடுதலே தென்னிதயம்
சற்கருமஞ் செய்யுந் தரம். (81)

தரமளித்த லங்கயற்கண் டாய்க்காகு மன்றி
யுரமளித்த லீங்கெவர்க்கு முண்டோ—வரமளிக்கும்
நீமறந்தாற் காப்பவரார் நேருங் கடலுலகிற்
தாய்மறந்தாற் சேய்செயலென் தான். (82)

தானாட்சி கொண்ட தனிமுதலே சுந்தரற்குக்
கோனாட்சி தந்த குணநிதியே—மீனாட்சி
யான பரம்பொருளே யன்பருள்செய் துன்பத்தின்
ஞானமனந் தந்தா னாயந்து. (83)

நயமளிக்கும் சுந்தரிபொன் னங்கைகயற் கண்ணி
வயமளிக்குந் தாளளித்தாள் வந்து—பயமளித்தல்
நம்பாவி னேது நடுவென்னு நாமமதைச்
செம்பாகஞ் செய்வாய் தெரிந்து.

(84)

தெரிந்தவர்க்கு நன்மை சிறந்த கருணை
புரிந்தவர்க்கா னங்கயற்கண் பொன்னே—பரிந்துமனத்
தன்பிலனா மென்னை யருளளித்துக் காப்பதந்தன்
அன்பிலந் துன்னும் அறன்.

(85)

அறத்தாற்று நின்சரணத் தன்புபுரி தூயோர்
புறத்தாற்றுஞ் செய்கை புரியார்—கிறத்தாற்றுஞ்
செய்கை யறியாச் சிறியே னருள்கயற்கண்
ஐயையுன்றாட் கன்பா மணி.

(86)

அணிமா முதலான அட்டசித்தி யாலென்
பிணிமாப் பிறவிவினை பேர்க்கா—மணியாகும்
அங்கயற்க னாம்மை யருட்கடலி னுழந்திருக்கிற்
சங்கையுற்கென் வாழ்வே தரும்.

(87)

வாழ்வுதரும் பேரொளியே வள்ளல்கயற் கண்ணிபென்பாற்
தாழ்வுதரும் பேர்ப்பிறந்தை சாராது—கேழ்களரும்
பொற்சரணந் தாங்குமனப் பொற்பருளி யெற்பிணிக்கும்
மற்சரமெ லாமகற்று வாய்.

(88)

வாதுசெயுந் தீதமனார் வங்கணாமி லாதுவிட்ட
கோதுசெயுந் குஞ்சரத்தைக் கோல்விடுத்துக்—காது செயுஞ்

சுந்தரனை மன்புரியுந் தோகைகயற் கண்ணியுன்றாள்
தந்தறனைச் சிந்தைவரத் தா. (89)

தாளான்மை கொண்டு சமனடுத்து வாட்டுமந்த
நாளான்மை கொண்டு நலம்பெற்றற்குக்—காளமுற்ற
சாமளத்தாம் பொற்றனுவார் தாயே கயற்கணியுன்
கோமளத்தாள் தந்தாண்டு கொள். (90)

கொள்ளைவண்டு கள்ளையுண்ட கோதையம்பொன் மாலையனைத்
தள்ளையென்று கொண்ட தனிமுதலே—பிள்ளையென்று
மாதலைக்கா வங்கயற்க னன்னை யடியேனைத்
தீதலைக்கா வண்ணந் தெளித்து. (91)

தெளித்து முளைக்குஞ் செறுவில் விதைபோல்
விளித்துக் கருக்குழியில் வித்திக்—களைத்துவரும்
தினனைக்கா வங்கயற்கண் டெய்வமே காப்பதற்கு
நீநினைக்கா தென்ன நிபம். (92)

நிபமேதா முன்னடியேன் நீள்பவத்திற் சேர
நபமேவு தேவர்பணி நாடும்—உபமையிலா
நாயகியே யங்கயற்கண் னங்கை நமன்வருத்தக்
காயகிலேன் வந்தளித்துக் கா. (93)

கான்மாறி நாடகஞ்செய் காமாரி வாமமுறும்
நீன்மாரி யாங்கயற்க னோரிழையே—நூன்மாறும்
பேதைவரு பேய்மதியோர் பேசரிய பேரொளியே
வாதைவரு முன்னம்வரு வாய். (94)

வருவாய் குருமணியே வந்தெனக்கு ஞானந்
தருவாய் கயற்கண்ணி தாயே—திருவாய்ந்த
செம்பொற் திருவடியென் சென்னிவைத்துக் காலனிடும்
வம்பைத் தவிர்த்தருள்செய் வாய். (95)

வாய்ந்தளிகள் பாண்செய் மலரடியை யென்சிந்தை
யாந்தளியிற் காண்செய் யருள்புரியத் —தேந்தருதார்ப்
பண்ணவர்கள் போற்றும் பரஞ்சுடரே யங்யற்கண்
வண்ணமணி யேயென்முன் வா. (96)

முன்னும் பிறந்திறந்து மோகிதனும் நாயடியேன்
பின்னும் பிறந்தைதபுகல் பேரருளோ—மன்னன்பார்
அங்கயற்க னூரணியே யாதிகிவ ஞானமருள்
பங்கயத்தா னென்கிரம்வைப் பாய். (97)

பாரளிக்கும் செங்கோலைப் பற்றுக்கயற் கண்ணியெந்தாய்
சீரளிக்கும் செந்தாளென் சேகரத்தே—நேரளிக்கும்
வன்கண்ண னாகிவந்து வாட்டுந் தொழில்காலா
யென்கண் ணினிமே லிலை. (98)

மேலுமுண்டோ வுன்னையன் றி வேறொருவ ரங்கயற்கண்
நீலமுண்ட கோலமணி நேரிழையே—காலமுண்டு
கண்ணோட்டங் கொண்டுவராக் காலன் வலியடங்கக்
கண்ணோட்டங் கொண்டுவந்து கா. (99)

காமனையும் வாட்டிக் கவினளித்து மோர்கலையார்
சோமனையுஞ் சூட்டிக் துயர்தவிர்த்த—சேமனையாம்

சந்தரன்போற் றங்கயற்கண் டோகையடி யேற்களுளும்
சந்தரியுன் றுடரப்போந் தோம். (100)

தோகையெல் வாகனனைத் தோன்றலென வேன்றளித்த
வாகைதரு மங்கயற்கண் மங்கைபதம்—ஓகையுடன்
நேமனஞ்செய் தென்னாளும் நீதமுட னோதிகொண்டு
மாமனமே போற்றி மகிழ். (101)

முற்றும்

உ

சிவமயம்

அண்ணாமலையார் துணை

சண்முகப்பெருமாள்

இரட்டை மணிமாலை

(விநாயகன்)

(வேண்பா)

திரட்டைமணி வண்ணன் நிருமருகன் சேய்தாட்
கிரட்டைமணி மாலைபுனைந் தேத்தப்—பொருட்டரவாம்
காரம்பன் ருட்கொள் கருணை மழைபொழியும்
ஏரம்பன் ருட்பூ விணை.

(நூல்) (வேண்பா)

வானாறு வந்துளத்தார் வாழ்த்தும் வரநிருவான்
தேனாறு மிந்துளத்தார் சேர்ப்புயத்தான்—மீனாறுங்
கண்ணாரெண் கார்த்திகைப்பெண் கட்கருள்சே யெற்கருள்
[வான்
பண்ணார் கமலப் பதம்.

(கலித்துறை)

கமலப் பதந்தனின் பாலான வாருளங் காதல்கொண்டு
விமலப் பதந்தனின் மேலான யோகியர் வீற்றிருப்பார்

அமலப் பதந்தனின் மாலான வோதியி லாதனென்னை
முமலப் பதந்தனின் முழ்காம லாட்கொள் முருகையனே.

(வேண்பா)

முருகா கடம்பரும்பார் முன்னவனே கண்ணன்
மருகா கடம்பறம்பார் வாழ்வே—யுருகாதேன்
சந்தமல ருந்தனடி தாங்குமனந் தந்தருளிப்
பந்தமலஞ் சிந்தவருள் பார். (3)

(கலித்துறை)

பாராளும் பார்த்திபர்பாக்கியம்பண்பென்னை பங்கயப்பொன்
சீராளஞ் சீர்த்தியர் தீர்த்தர்தம் நண்பென்னை சேகரத்தே
நீராளு மார்த்திபொன் வேணியன் பாலக்கோ
[நேரந்தருள் சேய்
கூராளும் வேற்கரன் யேராளந் தார்ப்பதங் கொண்மனமே.

(வேண்பா)

மனத்தெழிலைக் கொண்டவரர் வாழ்த்தும் சரதன்
கனத்தெழிலைக் கண்டுநடங் காட்டும்—இனத்தமயில்
ஆகரத்தின் வைக்கும் அமலப் பதமலரென்
சேகரத்தின் வைக்கும் சிறந்து. (5)

(கலித்துறை)

வைக்கும் சிறந்தளி வார்வடி வேற்கர வள்ளலுன்றாள்
வைக்கும் பொருந்தளி மாமன நேர்மன மாதவர்க்கு

மெய்க்கும் பெருங்குர வாழ்வருள் பொற்புகம் வீண
[னெந்தன்
கைக்கும் மனம்பெறக் காட்டிய தற்புகக் காட்சியதே. (6)

(வேண்பா)

அற்புகவும் விற்பனராம் ஆன்றோர்க் கருள்முதுகன்
வெற்புகவும் பொற்புமைசேய் வேள்விசையன்—கற்புகவும்
கந்தனெந்தை காங்கேயன் காமர் திருவடிபென்
சிந்தைவந்த செய்யுஞ் செயம். (7)

(கலித்துறை)

செய்யுஞ் சயந்தனைச் சூர்முன மாக்கிச் சிறையிருந்து
நையுஞ் சயந்தனைச் சூர்முனம் போக்கி நயந்தருவேன்
உய்யுஞ் சயந்தனைப் பார்த்தநன் சாரதிக் கோர்மருகென்
மெய்யுஞ் சயந்தன் மேவாது காத்தருள் வேலவனே. (8)

(வேண்பா)

வேலா வலையமணி மேதினியி லேதிலை
ஆலா லமதினட லான்றதிறம்—காலான
சூர்வலத்தைத் தீர்தரச்செய் சோதிபெற்ற வேலெடுத்த
சீர்வலத்த நல்லருளைச் செய். (9)

(கலித்துறை)

நல்லார்க்குச் சிந்தைசெய் நாட்டத்தை நாட்டிய நாயகவென்
கல்லார்க்கு விந்தைசெய் கல்லார்த்த சிந்தையிற் காத்தந்
[காள்

வல்லார்க்கு நின்றதெசய் தாரக னோடு வரைபொடித்த
வில்லார்க்கும் சுந்தர வேலவ மேலருள் வேண்டினனே. (10)

(வேண்பா)

அருள்வேண்டும் பொற்புதர்க்கு மான் றகல்வி நல்கித்
தெருள்வேண்டு மற்புதர்க்குஞ் செய்வான்—பொருள்
[வேண்டிப்

போற்றும் புரந்தரற்குப் பொன்னுலகு தந்தகந்தன்
மாற்றும் பிறந்தை மயக்கு. (11)

(கலித்துறை)

மாற்றும் பிறந்தை மயக்கத்தை வாட்டற்கு மாதவத்தோர்
ஏற்றும் சிறந்த பதமலர்ப் பங்கயத் தென்மனத்தார்
சாற்றும் தரந்தரும் சண்முகன் விண்ணவர்தானம் நல்கிப்
போற்றும் பரம்பொருள் புண்ணியன் பார்ப்பதி புத்திரனே. (12)

(வேண்பா)

புத்திரரு மித்திரரும் போற்றும் பரிசனமும்
எத்திரரும் புற்புதமென் றென்மனமே—சுத்திரரும்
பாலன்மைந்தன் கந்தனெந்தை பங்கயத்தாள் சிந்தை
[வைத்தாற்
காலன்மைந்தென் சிந்தும்வந்தா கான்.

(கலித்துறை)

கான்மாறி லாதுசெய் தேனார் கடம்பணி கந்தனெந்தை
நீன்மாறி லாதுசெய் கொண்டல்வண் ணத்தரி நேமருகன்

மான்மாறி லாதுகண் வள்ளிதெய் வாணை மணத்தருள்வான்
நான்மாறி லாது துதித்தெண்ண நாமனம் நாட்டினனே. (14)

(வேண்பா)

நாட்டங்கொள் பாலமுற்ற நம்பனரு ளெம்பரனே
ஈட்டங்கொள் தேவர்க் கிசையருள்சேய்—தேட்டங்கொள்
வஞ்சிதத்தை மாற்றமன வள்ளிமண வாள்வெந்தன்
சஞ்சிதத்தை மாற்றமனந் தா. (15)

(கலித்துறை)

தாதாங்க லாதருள் தாங்குமெஞ் ஞானியர் தம்மனமாம்
தாதாங்கம் பங்க யமாமலர் தாங்குஞ் சரணயுகம்
கோதாங்கண் சந்ததங் கூத்தாடு மென்மனக் கோயில்வரற்
கேதாங்கஞ் சந்ததி சண்முக நின்னரு ளேற்பதுவே. (16)

(வேண்பா)

நின்னருள்தா னென்னை நிகரிலனென் றுக்குமன்றிப்
பொன்னருள்தா னென்னை புரிதலுறுந்—தன்னருளாற்
பங்கயத்தை கற்பவனுப் பண்ணுக நின்சரண
பங்கயத்தை யென்மனம்வைப் பாய். (17)

(கலித்துறை)

வைப்பாய் மனத்தருள் மாதா கௌரி வரமலிபொற்
செப்பாய் தனத்திணை சேருங் கொடிநடுக் தேவி மைந்த

மைப்பாய் கனக்குழல் வள்ளிக்கு வாய்த்தவர்த வுன்றூள்
வைப்பா யுனத்தகு மாமனத் தன்பருள் வானவனே. (18)

(வேண்பா)

அன்பருளங் கொண்டமன்றை யாளும் பதமெனது
துன்பருளங் கொண்டமன்றத் தோய்தருமோ-முன்பருளம்
முன்னே னருட்டம்பி முதறிவி லேனைவிடின்
என்னோ கருணைக் கியல். (19)

(கலித்துறை)

கருணைத் திறத்தைக் கருதாது கார்மனக் காரிகையார்
தருணத் திறத்தைத் தலைக்கொண்டெ னன்மனந் தாழ்ந்
[ததைய
பொருணத்து மெய்ச்சரண் வைத்தருள் போற்றுபொற்
[போதமிலேன்
வருணத்து நற்பதம் தந்தருள் வரனாறு வந்தமைந்தே. (20)

இரட்டைமணிமாலே முற்றும்.

அண்ணாமலையார் துணை.

சிவமயம்

அண்ணாமலையார் துணை

சண்முகப்பெருமான் வெண்பாமாலை

(லிநாயகன்)

எழுத்தகர மென்னமுன்னு மெந்தைகந்தன் றுளை
வழுத்துதிரு வெண்பா வளமாம்—கொழுத்தமதத்
தந்திமுக னைத்தடிந்த தந்தமுடை யைந்துகரத்
தந்திமுகன் றுடுதிசெய் தால்.

(நூல்)

வாழ்வளிக்ஞஞ் சங்கரனார் வன்னிவிழி வந்தகுக
யாழ்மொழிப்பெண் வள்ளிதெய்வ யானைவர—கேழ்கினைக்கும்
வேலா யுகவிமலா வெற்றி விலோதனமாக்
காலர யுதமுடையா கா. (1)

கார்வண்ணன் கையாழி கந்தரத்திற் காணுமணி
நேர்வண்ணஞ் செய்பேழை நிட்டுரன்—போர்வண்ணத்
தாரகனை நேரடுவேள் தாரகமே சீரகமார்
ஏரகனே காக்க வெணை. (2)

எனையா தரிப்பவரா ரீசனருண் மைந்தா
 மனையா தரித்தமக்கள் மற்றும்—புனையிலும்
 நிச்சயமோ வச்சுதமால் நேமருகா சேய்முருகா
 அச்சமற வந்தடிதந் தாள். (3)

ஆளய்யா கேளிருனை யல்லா தருள்பவரார்
 நானையா நீளலியா நாடிவந்துன்—ருளையான்
 சிந்திக்கச் சிந்தைதந்து சேவடியென் சென்னிமிசை
 வந்திக்கத் தந்தருள்செய் வாய். (4)

வாதாடும் வல்லசமன் வந்தடுத்து வாட்டுமன்னுள்
 கோதாடும் பேதைநெஞ்சைக் கோடித்துத்—தாதாடும்
 மல்லலணி வெட்சிமிலை மார்ப வுனதுபத
 நல்லபுகழ் சொல்லவரு னா. (5)

நயந்து கருணைபொழி நாதா நடுவன்
 பயந்து கரணமெஞ்சப் பாசம்—துயந்தனுகி
 வீசும் பொழுது விமலா வெனவழைக்கும்
 நேசம் பெருக நினை. (6)

நினையாமல் நிற்பதத்தை நீடுழி நேர
 வினையாமல் வேலையிடை விட்டாய்—தனிமுதலே
 பந்தப் பரவையிடைப் பட்டுவிழித் தேனடியேன்
 சந்தப் பதமலரைத் தா. (7)

தாதாருந் தாதகிபார் சங்கரற்குச் சந்தமறை
 காதார வோதுபரன் கந்தனிரு—பாதார

விந்தத்தைப் போற்று விசயப் பதமருளும்
சிந்தித்தற் கென்னை தினம்.

(8)

திண்ணியனும் சூரனெடு சேரும் ப்படைக்கடலைப்
புண்ணியமாம் வேலாற் பொடிபடுத்த—வண்ண லுய
ரெம்மலைக்குந் தேவ நெழிலா ருமையருளுஞ்
செம்மலைக்கும் பிட்டருளைச் சேர்.

(9)

சேதாம்பற் போதாம்பொற் செங்கனிவாயங்கமலப்
போதாம் பனிக்கரத்துப் பொற்றொடியான்—மாதா
மலைமடந்தை மைந்தனடி வந்தனைசெய் சிந்தை
விலைமடந்தை வேடை விடும்.

(10)

விடுமாங் கொடியிடையார் மேலுடைய வேட்கை
படுமாங் கொடியவர்தம் பாசம்—வடிவேலா
கந்தா குறமடமான் காந்தா வரசரணந்
தந்தாள் கருணைபுரிந் தால்.

(11)

கருணைக் குவந்த கருத்தி லவர்க்குந்
தருணத்து வந்தருள்செய் தாதா—பொருணத்தன்
மான்மருகா வேன்முருகா மாதர்வயிற் றேதமுடன்
தான்மருவா தானவரந் தா.

(12)

தாதார் கடப்பமலர்த் தாமமணி காமர்புயா
போதார் பொருட்டுறையும் புத்தேளாம்—வேதாவை
மாற்றிச் சிருட்டிபுரி மைந்துடையாய் சிந்தையல்
ஆற்றிச் சிறியனைவந் தாள்.

(13)

ஆளுடையார் தேவர்க் கதிபமறை பன்னிரண்டு
தாளுடையாய் தாங்குந் ததியுடையாய்—கோளுடைய
ஞரனுஞ் சோரவருஞ் சோதிவடிவேலுடையாய்
ஆரருள்வார் சீரடிதந் தாள். (14)

ஆளாதென் தஞ்சமின்றேல் ஆரெனைக்கண் டாதிரிப்பார்,
மாளாத வஞ்சமிஞ்சும் வல்வினையாற்—கோளாகிச்
சிந்தைநொந்து நாயடியேன் தேடும் பொழுதடுத்து
வந்துகந்து தாடலைமேல் வை. (15)

வைவேற்காங் கேயனடி வந்தனைசெய் சிந்தைவந்தால்
நைவேற்கா தென்மனமே நன்மனமே—கைவேட்கும்
பாசத் துடனடுவன் பாரான் பரனருள்செய்
நேசத் துடனடையு நேர். (16)

நேரார் படைக்கடலை நீறுக்கும் வேற்படைகொள்
தீரா வடைக்கலங்காண் செவ்வேளே—தாரார்
கடம்பணியுங் காங்கேயா கந்தாநின் றுளைத்
திடம்பணியுந் தேற்றமென்பாற் செய். (17)

செய்யகம லாசனத்தார் தேவனுய்யக் தேமறைசொல்
ஐயகம லாமனத்தார்க் காத்தனெந்தை—வையகலா
வேற்படையாற் கேற்புளதேல் வேற்றுருவாய்க் கூற்றுவரிற்
றோற்படையாய் நெஞ்சே துதி. (18)

துதியாய் சரவணத்தார் தேதான்றலடி நெஞ்சே
பதியாய் பரம்பொருளைப் பற்றாய்—கதியாய்

தெங்குவரு மென்றிருந்தா யேம னெதிர்க்குமிடை
துங்கவடி வேலே துணை. (19)

துணைவருளார் தோன்றலுளார் சுற்றமுளார் சொற்றற்
கிணைவருவா ராரென் றிருந்தாய்—பிணைவருமோ
காலன் கருணைசெய்யான் காமாரி வாமவுமை
பாலன் கருணைசெய்வான் பார். (20)

பார்ப்பதியை பாலனென்றுப் பன்னுமறை மேலனன்றிக்
காப்பதியை யாதெவருங் காலனிடு—மார்ப்பொலியை
ஆகலினு னெஞ்சே யருளுடையான் றன்னடிச்சீர்
ஒகலினுற் போத முறும். (21)

உற்றவரைப் பற்றினல்லா லோர்பெருமை யார்புரிவார்
கற்றவரைக் காத்தருள்செய் காங்கேயன்—வெற்றிவரை
மாமயிலோன் காமர்ப்புத மாமலரை யேமனமே
நேமமுட னேநீ நினை. (22)

நினைவாய் நிமலனடி நெஞ்சகமே நேரும்
மனைவாய் மனைவிமக்கள் மற்றும்—வினைவாய்ந்த
காலன் வரும்போது காட்டிவிடு கூட்டமலால்
மேலென் வரும்பார் விரைந்து. (23)

விரைந்து விமலசுகன் மெய்யருளை வேண்டிக்
கரைந்து கமலசரண் காண்பாய்—பரம்பொருளாம்
சேந்தனருள் சேர்ந்துவரிற் செங்கண் பொற்சித்திக்
கார்தவரு காலனனு காண். (24)

காண்டவத்தை வேண்டியென்றுங் கந்தனடி சிந்தைமுடி
பூண்டவத்தை யீண்டெவையும் போக்கியுவாய்—மாண்ட
[வத்தைப்
பட்டுமயங் கும்பருவம் பாரார்காண் வேறெருவர்
கெட்டுமயங் கும்மனமே கேள். (25)

கேண்மைகொண்டோர் யாவருமுன் கிட்டார்கள் மட்
[டடங்கா
ஆண்மை கொண்டோர் கால னலைக்குமன்னுள்—தாண்ட
[லுண்டோ
மோசமுடன் காசடையு முன்குமரன் றன்சரணில்
நேசமுடன் ஶாய்மனமே நில். (26)

நில்லாது செல்வம் நிலையாது பல்வளனும்
பொல்லாத காலன் பொருதுமன்னுள்—செல்லாதுன்
வெற்றியெல்லாம் வீண்மனமே வேலன் விமலபதம்
பற்றியல்லாற் பான்மையெனும் பார். (27)

பாரதனிற் சேராமற் பாசக் கடல்வீழ்ந்து
சீரதனிற் சேராமற் றேய்ந்தினைத்தேன்—ஏர்பெறச்செய்
விண்முகத்தார் தேவரொடு வேதன்முத லோர்பணியும்
சண்முகத்தாய் வேலா யுகா. (28)

தாதா வெனவுனையே சார்ந்தெனக்கு ஞானபதம்
தாதா வெனவினையே சார்ந்ததென்னை---தாதாடும்
தேன்கடப்பந் தார்மார்பா தென்றிசைக்கோன் வென்றி
நான்கடப்ப வேல்விடுத்து நாட்டு. [முற்றும் (29)

நாட்டுங் கதலிகண்டு நற்கரும்பு போன் மொழியார்
வாட்டுங் கலவிகண்டு மாளாமல்—நாட்டம்வைத்துக்
காக்கக் கடமையுண்டு கந்தா குகாகடம்பா
நீக்கக் கடமையுண்டோ நேர்.

(30)

நேர்கொண் டதட்டியொட்டி நெஞ்சமிஞ்ச வஞ்சமிஞ்சிக்
கோர்கொண்ட கூற்றனிடை கூடுமன்னாள்—வார்கொண்ட
ஆற்றலட வாறுமுகா வம்போ ருகப்பதந்தந்
தேற்றலொடு காத்தருள வெண்.

(31)

எண்ணமெல்லாம் நிற்பதத்தி னென்றுமிசை கொண்டி

[சையப்

பண்ணவல்லாய் பண்ணினிற்கோர் பாரமோ—வண்ணமயில்
வாகா குறக்கொடியாம் வள்ளிமணங் கொள்ளவந்த
மோகா வருவாயென் முன்.

(32)

முன்னவர்க்கு முன்னவனே முத்தர்நத்து முத்திவித்தே
பின்னவர்க்கும் பின்னவனாப் பேசநின்றோய்—பென்

[னிலைமை

கண்டுவரு சண்டன்முனங் காட்டிவிட்டா னுட்டவொட்

அண்டர்பணி வேடா ளரண்.

[டான் (33)

அரண்மனையு மாத்திகளு மஞ்சொ னல்லா ரன்பும்
முரண்குலையுங் காலன்வரு முன்னே—சரணம்
குருவடிவங் கொண்டருள்செய் கோலவடி வேலா
திருவடியென் சிந்தைவரச் சேர்.

(43)

சேரையா தேவாதி தேவா திருவடியிற்
பாரையா பாடிவினை பற்றறக்கண்—விரையார்
செய்வாய்ந்த செந்தில்வளர் சேந்தனை செவ்வேளே
மெய்வாய்ந்த சொல்லாள்செய் மேல். (35)

மேலான வண்டமெலாம் வென்றகொடுஞ் சூர்தடிய
வேலான கோல்விடுத்து வெற்றிகொண்ட—பாலா
திருப்பதத்தைச் சிந்தைமிசை சேர்த்தென் வினையாம்
பருப்பதத்தைச் சிந்தவருள் பார். (36)

பார்முதலா நின்றவண்டம் பங்கயற்கும் பண்ணவற்கும்
யார்முதலா மென்றுமன்ற வாய்ந்துநின்றாய்—தேர்மன்மே
செந்திவந்த கந்தனல்லாற் சிந்தைசெயுந் தேவரெவர்
வந்தனைசெய் சிந்தனைசெய் வாய். (37)

செய்வாய் பலதொழிலென் சேந்தன் திருவடியை
உய்வாய் மனமுறுதி பொத்திருந்தால்—மைவாய்ந்த
மேதிக்க டாநடத்தி வெய்யசமன் சேருமன்னுள்
வேதிக்க லாமே விரைந்து. (38)

விரைந்துருகி மேலான மெய்யன்பு சேர்ந்து
கரைந்துகுகன் றானைக் கருதி—யரன்புதல்வன்
அன்புறவி னுளா யற்வுசிறந் தாலகமே
புன்பிறவி நீளாது போம். (39)

போத மளிக்கும் புகழளிக்கும் பொற்பளிக்கும்
ஞாந மளிக்கும் நயமளிக்கும்—வேதமுடி

நண்ணும் பரம்பொருளாம் நாதன் குமரேசன்
அண்ணல் சரணாகம லம்.

(40)

அம்போ ருகமலராற் கன்று குடிலைத்தோன்
வம்போ ரகமலரா மான்மருகன்—அம்பேறு
கண்ணுடைய தெய்வானை காந்தன் கமலபத
மெண்ணுடைய நன்மனமே யேத்து.

(41)

யேத்தும் படிமனதுக் கிச்சையுற்ற லச்சமுற்றும்
மாத்தும் படிமதிப்பான் மாமயிலோன்—கோத்தும்பி
கொண்டாடுங் கூந்தற் குறமான் வரன்முருகன்
தண்டாடுந் தாமரைத்தாள் சார்.

(42)

சாரங்கந் தந்தகுயில் தாங்குபரண் சாரந்துகணி
சாரங்கந் தாங்குந் தனிவேலன்—போரெங்கும்
கொண்டபுக ழாசரர்தங் கோமானைச் சாடுகுகன்
மண்டுகழ் பாடுமெந்தன் வாய்.

(43)

வாயார வாழ்த்துபதம் வன்னெஞ்சின் வைபிறவி
நோயாறும் பேய்மனமே நுட்பயிது—சேயாகும்
கந்தனடி வந்தனஞ்செய் காந்தமன்றிக் காரிரும்பாஞ்
சிந்தையிள குந்தரமென் றேர்.

(44)

தேறித் தெளிந்துகிந்தை சேந்தன் றிருப்புகழைக்
கூறிக் குளிர்த்துவந்து கொண்டாடிற்—சீறவரும்
கூற்றந்தா னென்னசெயுங் கொண்டவினை கண்டதனை
யேற்றந்தா னென்னே யிதின்.

(45)

இதிகாசம் வேதமங்க மெக்கலையு மிக்க
துதிபேசுஞ் சுந்தரவேள் சோதிப்—பதயுகளம்
நெஞ்சிற் கருதிநிற்போர் நேயமின்றிக் கூற்றுவந்தா
லஞ்சிக் கவலையடை யார். (46)

ஆரணியுஞ் செஞ்சடையா ரந்திருக்கின் வந்திறுக்கும்
வாரணியுங் கொங்கைவள்ளி மான்கணவன்—கூரணியும்
வேற்படையா னேற்படினே வெய்யவினை செய்வதெனை
தோற்படையு மென்றே துணி. (47)

துணிவதுதான் வேறெவற்றிற் றாயகுகன் பாதம்
பணிவதுதான் வேறல்லெனப் பாராய்—தணிவதுதான்
காமக் குரோதமென்றே காய்ந்துகந்தன் கற்பனைசெய்
நேமப் படிமனமே நில். (48)

நிற்கினிருக் கிற்படுக்கி னேயத் தொடுநடக்கி
னுற்கிதுவல் லாலுதுதி யொன்றியையா—வற்புடனே
காங்கேயன் பொற்பதமார் கஞ்சமலர் தஞ்சம்வைத்தாற்
பாங்கேயு மற்றெவையும் பார். (49)

பாரக் கருணையுடன் பங்கயற்குத் துங்கமறை
சேரத் தருகுமரா செவ்வேளே—கோரமிக்க
சண்டன்வந்து சாடுமுன்னின் தானோமுடி தன்னில் வைத்தங்
கண்டிவந்து வாடுமென்னை யாள். (50)

ஆளக் கருணைசெய்வா யப்பனே யப்பணியும்
காளக் கருங்கொண்டல் கண்டியில்செய்—கோள்சிகர

மாமலையை நூறும் வடிவேலா வென்னகந்தை
யாமலையை நூறியருள்.

(51)

அருளார் திருமுருகா அன்புடையார்க் கன்ப
விருளார் தருமனத்தார்க் கென்றுந்—தெருளாத
தேவாதி தேவா திருமால் திருமுருகா
காவாதி பெண்ணைக் கசிந்து.

(52)

கசிந்துருகிப் பாடிக் கரமுகிழ்த்துக் கண்ணீர்
பொசிந்துருகிப் போற்றிப் புளகித்—திசைந்தக்கால்
மாயோனன் மாமருகன் மாறியினி வேறொருவர்
சேயாதல் செய்யான் சிறந்து.

(53)

சிறந்த பரம்பொருளாஞ் செந்திவந்த கந்தன்
மறந்த பிறப்பினைப்பின் வாட்டி—நிறங்கருகச்
செய்யாது பங்கயம்போற் சேந்தபதஞ் சேர்த்தருள்வான்
மெய்யாதும் மாமனமே வேண்டு.

(54)

வேண்டுங் கடம்பனருண் மெய்யடியைச் சேர்ந்தார்க்கி
யாண்டு மிடும்பையில் தாமதனை—யீண்டறிந்தும்
ஆறுமுகன் சேவடியை அஞ்சலிசெய் யாய்மனமே
வேறுமுக மாயிருக்கை வீண்.

(55)

வீணமே மேற்பிறவி வேற்படையான் ரூட்கமலம்
பூணமற் போனாற் புலைமனமே—நாணமற்
காலன் கடுகிவந்தாற் கைகொடுத்துக் காப்பவரார்
மேலென் முடுகும் வினை.

(56)

வினைமரத்தை வேரறுத்து மெய்யடிமை யாக்கி
நினைவரத்தைத் தந்தருள நேரும்—தனிமனமே
கந்தனடி வந்தனைசெய் காதல்கொண்டு வாழ்வதுதான்
எந்தநல முஞ்சே ரெழில். (57)

எழில்சிறந்த வேலன் யிமையவல்லி பாலன்
பொழில்சிறந்த செந்திலணி பொற்பான்—மொழிமருந்தாம்
வள்ளிமண வாளன் வனசமலர் வான்பதத்தை
யுள்ளி வருவினையை யோட்டு. (58)

ஒட்டும் பழவினையை யும்பர்கட்கு மும்பர்வைக்கும்
மீட்டும் பிறவா விடையநல்கும்—பாட்டளிசேர்
தும்பிக்கை யான்மெய்த் துணைவன் மலர்ப்பதத்தி
னம்பிக்கை யாத னலம். (59)

நலனெல்லா நண்ணுமுயர் ஞானம் வருமைம்
புலனெல்லா மொன்றின்று போற்றும்—வலனெல்லாம்
கொண்டமயில் வாகன் குமரன் றிருவடியை
அண்டுபுகழ் பாடு மவர்க்கு. (60)

அண்டிவரு தொண்டர்மனத் தாதங்க மாதவனைக்
கண்டபனி விண்டதெனக் காக்குதுதற்—கண்டருசேய்
போற்றுஞ் சரவணத்திற் புத்தேளிர் கண்டுதுதித்
தேற்றுஞ் சரணமல ரே. (61)

ஏதாகுவ் கங்கையணி யீசன் முடியினின்ற
மாதாகுவ் கங்கையணி மைந்தன் வந்தாற்—பேதாகும்

வல்வினைகள் பொல்லா வழக்கிழக்கும் வர்ழ்மனமே
நல்வினைசெய் தப்பொருடா னாடு. (62)

நாடுமடி யார்க்கருள்செய் நாயகனே நாகருளந்
தேடுமடி யார்மனமாஞ் செங்கமல—ஏடுகொண்டு
சின்திக்கத் தந்தருள்வாய் சேவற் கொடியுடையாய்
எந்தைக் குபசார மேன். (63)

ஏனலிடை காவல்புரி யேந்திழையைச் சேர்ந்தணையக்
கானலிடை கானமிடை காங்கேயா—ஞானமனத்
தில்லாத நாயடியேற் கெந்தைபதந் தந்தருளிற்
பொல்லாத வல்வினைகள் போம். (64)

போக்குவர வேற்காப் பொருளே புனிதமறை
வாக்குவரத் தார்க்கருள்செய் வள்ளலே—தாக்கணங்கு
சேர்தா மரையடியென் சிந்தைவைத்துப் பந்தவினை
வார்தா மறவருள்செய் வாய். (65)

செய்வாய் தடங்கருணை தேவா திருமுருகா
வைவா யுடம்பிடியார் வல்லமைசேர்—கைவாய்ந்த
ஆறுமுக மாகவரு மையா அடிமைவினை
மாறுமுக மாகவரு வாய். (66)

வருவாய் குருபரனே வந்தென்னை யன்னை
கருவாய் வருதலின்றிக் காத்துத்—திருவாய்ந்த
செந்தா மரைப்பதமென் சென்னிவைத்து நன்னிலைமை
தந்தாள் மறைப்பொருள்கந் தா. (67)

கந்தா கரந்தையணி காமாரி வாமவுமை
மைந்தா வரந்தருபொன் மான்மருகா—தொந்தமுடன்
சண்டன்வந்து தண்டனைசெய் தாலடியே ஜோலமிடேன்
அண்டிவந்து கண்டென்னை யாள். (68)

ஆளும் பொருண்முதல வாயவெலா மோயநொந்து
மாளும் பொழுதுபின்னே வாராது—கேண்மனமே
கார்த்திகே யன்றாட் கமலத்தைச் சிந்தைசெய்தால்
ஆர்த்திபோம் நேர்த்தியது வாம். (69)

ஆமேக வைம்பால்கூ ரம்புவிழி கும்பநகில்
மர்மோகங் கொண்டவள்ளி மானனைந்த—கோமானே
நம்புமடி யேன்மனத்தின் ஞானப் பொருளுதவிச்
செம்பதுமக் தானையருள் செய். (70)

செய்யாது செய்யவையஞ் சீர்கலங்குந் தேயமொழி
பொய்யாது பொய்யகமே போந்தினைத்து—நையும்
மனமே யினியேனு மான்மருகன் பாநந்
தனையே துதிசெய்து சார். (71)

சாரலைவா யேர்குறிஞ்சிக் தார்வேந்தன் சூரதடியச்
சீரலைவாய் நேர்குமரன் சேவடியை—நேரலையா
நன்மனத்தா னாட்டியருள் நாநன் புகழ்ப்படித்தால்
புன்மனத்தாஞ் சன்மவினை போம். (72)

போம்போ தெவைநிற்கும் புற்புதமாம் பொற்பிளமை
ஆம்போத மில்லையெனி லார்தருவார்—ஈம்போதா

கோலமயி லாவெனநீ கூறமதித் தாய்மனமே
வேலையெனிப் போதே விரும்பு.

(73)

விரும்புமெழில் வேள்குமரன் வேன்முருக னுலைக்
கரும்புமொழி வள்ளி கணவன்—பெரும்புகழை
எப்போதும் பாடியுரு வேத்தினுற் பொன்மனமே
ஒப்போது வார்பா ருனக்கு.

(74)

ஆருனக்குச் சொந்தமையா அன்பரன் றி யாறுமுகா
பேரெனக்குத் தந்தென் பிறவி வினை—வேரறுத்து
நரத்தளிர்க்கப் பாடியுனை நாடவரந் தந்தருளிக்
கரத்தளித்த லுன்கடமை காண்.

(75)

காண்பார்பார் செந்திவளர் கந்தனடி சிந்தைமுடி
பூண்பார்பார் போற்றும் புனிதர்தாம்—மாண்பமைந்த
நன்மனமே கன்மமெனை நாடியடை விடதனைச்
சென்மயினி வேண்டாந் தெளி.

(76)

தெளிவாய் களிமனமே தேவாதி தேவன்
அளிவாய் குழல்வள்ளிக் கன்பன்—தனியாகக்
கொண்டானும் மேன்மை குறிக்கி னளவில்லை
எண்டானும் வேறில்லை யே.

(77)

ஏக னழக னிமையோர் பதிசூழகன்
வாக னழகமைந்த வள்ளிமணி—மோகன்
சரண கமலமலர் தன்னிலன்பு சார்ந்தால்
தரணி தனிவினையார் தான்.

(78)

தானம் பெறலாந் தனக்கிணையில் லாததிரு
 ஞானம் பெறலாம் நலம்பெறலாம்—வானவர்கள்
 உண்முகத்தாற் போற்று முயர்பிரண வப்பொருளாஞ்
 சண்முகத்தான் றுளைமதித் தால். (79)

மதித்தால் மனத்துகள் பேரம் வாயார வாழ்த்திக்
 துதித்தாற் றுணிவுடைநாச் சுத்தம்—பதிமனமே
 கந்தன் சிறந்தவரன் காதலியா மாதருமை
 மைந்தன் புரந்தருள்செய் வான். (80)

வானத்தார் தேவர் மதிகெட் டலைந்துபின்றந்
 தானத்தா ராகவைத்த சண்முகவேள்—ஞானத்தார்
 சிந்தைவந்தாற் சீர்பரவச் செய்வான் செழுங்கருணை
 பந்தம்வந்தா லார்தருவார் பார். (81)

பாரத்தைக் தாங்கினேன் பாரென்று வேரொன்று
 தாரத்தை மக்களையுந் தான்கருதிச்—சீரத்தாய்
 தாங்குபொரு ளாமெனவாஞ் சண்முகத்தை யுண்முகத்தாற்
 பாங்குபெற மரமனமே பற்று. (82)

பாராய் திருமுருகா பஞ்சா னனற்காசான்
 சீராய்ப் பிரணவமுன் செப்புருகா—ஆராயும்
 எந்தைதிரு மந்திரத்தை பெற்கருளி யற்புதவிச்
 சிந்தைமருள் தீர்ப்பாய் தெரிந்து. (83)

தெரிந்தமறை தேடுஞ் சிலம்பா தவமுன்
 புரிந்தவரை நாடும் புனிதா—சரிந்தவெனைத்

தாங்கித் தரம்பெருக்கிச் சந்தகமும் பந்தவினை
வாங்கித் திறந்தாமுன் வா.

(84)

வாதாடித் தீதுபுரி வஞ்சப் புலனடக்கி
நாதாவுன் பாதமலர் நாட்டுளத்தே—வேதாவை
மாத்திப் படைப்புதவு மான்மருகா வேன்முருகா
ஆர்த்தி யடையா தருள்.

(85)

அருட்கடலே யாறுமுகத் தையா வடியேன்
மருட்கடலிற் பட்டுமனம் மாய்ந்து—தருக்கடையா
வண்ணமறி வோரடைந்து வாழுந் திருஞானக்
கண்ணருளிக் காத்தருள்கு கா.

(86)

குகனே குருபரனே கோலவுமை சீல
மகனே கருணைபொழி வள்ளால்—புகலேது
முந்தைக் கொடுவினையின் மோகரத்தைத் தீர்த்தருள்
வெந்தைக்குச் சிந்தையில் தேகல்.

(87)

இலமாதர் பொன்பொருளோ டெண்ணுசெல்வ மெல்லாம்
விலைமாக ரன்பெனவே வீணும்—புலைமனமே
பன்னிரண்டு தோளமலன் பன்னுகந்த வேள்விமலன்
தன்னிரண்டு தாளே சரண்.

(88)

சரவணத்தான் தன்னடிமை தானாநுற் சண்டன்
சிரவணக்கஞ் செய்யாதென் செய்யும்—பரவடியார்
கூட்டத்தி னென்னாளுங் கூடியருள் கூர்மனமே
வாட்டத்தி லென்ன வரும்..

(89)

என்னவரு மென்றிருந்தா லேதம்வரும் பேதைநெஞ்சே
முன்னவரும் போற்றுக்கந்த மூர்த்திபதந்—தன்னிலிச்சை :
வந்தாற்றான் வல்வினைபோம் வாழ்வடைவாய் தாழ்வடையாய்
சிந்தா குலந்தீர் செயல். (90)

செயலென்னாஞ் செய்கையென்னாஞ் சேதனந்தா னென்னும்
புயலல்லும் போன்றவைம்பாற் பூவை—கயல்விழிமான்
குஞ்சரியாள் கொண்கனென்கை கோகனகப் பாதமலர்
அஞ்சலிசெய் யாமலகன் றால். (91)

அகன்றாலு மன்னவன்சீர் அன்புவைத்து நேரே
புகன்றாலுங் கூற்றனடல் பேரகா—பகன்றைகொண்ட
தண்டைக்கா லையன் சரவணத்தான் றுண்மனமே
அண்டிக்காத் தாலடையலாம். (92)

அடையவராஞ் சூராதி யானவரை யேனைத்
தடையலற நேரே தடிந்த—படையுடையான்
வந்தாற்றான் பற்றுவிடும் வந்து தரிசனமுன்
றந்தாற்றான் சாரும் சரண். (93)

சரணகம லாலயத்தைச் சார்ந்து சிந்தை வேறுங்
கரணமெலா மொன்றாகிக் காண்க—வரமருள்வாய்
செந்திவந்த மைந்தகந்தா சீறியமன் மீறிவரும்
அந்நில்வந்து வந்தென்னை யாள். (94)

வந்திப்போ தாண்டுகொண்டால் வள்ள லுனக் குள்ள துதான்
சிந்திப்பேன் மையல்கொண்டு தேற்றமிலேன்—சந்தப்பா
பொல்லாற்றேற் பாடியே போக்கினேன் வாழ்நாளே
வல்லார்வாழ் வெற்கருள்செய் வாய். (95)

வாதாடு மேம்படர் வன்கண்ணர் வந்தடித்தால்
ஏதாரு மெந்தா யெனது செயல்—மாதாகும்
வள்ளிக் கருணாகா வந்தெனக்குப் போதமளித்
தள்ளிக் கருணைபொழிந் தாள். (96)

ஆளக் கருணையுனக் கன்றாகிற் றுன்றுசமன்
கோளைத் தடுப்பவரார் கோக்குமரா—தாளையெற்குத்
தந்தருளிச் சிந்தை செய்தாற் றுடுழையு மேனைவினை
பந்தமக லும்படியெற் பார் (97)

பாரப் பணைத்திறுகிப் பந்தனைசெய் பந்தெனவே
ஆரப் பணியணியு மந்தனத்தாள்—நேரும்வள்ளி
நாயகியாள் நாயகன்றாள் நாடி யடைமனமே
நாயதெலாம் வந்துபொருந் தும். (98)

பொருந்தும் புகழ்பெறலாம் பொற்புடனே கற்புந்
திருந்தும் படிபெறலாஞ் செல்வம்—பொருந்தலரைப்
போக்கிப் புலவர்களைப் பொன்னுலக மீதுகுடி
யாக்குபரன் றுடுகிசெய் தால். (99)

செய்தானம் பூசைசெபம் செந்தியி னேமமுதல்
 ஐதரகா வண்ண மணிமனமே—வைதாவும்
 வேலா யுதக்கடவுள் வேள்பதத்தைச் சிந்தைவைத்து
 மாலாகச் செய்துமிக வாழ்.

(100)

(முற்றும்)

அண்ணாமலையார் துணை

சிவமயம்

அண்ணாமலைபார்துணை

திருமால்பதஞ்சுடும்

வெண்பாமாலை

சீர்பூத்த செங்கமலச் செல்விநலஞ் சேர்மார்பன்
கார்பூத்த மேனிக் கமலாக்கன்—ஏர்பூத்த
காமனத்தன் மாமணக்கும் கான்மலர்த்தா ணீ மனத்தே
நேமனத்தாஞ் சானமுற்று நில். (1)

நில்லாத செல்வமதை நிச்சயமென் றிச்சைவைத்துப்
பொல்லாத பல்வளனும் போற்றிநின்றாய்—கல்லாத
மூடத் தனமேன் முராரி திருவடியைத்
தேடிப் பணிபூசை செய். (2)

செய்யாள் திருமடந்தை சீதேவி காந்தனெழில்
ஐயா யுகம்பரித்த வச்சுதமால்—நையாத
செங்கமலம் பொங்கமலச் சேவடியைச் சிந்தை செய்தால்
அங்கமல மெல்லா மறும். (3)

அறுகா விசைபயிலு மந்துளபத் தோடு
திறிலே கரியணியுந் தேவன்—குறுகலரைப்
பாறவென்ற நேமியங்கைப் பண்ணவன்பொற் பாதமலர்
தேறிநின்று சிந்தைதனிற் சேர். (4)

சேதனரைக் காத்தருள் செய் செங்கண்மால் பொங்குபுகழ்
 ஓதநரை மூப்பிளமை யொன்றுமிலை—யாதலினால்
 எப்போதும் பத்திபுரிந் தின்பமதி லேய்மனமே
 தப்போதரச் சிந்தையது தான். (5)

தானான தற்பரணைச் சந்ததமுஞ் சிந்தைசெய்தால்
 ஞானனந் தந்தானும் நன்மனமே—வானாதி
 பூதமெல்லாம் போற்றும் புராதனைப் போற்றிசெய்வாய்
 ஏதமெல்லா மாற்று மினி. (6)

இனியாதந் தீரவரு னெந்தைசர னேத்திக்
 கனியாத தென்மனமே கல்லா—பனியாத
 வேலைவிடம் போலயமன் மீறியனை போதுதுனை
 மாலைவிட வேரூர் மதி. (7)

மதியாத வன்விழியா மாயனிரு பாதந்
 துதியாத வன்கதியிற் றுன்னான்—மதியாதாற்
 கேடுவரு முன்னேநீ கேசவனை நேசமொடு
 நாடுவரு முன்னே நலம். (8)

நலனெல்லாங் கொண்டகண்ணன் நாராயணன்மால்
 வலனெல்லாங் கொண்டவைன வாகன்—மலரடியைச்
 சிந்தைசெய்தாற் றென்றிசைக்கோன் சென்றனுகான்
 வந்துபதந் தந்தருள்செய் வான். [பொன்றிருமால் (9)

செய்வான் கருணைவள்ளல் தேவர்க் கமிழ்தளித்த
 மைவான் மழைவண்ணன் மாதவன்றான்—மெய்வாய்ந்த
 சிந்தைவைத்துப் போற்றிசெய்தாற் சீதரன்றன் பேரருளாற்
 பந்தமுற்ற தொல்வினைபோம் பார். (10)

பாரெடுத்து நீரெடுத்த பாதலத்திற் பாய்ந்தொளித்த
 போரெடுத்த பொற்கண்ணன் பொன்றவென்ற—காரெடுத்த
 மேனிவரா கக்கடவுள் மீதுதுதி யோதுமதிக்
 கானிவரா தென்றுநன்மை யாம். (11)

நன்மையாம் நாராய னான் பதத்தை நாட்டுகிந்தை
 இன்மையாம் வேறாய தெண்ணினன்மை—பொன்மையாம்
 ஆடையுடை மாதவனை யஞ்சலிசெய் தஞ்சம்வரும்
 வேடையடை யாய்மனமே வேண்டு. (12)

வேண்டுமடி யார்க்கருள்கோ விந்தன் விபுலைநிலை
 தாண்டுமடி யார்மனமே சானஞ்செய்—கீண்டுமடி
 வாகும் பழவினைக ளண்டிவரான் சண்டனுயி
 ரேகும் பொழுதினிசை யே. (13)

இசையே தெனமதித்தா பெய்ப்பெருமான் பாத
 மிசையே மனமதித்தல் வேண்டும்—நசையேமேற்
 கொண்டுவந்தாய் கோமனமே கூசாமற் கூற்றனுனை
 அண்டிவந்தா லந்திலென்னை யாம். (14)

ஆமை யுருவா யகிலாண்டந் தாங்குகண்ணன்
 மாமை யுருவை மதிமனமே—தீமையெலாம்
 ஆதவன்றான் மாற்றுபனி யாகு மழுதர்பணி
 மாதவன்றான் போற்றி மகிழ். (15)

போற்றி மகிழ்மனமே பொன்னுடையான் நன்னடியை
 மாற்றி யருள்புரிவான் வல்வினையைச்—சேற்றினுற்ற
 செந்தா மரைச்செல்வி சேர்நிருமா லேர்கருனை
 வந்தாற்று னெல்லாம் வரும். (16)

வரும்புகழும் வாழ்நலமும் மன்னவர்கள் போற்றும்
பெரும்பொருளு மென்கொடுக்கும் பேதாய்—பரம்பொரு
கண்ணிரு பாதமலர் காதன்மன மீதுவைத்து [ளாங்
நன்னுபெரு வாழ்வே நலம். (17)

நலமாகுந் தொண்டர்சிந்தை நாயகமாங் கோயிற்
றலமாகக் கொண்டகண்ணன் சார்ந்தாற்—புலைமனமே
சண்டனட லென்னாகுஞ் சஞ்சிதமும் பின்னாகும்
அண்டர்நிலை கொண்டிருக்க லாம். (18)

ஆம்பலெனக் கன்சிவந்து மாதரவி லாதரவா
யேம்பலொடு மேமனெனை யெற்றவந்தாற்—போம்புலன்கள்
சிந்தைவரத் தந்தடியேன் சீதரா வென்றழைக்க
வந்துசர ணந்தலைமேல் வை. (19)

வையேற்ற நேமிசங்கம் வாடண்டங் கோதண்டங்
கையேற்ற நேமிபொங்கக் கண்டுயில்செய்—மையேற்ற
வண்ணத்தான் மாயன் மலர்ப்பதத்தை யெண்ணுதுதி
பண்ணத்தான் பற்றுவிடும் பார். (20)

பார்முதலா மண்டமுண்டு பங்கயநா பிப்பொருட்டி
னோர்முதலாக் கொண்டுகண்ட வெண்பொருளைப்—பேர்
மாவருத்தும் வாரணத்தை வாழ்வுசெய்த மால்புகழைமுதலை
நாவருத்தந் தீர நவில. (21)

நவிலோங்கி நாராய ணன்பதத்தை நண்ணிக்
கவலோய்ந்து நன்மனமே காண்பாய்—சுவலோங்கும்
கேசிநனை யேசியடு கேசவனைப் பூசைசெய்தால்
ஆசகல வீச மறி. (22)

அறிவுக் கழிவாகு மச்சுதன்றாள் போற்றி
மறுமைப் பயனடைந்து வாழ்வாய்—பொற்மயங்கி
இம்மையிலே யேங்கிநைந்தா யேதுகண்டா யேழை
செம்மையிலே மெய்மைகொண்டு சேர். [நெஞ்சே (23)

சேர்த்தபொருள் செல்வர்பெண்டிர் சிந்தைகொளும் பந்த
பார்த்தபொரு ளெல்லாம் பயங்கரஞ்செய்—தார்த்து [மொடு
காலனைக்கண் டாற்கரக்குங் காலனடல் கோலந்தன் [வரும்
பாலனைக்கண் டாற்பறக்கும் பார். (24)

பார்த்தவிட மெல்லாம் பரஞ்சோதி யாய்நிறையும்
தீர்த்தனாள் செய்மால் திருவடியை—ஆர்த்தியுடன்
சிந்தை செய்தாற் பந்தமிலை சென்மமிலை கன்மமிலை
சிந்தையெய்தா தென்றும் நினை. (25)

நினைபா தரிப்பவரார் நேமிகொண்ட சாமி
தனைபா தரித்துமனஞ் சார்ந்தால்—வினைபாவும்
நில்லாது வெல்லவென்று நெஞ்சிரக்க மின்றவரும்
பொல்லாத காலன்வலி போம். (26)

போமேமுன் னுமவினை புற்புகம்போ லற்பமதாய்த்
தாமோ தராமுகுந்தா சார்ங்கமணி—மாமேக
வண்ணபொற் பாவையணி மார்பவடி யேன்பிழையை
யெண்ணுமற் காப்பா யெனின். (27)

என்னைப் பரிப்பவரா ரேர்விசையன் சீரிரத
வன்னப் பரியுகைத்த மாதவனே—பொன்னுலவு
மார்பாவன் னெஞ்சனென்முன் வந்து சரணருளிப்
பார்பாலன் பாங்காப் பரிந்து. (28)

பரிந்தருளிப் பார்த்தனுய்யப் பாசபதத் தாசை
பொருந்தவர மாகயிலை போந்து—புரிந்தபடி
ஆதிசிவன் சோதிமய வாகமதி லாகவருள்
சோதியெனைக் காத்தலரி தேர. (29)

தோமுடைய தாமடையர் தோத்திரமேற் காப்பரனே
ஆமுடைய மேகமஞ்சு மைம்பாலார்—தாமுடைய
மோகக் கடல்மூழ்கும் மூடனையுன் பேரருளாம்
பாகக் கடல்மூழ்கப் பார். (30)

பாராயோ நாயடியேன் பாசவினை பற்றறுத்துத்
தீராயோ மும்மலத்தைச் சேதித்துப்—பேராம்பூத்
தந்தைக்குத் தந்தைபொலந் தாமரைவாழ் மாமலருஞ்
சிந்தைக்குச் சொந்தவர சே. (31)

சேரார் படைக்கடலைத் தென்னிலங்கை சென்றழித்த
வீரர அடைக்கலம்பான் வேண்டினேன்—பாராமல்
விட்டாலுன் றண்ணளிக்கு மேன்மையென்னும் பான்மை
கட்டாயங் கண்ணவழி காட்டு. [மென்னும் (32)]

வழிகாட்டும் பேரருளை வள்ளலுந்தன் வாழி
விழிகாட்டுஞ் சீராய் விழைந்தேன்—பழிகாட்டுஞ்
செய்கையே னானுந் தேவாவன் சீரடியேன்
உய்கையே தானு யுறும். (33)

செய்தலுறுந் தீங்கனைத்துந் தீர்த்தனைத்தாஞ் சேவடியை
நைதலுறு தென்மனத்தி னாட்டியருள்—பைதலுறுங்
குஞ்சரத்தைக் காக்கவந்த கோபாலர தென்றசைக்கோன்
நெஞ்சரத்தை நீக்கவென்முன் னேர். (34)

முன்னேர்ந்தாற் பொன்னுடையாய் முன்னேவினை யென்ன
கன்னேர்ந்த தென்னடுதோட் கஞ்சனைமுன்-பொன் [செயும்
மாமுடியோ டாமுடியை வள்ளுகிராற் றள்ளு [னேர்ந்த
யேமன்வந்தால் வந்தா னெனை. [மைந்த (35)

எனையோ ரடியனென வெண்ணு திகழ்ந்தால்
மனையோர் செயற்பாலென் மாலே—வனைநீன்
மணிவண்ண மாதவபொன் மாயவனின் பாதம்
பணிவண்ணம் பண்ணுகண்ணுற் பார். (36)

பார்த்தருள்வாய் பங்கயக்கண் பண்ணவபொற் பாதமலர்
சேர்த்தருள்வாய் சிந்தைமெத்துஞ் சீர்த்தளியிற்—காத்
என்னைக் கடைக்கணியா தெந்தைநீ யுந்திவிட் [தருள்வாய்
முன்னைக் கடைவினைபோ மோ. [டால் (37)

போமோ பரிபவனோய் புந்திநிச்ச லம்பொருந்த
லாமோ வடியேனை யாதிரிப்பாய்—தாமோ
தரா முகுந்தா கோவிந்தா சார்ங்கமணி கையா
அராவனையா யச்சுதகண் ணு. (38)

கண்ணு மணிவண்ணு கற்பகநாட் டார்களிக்கத்
தண்ணு ரமுதளித்த தாதாவே—பண்ணாந்த
வேயாநின் பாதமலர் வீணெனந்தன் கோணநெஞ்சிற்
ரோயாநின் றுற்சுகமென் சொல். (39)

சொல்லுமோர் நற்றுணையோர் சுற்றமுதற் பற்றுபொருள்
வெல்லுமோ காலனடு மேன்மனமே—மல்லுடனே
மத்தகசுத் தைத்தகர்த்த மாயனன்பர் நேயனம்பொன்
வித்தகன்றூட் பத்தி விரும்பு. (40)

விரும்புபுகழ் மேலோர்கள் மேலான ஞானக்
கரும்பெனவே காதல்கொள்ளுங் கண்ணன்—பெரும்புகழ்
ஆயரெலாம் போற்றிசெயு மண்ணைடி யாய்ந்து [சேர்
மாயையெல்லா மாற்றி மலர். [நெஞ்சே (41)

மலர்மன்னி வாழ்வரற்கு மாமறையைத் தூவி
குலவுமன்ன மாயளித்த கோமான்—மலர்புகழை
யோதிமகிழ் வாற்றுதித்தா லோர்மையுடன் சிந்தைசெய்
கோதில்புகழ் நீதிகொடுக் கும். [தாற் (42)

கொடுக்கும் பரமபதங் கோதில்லா ஞான
மடுக்கு மனவரத மன்பாற்—றடுத்தலிலாக்
தேசடைபொன் மார்புடையான் சேவடியைச் சிந்தைசெய்
மாசடையாய் நெஞ்சே மதி. [தால் (43)

மதிமனத்தான் வந்துதிக்க வான்கருணை வாய்ந்தோன்
துதிமனத்தா ருந்தவருள் சோதி—விதிமனத்தைத்
தூய்மைசெயு மாயன் றுணையடியைப் போற்றிசெய்தால்
வாய்மைசெயும் ஞானம் வரும். (44)

ஞானம்வரும் நன்மையுண்டாம் நற்கதியி னுட்டமுறும்
கானமுறும் பொன்னறுகால் காதலுறும்—தேனமரும்
குல்லைபுல்லுங் கோபாலன் கோகனகத் தாண்மனமே
அல்லுமெல்லும் போற்றி யணி. (45)

அணிவாய் திருவடியை அன்புடனே போற்றிப்
பணிவாய் துணிமனமே பாங்காய்ப்—பணிகொண்ட
பாயுடையான் பாதமலர் பற்றிநின்றாற் பாரயின்ற
வாயுடையான் வந்தருள்செய் வான். (46)

வான்முதலாம் பூதமெலாம் மாயவடி வாக்கியென்றுந்
தான்முதலாத் தாங்கியரு டற்பரணை—யான்முதலே
சிந்தைவைத்துப் பாதமலர் சென்னிவைத்தே நேமபடர்க்
கெந்தனிடம் வேலையில்லே யே. (47)

ஏதாரு மென்செயல்க னேமபட ரேநிவந்தால்
மாதாரு மாமணக்கும் வள்ளலே—பாதார
வந்தத்தை யென்மனத்தே வீற்றிருக்கச் செய்தருளிப்
பந்தத்தைத் தீர்ப்பாய் பரிந்து. (48)

பரிந்தன்னை போற்றமுன்வீய் பாலர்களை மாலாய்ப்
புரிந்தன்பு போற்றமன்னும் பொற்பா—சரிந்தவெனைத்
தாங்கித் தரம்பெருக்கிச் சந்ததமுஞ் சிந்தைமயல்
வாங்கிக் கருணைபொழி வாய். (49)

வாய்க்குவ் கருடன்மிசை வந்தருளி யெந்தன்மனத்
தேய்க்கு மிருவினையை யெற்றிமுற்றுந்—தாய்க்குமிலாச்
சொந்தக்கண் ணோட்டம்வைத்துச் சோதிமலர் பாதமலர்
சிந்தைக்க ணுட்டியருள் செய். (50)

செய்யாள் திகழ்கனாவன் செந்திருமால் சேவடியை
மெய்யாள் மனமலரின் மேலணிந்தேன்—கையாளும்
பாசத் துடனடந்து பற்றாது காலவென்முன்
நேசத் துடனடைந்து நில். (51)

நில்லாத வாழ்க்கைதனை நிச்சயமென் றச்சமற்றுப்
பொல்லாத பூசல் புரிமனமே—வெல்லாது
முடத் தனம்போதும் முன்னேன் றிருவடியைப்
பாடிப் பரவிப் பணி. (52)

பணிகொண்ட பாயலுடைப் பங்கயக்க ணைம்மான்
மணிகொண்ட வண்ணன் மலர்த்தாள்—அணிகொண்ட
மாமனமே நேமனஞ்செய் வந்தநடு வன்வாழ்த்திப்
போமலதென் செய்யும் புகல். (53)

புகல்புகுந்த வீடணர்க்குப் பொன்னருளை நல்கி
யிகல்ம்குந்த ராவணனை யெற்றி—யகல்விசும்பார்
தேவரெலாஞ் சேவைசெயுஞ் சீராமன் சேவடியைப்
பாவமெலாம் போமனமே பற்று. (54)

பற்றுக்கோ டாவதுண்டோ பாரீட னுத்திரயம்
எற்றுக்கோ வெண்ணினைந்தா யேழைநெஞ்சே—சுற்றத்
காடுமட்டே காண்பார்கள் கண்ணன் கமலபதம் [தார்
நாடுமட்டோ நல்கும் நலம். (55)

நல்கும் நலனெல்லாம் நற்றவஞ்சேர் வெற்றிநல்கும்
புல்கும் பவமெல்லாம் போக்குமலர்ச்—செல்விவிழை
நாராய னைச்சரண நான்மலரை யேன்மனமே
பாராய னைப்பணிப் பார். (56)

பண்ணிப்பார் நாத்தளிர்க்கப் பாரளந்தான் சீர்வளந்தான்
யெண்ணிப்பா ரீசனடி யேழைநெஞ்சே—யெண்ணித்தான்
சேதனர்க ளேதமின்றிச் சேர்ந்தார்க டேர்ந்தபதம்
ஆதவினாற் சொன்னே னறம். (57)

அறம்பொருள்பே ரின்பர்வீ டாக்கமெல்லா மாக்கும்
சிறந்தபாஞ் சேர்பொருளாந் தேவன்—மறந்தருமா
மாயவஞ்ச வார்பிறப்பை மாற்றும் பரனடியைத்
தூபநெஞ்சே தோயத் துதி. (58)

துதிசெய்தாற் சோதிமலர் தூயபத நல்குஞ்
சதிசெய்தாற் சஞ்சலந்தான் சாரும்—மதிசெய்த
மாமனத்தான் மால்பதத்தை வந்தனைசெய் வாய்மனமே
யேமனைத்தான் சாரா யினி. (59)

இனியடையா னேமபட னெந்தைநந்தன் பாலன்
துனியடையுங் கஞ்சனெஞ்சக் தோன்றுந்—தனிமுதலாங்
கண்ணாடி யெண்ணிறெஞ்சே காலனடல் போலிசெய்தே
எண்ணுமடி யாரோ டிரு. (60)

அடியா ருடனிருந்தா லன்பரிதா ளாக்கும்
கொடியா ருடனிருந்தாற் கொள்கை—மடிவாகும்
புன்னெறிசே ராய்மனமே பூமிகேள் வன்பதத்தை
நன்னெறிசே ரும்படியே நாட்டு. (61)

நாட்டும் பொருளின்பம் நங்கையர்கள் கொங்கையன்பு
காட்டும் பலவிழைவுங் காலனிட—மோட்டந்தான்
செல்லாது வல்லநெஞ்சே செங்கண்மால் சேவடியை
அல்லாது வெல்லா தறி. (62)

அறிவுற்றோர் காண்பரமன் அச்சதன்றா ளிச்சை
செறிவுற்றோர் சிந்தைநலந் தேர்ந்தால்—நிறைவுற்ற
பொற்பதத்தைச் சேரலாம் பொன்னருளால் நன்மனமே
அற்புதத்தைச் சொல்லுமள வா. (63)

அளவாக வெண்ண லுண்டோ அண்ணலருள் வண்ணங்
களவாக வெண்ணையுண்ட கண்ணன்—றுளவாகும்
மாலைமலி மாயன் மலர்ப்பதத்தைத் தான் றுதித்தால்
காலனெலி காட்டியனு காள். (64)

அணுகாத போதழைப்பே னாதிபாஞ் சோதி
நணுகாத போதெனக்கு நண்பார்—கணிகாதல்
கொண்டதிரு வாயமலா கோபாலா கோவிந்தா
அண்டர்திரு வாயெனைவந் தாள். (65)

ஆளவல்லாய் நீயெனைக்கண் டாதரித்துக் காப்பதலாற்
கோனைவல்லாய் நீயெனலென் கோவிந்தா—தானைவல்லை
பெற்கருளச் சிந்தைசெய்தா லேழையென்றும் வாழ்த
கற்குறுதோட் காலனணு கான். [லொன்றும் (66)

காண்டுத்து வேலையனை கட்டிக் கவிப்படையால்
வாண்டுத்த கோலமநில் வாரிலங்கை—தாண்டுத்துக்
கண்டகனி ராவணனைக் காதுமிரா மன்கருணைப்
புண்டரிகப் பாதமலர் போற்று. (67)

போற்றினேன் பொன்னடியைப் பொன்மருவு பொற்புடை
மாற்றினேன் வன்பிறப்பை வஞ்சமிலை—ஏற்றினேன் [யாய்
கோபாலா கொண்டல்வண்ணு கோவிந்தா கூர்ந்தருள்செய்
பூபாலர் போற்றும் புகழ். (68)

புகழனிக்கும் பொற்பளிக்கும் புன்மையெலாம் போக்கி
மகிழனிக்கும் மாதவன்றாள் வாழ்த்திப்—புகழ்மனமே
நன்மையெலாஞ் சேரவரும் நாதனருள் கூரவரும்
தின்மையெலாந் தீருஞ் செயல். (69)

செயலடைந்தோந் தேர்ந்தென்று சிந்தைவைத்துச் சிந்தை
மயலடைந்தாய் மட்டி மனமே—புயலடைமின்
ஏதிகொண்டு காலன்வந்தா லேதுசெய்வாய் மாதவன்றாள்
போதுகொண்டு பூசை புரி. (70)

பூசைபுரி போதம்வரும் பொன்னுடையான் தன்னடியை
ஆசைபுரி மோசம்வர லன்றாகும்—தேசுபுரிந்
தெத்திக்கு மாம்பரனை யெண்ணின்மன மேநன்மை
சித்திக்கு மாம்பார் தெளி. (71)

தெளிவாகும் ஞானமுற்றோர் சிந்தைநலர் சந்தத்
தனியாகச் சார்ந்தபரந் தாமன்—அளியாயுங்
குல்லைமுல்லை மாமணக்குங் கோன்பதத்தைக் காண்மனமே
அல்லலில்லை வல்லைநன்மை யாம். (72)

ஆங்கார மோகமுத லாயவெலா மோயநிலைத்
தோங்கார மாகவரு மோர்பொருளைப்—பாங்காகச்
சிந்தைவைத்துப் பந்தமற்றுச் சேவைசெய்தால் யாவை
பந்தமுற்று லென்னும் பலன். [பெய்தா (73)

பலன்கொடுக்கும் பொன்மார்பன் பங்கயக்க னெம்மான்
நலன் கொடுக்கும் நாதனடி நாட்டாய்—சிலைமனமே
வேலைவிடம் போலவட மீறிவருங் காலனடல்
மாலைவிட யார்மாற்று வார். (74)

வார்காத்த மாமுலையார் வஞ்சநெஞ்சர் தஞ்சமென்றே
கார்காத்த மேனிதரு கண்ணனடி—நேர்காத்துச்
சிந்தனைசெய் யாதிருந்தாற் றென்றிசைக்கோன் வென்றி
வந்தனைசெய் போற்றி மகிழ். [முற்றும் (75)

போற்றிமகிழ் பொன்மனமே புன்பிறவித் துன்பமறும்
சேற்றினுறுஞ் செங்கமலச் செல்விசிந்தைக்—கேற்றவரன்
குஞ்சரத்தைக் காத்தகொற்றக் கோபாலன் சேவடியைப்
பஞ்சரத்திற் றுங்கு பரிந்து. (76)

பரிந்தன்பு கூர்ந்துபரன் பாதமலர் சேர்ந்து
வருந்துன்ப மாற்று மனமே—தெரிந்தன்பர்
தேடுபெரு மானடியைச் சிந்தனைசெய் யாதிருந்தாற்
கூடுபெரு மாயைமயக் கும். (77)

மயக்கந் தருகொடிய வாள்விழியார் கொங்கை
முயக்கந் தருகலவி மொய்ப்பால்—வியக்குமெற்குத்
தன்னடியைப் பன்னுமன்பு சார்ந்தபதந் தந்தருண்மால்
பொன்னடியைப் பூசை புரி. (78)

பூசைபுரி நேசரெலாம் பொற்பிளமை கற்புடனே
தேசபுரி வாழ்வுநலஞ் சேர்ந்துடையார்—கேசவன்றூள்
நெஞ்சாகு மாலயத்தி னேரவைத்துப் பார்மனமே
பஞ்சாகுங் காலன் பலம். (79)

காலன் பலமுடைய கைப்பரசங் காட்டிவந்தால்
மேலென் பலமுயர்ச்சி கீணாகும்—மாலடியைச்
சிந்தைவைத்துப் போற்றிசெய்தாற் றேமனமே மாமகிழ்
பந்தமற்ற வாழ்வளிக்கும் பார். [னான் (80)

பாராயோ யேழைமுகம் பங்கயக்க ணெம்பெரும
தீராயோ நாயடியேன் சிந்தைமையல்—காராயோர்
மேனிதரு வானவனே வெய்யவினை நையவெனைக்
தேனியிரும் பாதமலர் சேர். (81)

சேந்தடியன் றீமையெலாம் செந்தீயி னுந்துபஞ்சாத்
திந்துமுடி வாகநலஞ் செய்தருளி—மார்தளிர்போன்
மேனிகொண்ட சீதேவி மேவுமணித் தார்மார்ப
தானிரண்டு பாதமலர் தா. (82)

தாதுகொண்ட பூதளியாத் தாங்குநல மோங்குதிரு
 மாதுகொண்ட மார்புடைய வள்ளலோர்—சோதிக்கொண்ட
 வாசுதே வன்சரண வந்தனைசெய் வாய்மனமே
 தேசுதேர்ந் தார்க்குஞ் சிறந்து. (83)

சிறந்தபரஞ் சேர்பொருளே தேவர்கட்குந் தேவே
 அறந்தருபொன் னாகமுடை யன்பா—வறந்தபெரு
 மாயப் பிறவியிடை மாய்ந்தடியே னோய்ந்திடுமுன்
 நேயத் துறவுகர னேர். (84)

நேரா யிரணியனை நேருமந்தி நேரமந்திற்
 கூரா ருகிராற் குடல்களைந்த—வீரநா
 சிங்காபங் கேருகஞ்சேர் சீதேவி காந்தவெற்கு
 மங்காத வாழ்வுதரு வாய். (85)

தருவாய் தருமமெலாந் தாங்குஞ் சரணம்
 வருவாய் திருமாலே வந்துன்—நிருவாய்ந்த
 செம்பதுமச் சேவடியென் சென்னிமிசை சேர்த்தருளிற்
 கம்பமில்லைக் காலன்வந்தக் கால். (86)

கால்நடுங்கக் கைநடுங்கக் கண்முட வெண்ணோட
 மேல்நடுங்கப் பாசமதை வீசியமன்—பால்வருமுன்
 கோவிந்தா கொண்டல்வண்ணு கோபாலா வென்றழைக்கும்
 நாவந்து சேரவரம் நல்கு. (87)

நல்குவாய் நாராய னாவென்ன நாவன்மை
 புல்குவாய் பொன்னடியைப் போற்றிசெயப்—பல்குவடார்
 கோவர்த் தனமெடுத்துக் கோபால ரைப்புரந்த
 கோவர்த் தனவாண்டு கொள். (88)

கொள்ளைவண்டு தேனருந்துங் குல்லைகொண்ட கோவிந்தா
சள்ளைகொண்ட புன்பிறவி சார்ந்தினைத்தேன்—பிள்ளை
சாந்தி பிணிமுனிக்குத் தக்கணைசெய் மெய்க் [கொண்டு
வேந்தே யெனைப்புரத்தல் மேல். [கருணை (89)

மேலான வண்டமெலாம் வெற்றிகொண்ட பொற்றிருக்கன்
பாலான பூப்பறித்துப் பாதலத்தின்—நீலான
கோலவடி வாய்ப்படுத்த கோவே யடியேன்முன்
காலன்வலி தேய்த்தடுத்துக் கா. (90)

கார்வண்ணு கார்குழ் கடல்வண்ணு கஞ்சன்விடும்
போர்வண்ணப் போதகத்தைப் பொன்றவென்று—சீர்பண்
மாயா வசுதேவன் வண்டவத்து வந்துதித்த [ணும்
சேயா பரமபதஞ் சேர். (91)

பதஞ்சே ரடியர்களைப் பாசவினை போக்கி
முதஞ்சேர் கருணைபொழி மூலா—நதஞ்சேர்
மலையாத பத்திரத்தாய் வல்வினையா னுயேன்
மலையாது மால்பிறப்பை மாற்று. (92)

மாற்றுயர்ந்த மாழையொளி மாமணக்கு மார்புடையான்
போற்றுயர்ந்த பொன்னடியைப் பூசைசெய்தாற்—கூற்ற
போவதல்லா லாவதென்னை புன்மனமே சன்மவினை [யர்ந்து
நோவதெல்லாந் தீர நுவல். (93)

நுவல்வாய் பலபிறவி நோயகல வாயாற்
கவல்வாய் மனமேயென் கண்டாய்—அவலளித்த

நேயன் குசேலனுக்கு நித்தியமாஞ் செல்வநல்கும்
மாயன் சரண மதி.

(94)

மதித்துவரு மாதவர்க்கு வாக்களித்து வாழ்த்தித்
துதித்துவரக் கோன்றுஞ் சுமுகன்—பதத்துணையை
நெஞ்சகத்தே செஞ்சவைத்து நேர்மனமே நேமியண்ணல்
ஞ்சமுற்ற லெல்லாந் தரும்.

(95)

தருமந் தவராது தண்ணளியோர் தம்மைக்
கருமந் தவராது காக்கும்—பெருமன்
கருண நிதியான் கமலமலர்க் கண்ணன்
சரண கதியெண்ணிச் சார்.

(96)

சார்ந்தவினை சாய்த்துமனச் சஞ்சலத்தைத் தாக்கியருள்
கூர்ந்தடியா ரைப்புரக்குங் கோவிந்தன்—வார்ந்தமதுச்
செந்தா மரைப்பதத்தைச் சிந்தைவைத்தாற் பெர்ன்மனமே
வந்தாளச் சிந்தனைசெய் வான்.

(97)

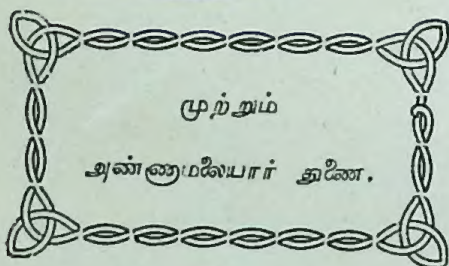
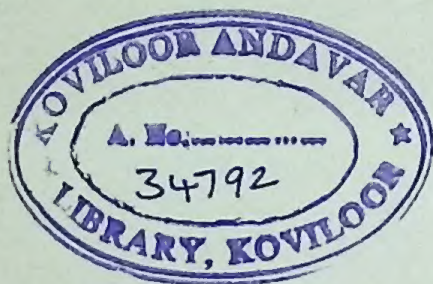
சிந்தனைசெய் வானவர்கள் தேடரிய சீரடியை
வந்தனைசெய் வாய்மனமே வல்வினைபோம்—சந்ததமும்
மேலோன் பரந்தாமன் வேதமுடி மேலுறையும்
மாலோன் றிறம்பாடு வாய்.

(98)

பாடுவாய் கேசவனைப் பாடிப் பரவியன்பாற்
நேடுவாய் சீமான் றிருவடியைத்—தேடியென்றுஞ்
சிந்தனைசெய் சிந்தும்வினை சென்மநன்மை யாமனமே
வந்தனைசெய் வஞ்சமின்றி வாழ்.

(99)

வாழுமன்ற மாமறைகள் வள்ளலடி தேடிமுடி
தாழுமென்றூற் றம்பெருமை சாற்றவற்றோ—கேழ்களரும்
மாலடியைச் சிந்தைவைத்து வந்தனைசெய் தேதனமே
சீலமுடன் செய்வாய் பொன் சீர். (100)

ஹிந்தி பிரசார் பிரஸ்,
தியாகராயநகர்,
சென்னை.